

TẠI SAO CHÚNG TA KHÔNG PHẢI LÀ MỘT GIÁO PHÁI?

Thật là đặc ân được trở lại tòa giảng ở đây lần nữa, sau gần, tôi đoán, hầu như vắng mặt ba tháng. Những con sóc đã có một thì giờ gay go, tôi cũng vậy.Ồ, được thư giãn, mặc dầu, bây giờ, và anh em cảm thấy thích hơn nhiều để đi vào sự hầu việc trở lại. Và mong rằng bây giờ để bắt đầu tuần sắp đến này, tới thứ Tư sắp đến này, cho một—một buổi nhóm phục hưng ngay tại đây trong đền tạm này. Và nếu Đức Chúa Trời muốn, tôi có hầu như...Chúa đã hứa cho tôi một loại chức vụ mới mẽ và khác biệt. Và nếu Ngài vui lòng làm vậy, tôi hy vọng bắt đầu kiểu buổi nhóm mới đó—đó tuần sắp đến này, ở đây tại đền tạm này, cho nơi trước tiên.

2 Và sau đó, tôi đã không có những buổi nhóm được lên lịch, nhưng chỉ nước Úc và Tân Tây Lan, trong tháng Giêng sắp tới này. Và rồi Anh Osborn đang mời cho một buổi nhóm liên đới mà tôi hầu như đã hứa với anh ấy ở đây cách đây đã lâu, tại Tulsa, nhưng sau một thời gian ngắn nữa, tuy nhiên chúng ta chưa chắc chắn về việc đó.

3 Chắc chắn là tốt đẹp, Anh Jeffreys, đến để bắt tay anh phía sau đây, và cũng để nghe con trai anh hát bài đó, còn anh chơi nhạc. Tôi thích như vậy, cha và con. Anh em há không thích điều đó sao? “Hãy dạy trẻ thơ con đường nó phải theo.” Đúng vậy, Ông Guenther, ông—ông biết rằng điều đó đúng, cả hai cha con. “Hãy dạy trẻ thơ con đường nó phải theo, hầu khi nó trở về già cũng không lìa khỏi đó.” Và điều đó đúng. Có thể lúc nào đó nó có thể lìa khỏi điều đó, nhưng điều đó sẽ không lìa khỏi nó. Thấy không? Điều đó sẽ—điều đó sẽ luôn luôn ở lại với nó. Sự huấn luyện thời thơ ấu đó và bất kỳ điều gì mà nó đã được nuôi dạy phải làm, thì điều đó sẽ—điều đó sẽ chắc chắn còn ở lại với nó. Bây giờ, đây là...

4 Tôi đã gặp Anh Jeffreys ngoài đó, và tôi nói, “Anh Jeffreys...” Tôi suy nghĩ, anh em biết đấy, tôi luôn luôn vui mừng thấy bất kỳ người anh em nào của tôi đến thăm viếng, nhưng một đêm như thế có một anh em đến thăm viếng thì còn gì bằng! Đây là đêm dành cho những người đến đèn tạm, ngay trước buổi nhóm phục hưng này. Đây là buổi tối...Chúng ta muốn dành tối nay, và sáng mai, và tối mai, để chỉ giảng về những gì mà chúng ta tin ở đèn tạm đây, để—để nhắc lại điều đó lần nữa. Chúng ta có một vài niềm tin kỳ dị kinh khủng, rất lạ, nhưng dầu sao đi nữa chúng ta tìm thấy chúng đều có trong Kinh Thánh này. Chúng dường như là rất đúng.

5 Và bây giờ, nếu có một anh chị em nào là khách lạ đến, mà thuộc về một giáo phái nào đó, hay—hay là bất đồng, cứ ngồi nhóm ở đây tối nay, chúng tôi muốn anh chị em đó biết rằng anh chị em được hoan nghênh hoàn toàn. Đấy, anh chị em được hoan nghênh hết sức. Nhưng bây giờ tôi hy vọng...Và chúng ta hiểu điều này khá thô bạo. Vậy nếu dường như rằng anh em không đồng ý với nó, ồ, vậy thì, anh em làm như tôi làm khi tôi ăn bánh nướng nhân anh đào vậy. Và khi tôi đang ăn bánh nướng nhân anh đào, mà là thứ bánh tôi ưa thích, tôi luôn luôn, khi tôi...Khi tôi ăn bánh nướng đó, nếu tôi ăn đụng phải một cái hạt, tôi không ném cả cái bánh nướng đi. Tôi—tôi chỉ ném cái hạt đi và cứ tiếp tục ăn hết cái bánh nướng đó. Vì vậy, hay cũng giống như khi ăn thịt gà. Bây giờ, tất cả anh em đều thích ăn thịt gà cả, đấy. Và khi anh em ăn đụng phải xương, anh em không bỏ cuộc, anh em cứ cắn quanh cái xương và tiếp tục ăn thịt gà. Ồ, đó là cách anh em phải làm tối nay, những gì tôi đang nói ở đây, anh em chỉ...khi anh em đụng thứ gì đó, anh em nói, “Bây giờ, tôi—tôi thật sự không...Tôi chỉ đang ngồi trong đây, để nghe những sự Dạy dỗ hội thánh nhỏ, trong ba buổi nhóm sắp đến này. Họ chỉ hầu như là đang nhắc lại những gì họ—những gì họ tin, và ôn lại nó.”

6 Và cách duy nhất mà anh em có thể khiến cho một người tin Nó, là cố gắng nhấn mạnh cho đến khi họ sẽ phải biết rằng Đó là điều đúng. Đó là cách duy nhất anh em có thể làm cho nó gắn chặt. Giống như một người bạn tôi, Ông Wood mà tôi đã ở với;

nếu anh em chỉ đóng một cái đinh vào nửa chừng, và tấm bảng bị lỏng ra hết, gió sẽ thổi nó rớt xuống ngay. Nhưng anh em phải đóng nó vào, làm cho nó dính cứng. Vì vậy bây giờ nếu tôi chỉ làm cho điều này thật thô lỗ trên một số những chỗ này, và với các anh em thăm viếng tối nay đang ngồi đây, tôi không—tôi không đang cố làm anh em đi trật đường. Tôi chỉ đang cố gắng nhấn mạnh với hội thánh này hiểu những gì mà chúng ta tin. Tất cả anh chị em hiểu được điều đó thật rõ bây giờ, hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi. Thế là—thế là được rồi. Và vậy thì tôi phải tay điều này. Và rồi—rồi thì... Họ đang ghi âm nó, và vân vân, điều đó sau, nếu họ muốn tìm ra sau đó những gì mà chúng ta thực sự ủng hộ, và điều mà những nền tảng mà chúng ta đứng ở trên, những băng ghi âm này sẽ nói điều đó. Và rồi chúng ta rất thường làm điều này, bởi vì có những người mới vào và—và chúng ta cứ tiếp tục. Và bây giờ chúng ta sẽ không có thể đi lướt hết tất cả những sự Dạy dỗ hội thánh, nhưng chỉ một số điều mà chúng tôi muốn nói—nói về. Và bây giờ, mặc dù, tối thứ Tư, bắt đầu...

7   Bây giờ, thứ Hai và thứ Ba, tôi sẽ đi vắng, để cầu nguyện, chuẩn bị cho buổi nhóm chữa lành. Và anh em có thể tìm được trên điện thoại, hay bất kỳ nơi nào mà anh em muốn, và mang đến bất cứ người nào mà mình muốn, cho buổi nhóm phục hưng sắp đến đây. Và bảo với họ đừng có đến vội lúc này, đừng đến, nói, “Ồ, bây giờ tôi sẽ chạy vào và được cầu nguyện cho, tối nay. Và tối mai, đó là tất cả...” Anh em đừng làm thế. Anh em đi vào và lắng nghe một lát, bởi vì chúng tôi muốn dành thì giờ trình bày Lời đó thật kỹ đến nỗi ma quỷ thậm chí sẽ không có một chỗ nhỏ trong phòng để xê dịch. Và rồi khi anh em để đức tin mình cạn kiệt đến tận cùng, cho đến lúc anh em bắt đầu tin, thì hãy để cho tiềm thức của anh em hành động, lúc ấy đức tin của Đức Chúa Trời sẽ làm nó trở lại. Rồi anh em sẽ tiếp tục đi ra ngay. Thấy không?

Bởi vì, đức tin của anh em sẽ không làm được quá nhiều. Tiềm thức của anh em phải di chuyển trong hướng mà đức tin anh em đang di chuyển, và rồi đức tin của Đức Chúa Trời vận hành vào đằng sau và khẳng định tất cả điều đó. Hiểu không?

Nhưng, nếu nó là đức tin của anh em, “Ồ, vâng, tôi hiểu được nó ngay bây giờ!” Và thậm chí tiềm thức của anh em, đang quay trở lại đây, nói, “Tôi tự hỏi nó sẽ có tác động trên tôi không?” Nó sẽ không tác động, ngay lúc đó. Hiểu không? Vì vậy chúng tôi muốn đây là một buổi nhóm chữa lành thực sự. Và trước khi tôi để bất kỳ người nào vào trong các phòng, và vân vân, cho sự chữa lành, hay những buổi nhóm mới này, tôi muốn họ thật sự hiểu họ đang đến trong đó vì điều gì. Vì vậy chỉ nhớ, và đến thăm viếng chúng tôi, và chúng tôi sẽ vui mừng để tiếp anh em.

⁸ Bây giờ hãy nhớ, này, vào buổi sáng, chúng ta sẽ tiếp tục với sự Dạy dỗ hội thánh. Và tối mai cũng vậy. Vậy thì anh chị em được hoan nghênh đến, và bất kỳ người nào đều có thể đến. Chúng tôi luôn luôn vui mừng thấy bất cứ ai. Nhưng bây giờ đây, tối nay, thì chỉ được hướng về nhà với những người mà thuộc về đền tạm ở đây, điều đó—điều đó được dấy lên trong sự Dạy dỗ này. Vì, bên ngoài trong cánh đồng, cánh đồng phúc âm, chúng ta chỉ lấy những sự Dạy dỗ phúc âm, cơ bản chân thật của Kinh Thánh. Nhưng tại đền tạm ở đây, chúng ta có những ý riêng của mình và những niềm tin của riêng chúng ta, như là một—như là một—như là một hội thánh, và đó là những gì mà chúng ta xem xét kỹ lưỡng, tối nay.

⁹ Và trước khi chúng ta mở Lời phước hạnh của Ngài, chúng ta không thể chỉ cúi đầu cầu nguyện một lát sao?

¹⁰ Lạy Đức Chúa Trời Toàn Năng và mạnh sức, Đấng mà, trước khi thế gian từng khởi đầu xoay vòng trên nguyên tử đầu tiên, Ngài đã là Đức Chúa Trời. Ngài không thay đổi chút nào. Và khi không còn có những nguyên tử để giữ nó, và thế gian không đứng vững được nữa, Ngài vẫn sẽ là Đức Chúa Trời. Ngài là đời đời, và từ đời đời. Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài không hề có sự bắt đầu các ngày, cũng không có sự chấm dứt sự sống. Ngài sẽ luôn luôn tồn tại. Và, Cha ôi, Ngài là vô hạn, còn chúng con hữu hạn, thế thì chúng con cầu xin sự thương xót Thiên liêng của Ngài, Đức Chúa Trời ôi, nhận biết rằng linh này của chúng con thì đan quyện vào trong cõi Đời đời, ra khỏi yếu tố thời gian này, vào trong cõi Đời đời. Cho nên, Chúa ôi, chúng con có mặt tại đây để xem xét sự cứu rỗi của mình, để thấy chúng con đang đứng trong

tầm mắt của Lời Ngài như thế nào, và để thấy chúng con được xác định như thế nào trong những kinh nghiệm của chúng con. Chúng con đang sống làm đẹp lòng Ngài không? Linh chúng con có làm chứng với Thánh Linh Ngài không? Và sự giảng dạy của chúng con có làm chứng với Kinh Thánh này không? Và, Cha ôi, xin cho chúng con xem xét cả hai, một cách kỹ lưỡng, trong ba buổi nhóm kế tiếp này. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

¹¹ Xin ban phước cho mục sư tại đây, các chấp sự, các ủy viên, và tất cả tín đồ, những người mà đến với hội thánh này. Từ những ngày con ở đây, lạy Chúa, có nhiều, nhiều người mà con thậm chí không biết tên của họ, hay họ từ đâu đến, nhưng con chắc chắn rằng Ngài biết hết về họ. Và chúng con có mặt tại đây vì một mục đích đó, tối nay, Chúa ôi, để thông công quanh Lời được chép. Và xin ban cho chúng con Đức Thánh Linh trong đời sống của chúng con, để chúng con có thể ngồi một cách bình an, và tỉnh táo, và trong sự kính sợ Đức Chúa Trời, và xem xét đời sống mình bởi Lời Ngài. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

¹² Và trong tòa nhà này, tối nay, Chúa ôi, có những người anh em con thuộc các giai đoạn khác nhau của—của hội thánh. Và, Chúa ôi, con thật biết ơn vì họ có mặt tại đây để thông công. Có lẽ chúng con có thể bất đồng trên những nguyên tắc nhỏ về những sự Dạy dỗ. Nhưng trong một nguyên tắc chính yếu vĩ đại đó, chúng con đang đứng như là những anh em hiệp nhất trên một mặt trận. Mà, Ôi Đức Chúa Trời, cầu xin điều đó làm mạnh thêm sự thông công của—của chúng con, và của chúng con...và những sự ràng buộc về ân điển và tình yêu của Đức Chúa Trời ngưng đọng lại trên chúng con dồi dào. Bây giờ, nhận biết, Chúa ôi, rằng đây là công việc quá nhiều để cho một người làm, bởi vì chúng con ở đây dưới sự suy xét, tối nay, nơi đến cho linh hồn đó là hướng về cõi Đời đời. Vì thế chúng con cầu xin Đức Thánh Linh sẽ đi vào ngay trong Lời, và sẽ bày Nó ra và giải thích Nó theo cách Riêng của Ngài, cho chúng con, những điều mà Ngài sẽ cho chúng con biết. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Và khi ba...thời gian của buổi nhóm chấm dứt, xin cho chúng con hành động như là một hội thánh vững mạnh, như được liên kết với nhau, để đặt tấm lòng chúng con và những mục tiêu của chúng con lại với nhau,

với những công dân của chúng con thuộc về Nước Đức Chúa Trời, và tiến tới phía trước như chưa bao giờ có trước đây.

¹³ Con muốn cảm tạ Ngài, lạy Chúa, ở đây trong sự hiện diện của hội thánh và—và của dân sự đang có mặt đây, rằng Ngài đã ban cho con lúc này vài tuần lễ nghỉ ngơi thoải mái. Tối nay con cảm thấy tuyệt vời bởi vì sự Hiện diện của Ngài và ơn phước Ngài. Ôi Đức Chúa Trời, chúng con cầu nguyện cho người anh em ở đây, người anh em của chúng con sắp đi ra hải ngoại, con đường đi xuống những quốc gia tối tăm, u ám đó, nơi anh đặt mục tiêu cho chính sự sống của mình. Ôi Chúa, xin ban phước Anh Jeffreys chúng con khi anh ấy đi, và con trai anh, và vợ anh, và ban cho anh tăng trưởng nhiều. Xin cho anh chọc thủng những cái lỗ của sự tối tăm cho đến khi Ánh Sáng Tin Lành sẽ tỏa rạng khắp nơi. Xin nghe chúng con, Cha ôi, vì chúng con cầu xin điều này trong Danh Chúa Jêsus, Con Ngài. A-men.

¹⁴ Bây giờ, tối nay, đọc trong quyển Kinh Thánh Scofield nhỏ của tôi. Tôi vừa mới qua tuổi hai mươi lăm, mới đây. Và tôi vẫn có thể đọc nó, nhưng nó bắt đầu khá mờ. Vậy nên tôi mua cho mình cặp kính đọc sách khi tôi nghiên cứu, và tôi sẽ thấy nó có hiệu lực như thế nào tối nay, trong lần đầu tiên của tôi.

Bây giờ tôi có những đề tài, giống như thế này, đó là, “Hội Thánh Phải...” Ồ, nhiều thứ, nếu như chúng ta có thể bắt đầu được. Một trong chúng, “Tại sao chúng ta được gọi là Hội thánh? Tại sao chúng ta không phải là một giáo phái? Tại sao—tại sao chúng ta tin vào sự an ninh Đời đời về linh hồn của người tin? Tại sao chúng ta lên án những nữ thầy giảng? Tại sao chúng ta làm báp-têm bằng sự dầm mình? Và Hội thánh sẽ trải qua cơn Đại nạn không?” Và nhiều trong những đề tài đó ở đây, tôi đoán tôi có mười lăm hay mười tám đề tài trong số đó, cho vài đêm kế tiếp.

¹⁵ Vì vậy tôi đang suy nghĩ, tối nay, để bắt đầu với, để khởi đầu với, dường như là Chúa đặt trên lòng tôi chỉ dành cho đề tài này, sự... *Tại Sao Chúng Ta Không Phải Là Một Giáo Phái? Lý do mà...* Bây giờ, chúng ta không việc gì chống lại những người khác là những người ở trong giáo phái. Chúng ta không có điều gì chống lại họ, nhưng tôi muốn giải thích tại sao chúng ta không bao giờ đi vào với bất kỳ giáo phái nào. Tôi đã được phong chức trong

một giáo hội Báp-tít nhỏ, như anh em biết. Và Báp-tít không phải là một giáo phái, không phải, cho đến vừa mới đây, và bây giờ nó cũng đang trở thành giáo phái giống như nhiều giáo phái còn lại của họ. Nhưng, lý do mà chúng ta không bao giờ trở thành một giáo phái...

¹⁶ Vậy thì, chúng ta là một tổ chức. Chúng ta là một tổ chức, đã được ghi lại ở đây—trong những tòa án, như là một tổ chức, một nhóm người được tổ chức với nhau để thờ phượng Đấng Christ, nhưng chúng ta không phải trong một giáo phái. Không một ai sẽ cai trị trên chúng ta, anh em thấy đó. Nó không phải là giáo phái. Nó là—nó chỉ là một tổ chức, một sự thông công giữa vòng những tín hữu Đấng Christ. Dân sự đến đây với hội thánh. Và đây trở nên hội thánh nhà của họ nếu họ ước muốn đến, hễ chùng nào họ còn sống.

¹⁷ Và họ có thể đến đây và bất đồng với mọi điều mà chúng ta giảng. Điều đó hoàn toàn được thôi. Anh em vẫn, hễ chùng nào anh em là Cơ-đốc nhân, anh em có sự thông công, và có quyền tham gia hoàn toàn như những người còn lại của họ. Hiểu không? Nếu tôi nói tôi tin vào phép báp-têm bởi sự dầm mình trong nước, còn anh em tin vào việc rảy nước, và ở lại ngay với điều đó, chúng ta vẫn giống nhau như chúng ta đã có nếu cả hai chúng ta đồng ý. Chúng ta có lẽ không thể đồng ý, như nhau. Nhưng hễ chùng nào anh hay chị em là Cơ-đốc nhân, anh chị em đều hoàn toàn, được hoan nghênh, đấy, mọi người.

¹⁸ Vì vậy chúng ta không có bất kỳ giáo phái nào, bởi vì tôi nghĩ rằng giáo phái gây phân rẽ tình anh em. Một số người của họ sẽ nói, “Ồ, chúng ta chẳng có gì liên quan trong buổi nhóm phục hưng đó. Đó là một buổi nhóm phục hưng Giám Lý.” “Ồ, đó là Báp-tít. Chúng ta không có...Chúng ta là tín đồ Giám Lý. Chúng ta chẳng có liên quan gì với điều đó.” Thưa anh em, nếu Đấng Christ ở trong đó, chúng ta có—chúng ta có tất cả liên quan với nó. Chúng ta phải đặt của chúng ta...Nó—nó là Thân thể của Đấng Christ mà đang—đang chịu khổ. Và tôi nhìn thấy điều đó quá nhiều trong các xứ ngày nay, với cách mà chúng ta có... Vậy thì, Đấng Christ đã chưa bao giờ, vào bất kỳ lúc nào, từng

tổ chức giáo hội hệ phái nào. Vậy thì, chỉ để cho điều đó được chắc chắn hợp lý.

¹⁹ Nào, bây giờ, tôi sẽ hỏi anh em tối mai, nếu điều nào trong những điều này anh em muốn biết, giống như một số sự kiện lịch sử mà tôi đang nêu ra, hay điều gì khác. Tôi không có thì giờ thực sự để làm rõ ràng điều đó, tôi sẽ không bắt đầu với đề tài khác, bởi vì anh em có thể trải qua những tuần lễ trên chính cùng đề tài đó. Nhưng nếu anh em muốn biết nơi chốn, bất kỳ điều gì, cứ hỏi tôi, và đặt nó lên đây trên—trên bàn giấy, và tôi sẽ lấy nó trả lời cho anh em.

²⁰ Bây giờ, giáo phái xưa nhất, và giáo hội giáo phái đầu tiên mà chúng ta từng có, là giáo hội Công giáo. Và nó đã được tổ chức vào khoảng hơn ba trăm năm sau cái chết của sứ đồ cuối cùng. Và điều đó đúng. Anh em có điều đó trong các Giáo phụ Nicene ban đầu, và anh em có nó trong những bài viết này của Josephus, và, ồ, nhiều trong—trong sử gia vĩ đại. Thấy không? Và theo như trong—trong...bất kỳ thời đại hội thánh nào, xuyên suốt cho đến cái chết của sứ đồ cuối cùng, và ba trăm năm phía bên kia của những sứ đồ, đã không có các giáo hội giáo phái nào. Và Công giáo là giáo phái đầu tiên của một giáo hội.

²¹ Và giáo hội Tin Lành là những giáo phái mà đã rút ra khỏi một giáo phái. Xây đến cuộc cải chánh đầu tiên, là Luther; sau Luther đến Zwingli, sau Zwingli đến Calvin, và cứ tiếp tục xuống giống như thế. Và xuống đến cuộc Phục hưng của Wesley, và xuống nữa đến Alexander Campbell, John Smith, và xuống đến, cái gì đó nữa, đấy. Và phong trào cuối cùng mà chúng ta có đến bây giờ là những khuynh hướng khác nhau của thời đại Ngũ Tuần.

²² Và tôi tin rằng Đức Chúa Trời có giải quyết trong mỗi thời đại. Nhưng anh em có bao giờ để ý rằng, mỗi lần một giáo hội từng thất bại, và ngay khi họ lập giáo phái họ bắt đầu thất bại ngay lúc đó không? Và bất kỳ khi nào họ thất bại, Đức Chúa Trời không bao giờ dấy giáo hội đó lên lại. Nó đi thẳng ngay vào hạt giống. Bây giờ anh em chỉ...Nếu anh em muốn biết lịch sử về điều đó, chúng ta—chúng ta có thể tạo ra điều đó, mà—mà không giáo hội nào, không ngay cả trong lịch sử của các giáo hội, có bất kỳ giáo

phái nào đã từng ngã xuống mà từng dấy lên lại. Báp-tít, Giám Lý, Trưởng Lão, Lutheran, có thể bất kỳ cái gì, khi họ ngã xuống, họ tiêu luôn. Vậy thì, điều đó đúng. Vậy thì, điều này, tôi—tôi bảo cho anh em bây giờ, hãy mặc áo khoác ngoài vào, vì chúng ta sẽ đi sâu điều này. Hiểu không? Đã chưa hề có, một lần. Khi một người đi ra như là một cá nhân và tổ chức một giáo hội, nó đã bắt đầu.

²³ Đức Chúa Trời giải quyết với những cá nhân, không phải với giáo phái. Không thời đại nào Đức Chúa Trời từng giải quyết với một giáo phái. Ngài luôn luôn giải quyết với một cá nhân. Trong Cựu Ước, Ngài giải quyết với cá nhân. Trong Tân Ước, Ngài giải quyết với cá nhân. Trong bất kỳ thời đại nào, Ngài luôn luôn giải quyết với những cá nhân, và không phải là với những giáo phái. Vậy, cho nên, nếu Đức Chúa Trời không ở trong giáo phái, có ích gì cho tôi liên quan với nó như một giáo phái? Bây giờ, tôi đang không nói về dân sự trong giáo phái đó, tôi đang nói về chính giáo phái, bởi vì dân sự của Đức Chúa Trời ở trong tất cả những giáo phái đó.

²⁴ Vậy thì, Đức Chúa Trời không bao giờ để cho điều gì xảy ra trừ phi Ngài đưa ra sự cảnh cáo đối với nó. Tôi không tin có bất kỳ điều gì mà...

²⁵ Bây giờ, giống như chúng ta có những vấn đề mà xảy ra, trong các giáo hội, như là chúng ta đã có một người mới đây về huyết và dâu, và đại loại như vậy. Và anh em biết lá thư “Anh Branham thân mến” đó, và vân vân. Nhưng lý do mà tôi chống lại điều đó, bởi vì nó không ở trong Lời. Và đó là lý do mà tôi chống lại giáo phái, bởi vì nó không ở trong Lời. Và nó phải có điều gì đó mà chúng ta phải dựa trên cơ sở đức tin của chúng ta. Và nếu chúng ta không thể đặt nó dựa trên cơ sở giáo phái nào đó, thì chúng ta phải dựa trên cơ sở Lời Đức Chúa Trời. Vì Đó là nền tảng duy nhất, là Lời Đức Chúa Trời.

²⁶ Và rồi nếu Lời Đức Chúa Trời không nói về một giáo phái, nhưng nói chống lại giáo phái, thì chúng ta phải nói bằng Lời. Bất kể giám mục gì, bất cứ ai nói cái gì, bất cứ ai nghĩ cái gì, một người tốt nói cái gì, bất cứ điều gì nói gì, nếu nó không phù hợp với Lời Đức Chúa Trời, thế thì nó sai trật. Hiểu không? Nó phải

là, Lời phải là điều cuối cùng. Lời Đức Chúa Trời phải là tiếng a-men cuối cùng.

²⁷ Vậy thì hãy nhớ, tôi không làm cho ai bỏ đạo (anh em hiểu điều đó) trong các giáo phái. Có hàng chục ngàn các linh hồn quý báu trong tất cả những hệ phái đó, là các con cái của Đức Chúa Trời. Nhưng phân rẽ họ và làm cho họ xa rời, tôi chống lại điều đó. Và Lời Đức Chúa Trời chống lại nó.

²⁸ Và tôi tin rằng không có một học thuyết mà có mặt trong xứ hôm nay, không có một chủ nghĩa đã từng có mặt ở trong xứ, nhưng là những gì đã được bảo trước sẽ đến, bởi Lời Đức Chúa Trời. Tôi tin rằng Lời Đức Chúa Trời cung cấp mọi điều mà chúng ta cần đến, ngay ở trong Lời đây. Từ lúc...ban đầu của chúng ta cho đến kết thúc, nó được tìm thấy ngay trong Lời Đức Chúa Trời. Và thế thì tôi—tôi tin rằng nếu điều đó ở trong Lời Đức Chúa Trời, thì chúng ta nên...Nó báo trước. Và Lời Đức Chúa Trời là sự cảnh báo.

²⁹ Vậy thì, anh em đừng đọc Lời Đức Chúa Trời chỉ giống như anh em đọc báo. Anh em đọc Lời Đức Chúa Trời bởi Đức Thánh Linh, đấy, bởi vì Chính Đức Thánh Linh đang phán thông qua Đấng Christ. Đấng Christ tạ ơn Đức Chúa Trời rằng Ngài đã giấu những điều này khỏi những cặp mắt của những kẻ khôn ngoan và người sáng dạ, mà tỏ ra cho con trẻ muốn học biết như vậy. Cho nên, anh em thấy, không có cách nào từng được giáo dục, không có cách nào từng lập giáo phái. Chỉ có một cách để nhận được sự đúng đắn, đó là, được Thánh Linh Chúa dẫn dắt. Và kinh nghiệm đó anh em có phải đương đầu với Lời này. Thấy không? Rồi anh em hiểu được nó. Thấy không?

³⁰ Giống như khi chúng ta đi xuống đây trong vài phút bây giờ, chúng ta đang giải quyết với dân sự những người là—là...Một số của họ theo chủ nghĩa Calvin cấp tiến, một vài người trong họ là những người Arminian cấp tiến, và—và những đường lối khác nhau. Vậy thì, luôn luôn có, cho dù anh em xắt lát nó mỏng như thế nào, nó phải có hai mặt với điều đó. Điều đó hoàn toàn chính xác. Và cả hai họ có những điểm tranh cãi. Nhưng, sự việc của nó là, Lẽ thật của nó nằm ở đâu? Đó là chỗ mà chúng ta đang đến, nơi chúng ta suy nghĩ, bởi ân điển Đức Chúa Trời, chúng tôi tỏ

cho anh em thấy Lễ thật của nó. Bây giờ chúng ta hãy chỉ lấy... và đây chỉ là chỗ mà tôi đã tìm thấy một số tín lý giáo hội này đã viết ra.

³¹ Chúng ta hãy giở trong Kinh Thánh của mình, chỉ một vài phút, tất cả anh em bây giờ. Và chúng ta hãy lật tới Khải Huyền, chương 1; hay Khải Huyền, chương 17, để bắt đầu. Và chúng ta hãy chỉ bắt đầu đọc và tìm thấy bây giờ những giáo hội này đã bắt đầu ở đâu, và những gì—những gì nó đã khởi đầu. Bây giờ, Kinh Thánh cảnh cáo trước mọi điều. Nó cảnh cáo trước thời đại mà chúng ta—chúng ta đang sống trong. Và bây giờ, Khải Huyền, chương 17, nếu anh em muốn. Tôi đã nói chương 13, tôi đã không có ý nói chương đó, đó là trên... Chúng ta cũng, đến chương đó sau một lát nữa, đó là trong lời tiên tri về nước Hoa Kỳ. Nhưng hãy lắng nghe thật kỹ bây giờ.

Và bây giờ trong bảy vị thiên sứ cầm bảy bát ấy có một vị đã đến gần với tôi, và nói với tôi, rằng... Lại đây; và ta sẽ chỉ cho... người sự phán xét về con đại dân phụ nữ ngồi trên nhiều dòng nước lớn kia:

³² Bây giờ hãy nhớ, điều này nghe có vẻ bí ẩn. Bây giờ người đàn bà có tiếng xấu này, nào, nếu chúng tôi sắp giảng dạy điều này, anh em phải tìm thấy trước hết những biểu tượng này có nghĩa là gì. Vậy thì, một *người đàn bà*, trong Kinh Thánh, tượng trưng cho “hội thánh.” Bao nhiêu anh em biết điều đó, rằng chúng ta là Nàng Dâu? Hội thánh là Nàng Dâu.

³³ “Hãy đến đây và ta sẽ tỏ cho người sự phán xét.” Vậy thì, sẽ có một sự phán xét được phán trên đại dân phụ, người đàn bà ô uế ngồi trên nhiều dòng nước. Vậy thì, *người đàn bà* được dùng để tượng trưng cho một “giáo hội,” và *nước* được tượng trưng cho “dân sự.” Vậy thì, nếu anh em để ý điều đó, cũng, hãy xem, câu thứ 15 trong khi anh em ở đó, câu thứ 15, cùng một chương.

Và ngài lại nói với tôi rằng, Những dòng nước mà người đã thấy, nơi trên có dân phụ ngồi, tức là các dân tộc,... các chúng,... các nước, và thứ tiếng. (Thấy không?)

³⁴ Bây giờ, giáo hội lớn này, người đàn bà lớn này, nào hãy nhớ bà ta là một người đàn bà tai tiếng. Và nếu người nữ đại diện

cho hội thánh, (và Hội thánh của Đấng Christ là Nàng Dâu, một Nàng Dâu thánh khiết), thế thì tại đây là một người đàn bà không thánh khiết. Thế thì nó sẽ phải là người không thánh khiết, giả vờ là, nàng dâu. Hiểu không? Bây giờ, và bà ta làm gì? “Bà ngồi trên,” hay là *ở trên*, có nghĩa là, “có sự cai trị trên nhiều dòng nước.” Nói cách khác, bà có quyền lực khắp tất cả các quốc gia và các ngôn ngữ và dân chúng. Bà là một người vĩ đại, người đàn bà này.

Bây giờ, người mà các vua thế gian đã phạm tội tà dâm...

³⁵ “Vì các vua thế gian đã phạm tội tà dâm,” những người giàu có, những vĩ nhân. Làm thế nào quý vị phạm tội, làm thế nào một vị vua phạm tội, tà dâm với một giáo hội? Đó là tà dâm thuộc linh. Thuộc linh! Tà dâm là gì? Đó là, ồ, giống như một người đàn bà đang sống không chân thật với chồng mình. Nàng đang sống với một người đàn ông khác trong khi nàng đã có chồng. Và giáo hội này, thì, đang—đang giả vờ là Nàng Dâu của Đấng Christ, trong lúc nó đang phạm tội tà dâm với các vua của thế gian, với nếp sống không thanh sạch của nó, sự tin đạo ô uế của nó. Ồ, Nó thật sâu sắc và Nó phong phú. Tôi thực sự yêu mến Lời. Bây giờ để ý.

...kẻ mà các vua của thế gian đã phạm tội tà dâm với nó, và dân sự trong thế gian cũng say sưa vì rượu tà dâm của nó.

³⁶ “Rượu” của nó là những gì mà nó đang đưa ra, sự kích thích của nó, “Chúng ta là Hội thánh! Chúng ta là những người đã có điều đó.” Hiểu không? Bây giờ, cứ vẽ điều đó trong trí của anh em lúc này. Được rồi. “Vì vậy người mang-...”

³⁷ Bây giờ, thiên sứ đã bảo Giảng, “Ta sẽ tỏ cho ngươi thấy sự phán xét này mà đang đến với giáo hội lớn này.” Nào hãy xem.

Vậy ngài đem tôi đi trong thánh linh vào nơi đồng vắng: và tôi thấy một người đàn bà đang ngồi trên lưng một con thú có sắc đỏ sẫm...

³⁸ *Đỏ sẫm*, trong Kinh Thánh, đại diện “hoàng gia.” *Màu đỏ sẫm* có ý nghĩa “màu đỏ.” Và *con thú* đại diện “quyền lực.”

Anh em có để ý không, con thú ở dưới biển đi lên, điều đó trong Khải Huyền, chương thứ 13. Và khi anh em nhìn thấy con thú đi lên từ biển cả, là có ý nghĩa rằng quyền lực này đang đẩy lên ở giữa vòng dân sự.

Nhưng trong Khải Huyền 13, lúc chiên con này đi lên, nó ra từ dưới đất, không dân sự, nước Hoa Kỳ. Nhưng rồi, sau đó, nó có hai sừng nhỏ, các quyền lực dân sự và giáo hội. Và rồi nó đã nhận lấy quyền lực, và nói giống như con rồng đã làm trước nó. Vì vậy anh em phải đánh dấu xuống điều đó, chúng ta đang đi vào một sự bách hại tôn giáo với những điều tương tự mà họ đã làm tại Rô-ma ngoại giáo cách đây nhiều năm, vì đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

Bây giờ hãy xem điều đó. “Đang ngồi trên con thú, một quyền lực.”

³⁹ Anh em có để ý Rê-bê-ca không? Khi Ê-li-ê-se tìm thấy nàng, đó là lúc chiều tối, và nàng cho lạc đà uống nước. Bởi vì, Ê-li-ê-se nói, “Nếu thiếu nữ đến và cho lạc đà này uống nước, đó sẽ là người...và cho tôi uống nước, đó sẽ là người mà Ngài đã chọn, lạy Chúa, là nàng dâu của đầy tớ Ngài, Y-sác.” Và trong lúc ông vẫn còn câu nguyện, Rê-bê-ca đến và kéo nước và cho ông uống, và cho lạc đà uống nước. Để ý, lạc đà là một con thú. Và cùng con thú đó mà nàng đang cho uống nước, là con vật mang nàng đến chàng rể của mình, Y-sác.

⁴⁰ Và, ngày nay, quyền phép của Đức Thánh Linh, mà Hội thánh đang cho nước và đang thờ phượng, là Điều sẽ mang Nó từ đất này, để gặp gỡ Nàng Dâu. Chắc chắn, Y-sác ra ngoài cánh đồng, vào chiều tối. Chúng ta không gặp Chúa cất lên trong sự Vinh hiển. Ê-phê-sô, chương thứ 5, nói rằng chúng ta sẽ gặp Ngài trên không trung. Ô, điều đó làm cho những người Giám Lý sẵn sàng hét lên. Hãy suy nghĩ về điều đó! Hiểu không? Chúa...

Y-sác đã đi ra khỏi nhà cha của mình, và đi ra trên cánh đồng khi ông nhìn thấy Rê-bê-ca đến trên lạc đà. Và nàng đã yêu ông, ngay từ cái nhìn đầu tiên, và nhảy ra khỏi lạc đà và chạy đến gặp ông. Đúng vậy. Đó là nơi mà chúng ta gặp Chúa. Và chính con lạc đà mà nàng đã cho nước, đã mang nàng đến với chồng nàng.

Và chính Quyền phép mà Hội thánh đang thờ phượng, điều mà thế gian đang gọi là sự cuồng tín, mà Hội thánh đang thờ phượng, cũng sẽ là Quyền phép sẽ cất Hội thánh lên trên không trung, “Để gặp Chúa trên không trung.” Đức Thánh Linh! Thấy chưa? Đó là...

Và, hãy xem, Rê-bê-ca là một trinh nữ.

41 Còn người đàn bà này là một gái điếm, mà chúng ta đang nói đến ở đây. Bây giờ, anh em hiểu được quyền phép là gì lúc này chưa? Quyền—quyền phép, mà có nghĩa, rằng, con thú. Nó cưỡi trên màu đỏ. Bây giờ, nó sẽ là loại con thú gì? *Đỏ sẫm*, đó sẽ là quyền lực “giàu có.” Đây là loại giáo hội gì nó sẽ là bây giờ? Nó là một giáo hội giàu có, và nó là một giáo hội lớn, và nó là một giáo hội đầy quyền lực, và nó là sự ảnh hưởng càn quét những đám đông và dân chúng. Và các vị vua của đất phạm tội tà dâm thuộc linh với nó, đó là những vĩ nhân trên đất. Bây giờ chúng ta sẽ tìm ra nó là ai, chỉ trong một phút, và tìm ra về những giáo phái này.

Và người đàn bà ấy mặc màu tía (nhà vua),...mặc áo màu tía và màu đỏ sẫm,...trang sức những vàng và bửu thạch quý giá... hạt châu, tay cầm một cái chén vàng đầy đồ gốm ghiếc và dâm uế của nó:

42 Nó có gì trong bàn tay? Giáo lý của nó, những gì mà nó đang đưa ra cho dân sự, “Chúng ta là Giáo hội. Chúng ta là *đây*.” Và nó đã khiến cho các vua của thế gian trở nên say sưa với nó, như thế. “Chúng ta là *đây*. Chúng ta là quyền lực lớn! Chúng ta càn quét mọi quốc gia. Chúng ta là giáo hội vĩ đại nhất từng có. Hãy đến, uống của chúng ta...*Đây*, đổ nó ra một ít. *Anh* nhận lấy nó. *Anh* nhận lấy nó.” Nó đấy, thấy đó. Và tay nó cầm một cái chén. Hãy xem.

Và người đàn bà ấy mặc màu tía và màu đỏ sẫm,...trang sức bằng vàng và bửu thạch và hạt châu quý giá, tay cầm một cái chén vàng đầy đồ gốm ghiếc và sự dâm uế của nó:

43 Bây giờ, thưa các bạn, chúng ta không đang đọc một tờ nhật báo. Chúng ta đang đọc Lời phước hạnh và Đòi đòi của Đức

Chúa Trời. Tất cả trời và đất sẽ qua đi, nhưng Lời đó sẽ còn lại. Đúng vậy.

Và trên đầu nó có ghi một tên, đúng hơn là, có ghi cái tên, SỰ HUYỀN BÍ, BA-BY-LÔN LỚN, LÀ MẸ CỦA CÁC GÁI ĐIỂM, SỰ ĐÁNG GÓM GHÊ TRONG THẾ GIỚI.

⁴⁴ Bây giờ, cách đây đã lâu ở đây, tôi không nghĩ trong hội thánh ở đây, nhưng tôi đã giảng về đề tài, *Chữ Viết Tay Trên Tường*, và đưa ra thể đúng lịch sử của Ba-by-lôn. Bây giờ, mỗi chủ nghĩa mà từng xuất hiện, mỗi tôn giáo và mỗi chủ nghĩa từng có trên thế giới ngày nay, đã bắt đầu trong Sáng thế ký. Vậy thì, nếu anh em có quyển *Hai Ba-by-lôn* của Hislop, nếu anh em muốn đuổi bắt nó trong lịch sử, hay một số quyển sách tốt đó, anh em có thể thậm chí tìm thấy mỗi chủ nghĩa mà mình muốn tìm. Tôi sẽ đưa anh em quay trở lại đó trong một vài phút, về những nữ thầy giảng, đây, và cho anh em thấy nơi đó thật sự đã bắt đầu đầu tiên từ đâu, đây, trở lại trong Sáng thế ký. Và về những điều khác biệt này, thực sự chúng đã ra từ Sáng thế ký như thế nào. *Sáng thế ký* có nghĩa là “sự khởi đầu.” Bao nhiêu người biết rằng điều đó đúng? Sáng thế ký là sự khởi đầu. Vậy, mọi việc mà hiện có, đã phải có một sự khởi đầu.

⁴⁵ Khi tôi nhìn vào một cây...Tôi đã ở trong những cánh rừng trong đôi, ba, khoảng hai tháng. Tôi thấy một cái cây, nó đẹp làm sao. Tôi thấy nó, nó bị đánh ngã xuống; một cây khác mọc lên vào trong chỗ nó, sự sống không ngừng. Và tôi nghĩ về điều đó. Nhưng cây đó đã có sự khởi đầu nơi nào đó. Nó phải có một sự khởi đầu. Và cách duy nhất mà nó có thể được chỉ định là một cái cây, hay là cây sồi, hay là cây dẻ gai, hay là cây bạch dương, hay một cây cọ, hay bất kỳ nó là gì, đã phải có một sự Thông minh bậc thầy đằng sau nó. Hay nếu chỉ có một loại cây, là một cây sồi, mọi cây trên thế giới hết thấy đều là cây sồi. Nhưng Điều gì đó, vĩ đại, sự Thông minh bậc thầy, đã phải lập nó trong trật tự.

Phước thay là Danh Thánh Ngài! Ngài là Đấng Mà dựng nên mặt trăng và các ngôi sao trong thái dương hệ. Ngài đã lập mọi thứ trong trật tự của nó. Và Ngài sẽ lập Hội thánh Ngài trong trật tự. Nó sẽ quay đúng như Ngài muốn Nó quay; đông, tây, bắc, hay nam, hay bất kỳ điều gì Ngài có. Khi chúng ta có thể lấy các ý

tưởng giáo phái này ra khỏi tâm trí của chúng ta và tự đưa chúng ta hoàn toàn vào Đồi Sọ. Ngài sẽ lập nó trong trật tự, nếu chúng ta cứ thuận phục như các cây và vật thợ tạo khác của Ngài. Anh em không bao giờ thấy mặt trăng nói, “Tôi sẽ không chiếu sáng đêm nay. Một vài ngôi sao trong các anh chiếu sáng vào chỗ của tôi.” Nhưng chúng ta, ò, chúng ta thì khác, anh em thấy đó.

⁴⁶ Bây giờ, Ba-by-lôn, hãy xem cách Ba-by-lôn đã xuất hiện như thế nào. Nó xuất hiện đầu tiên trong Kinh Thánh. Nó xuất hiện ở giữa Kinh Thánh. Và nó xuất hiện ở cuối Kinh Thánh. Bây giờ, có điều gì đó. Bây giờ, nó bắt đầu với Nim-rốt. Nim-rốt đã tìm thấy Ba-by-lôn trong thung lũng Si-nê-a, ngay sát giữa sông Tigris và Euphrates. Và sông Euphrates đi xuyên qua. Và—và như thế nào mà mỗi con đường, xuyên qua tất cả đất nước đó, dẫn thẳng tới Ba-by-lôn. Và mỗi một cánh cổng đó khoảng chừng hai trăm bộ bề ngang, những cánh cổng đó được làm bằng đồng. Và khi anh em vào bên trong của thành Ba-by-lôn, mọi đường phố dẫn thẳng đến ngài.

⁴⁷ Bây giờ, anh em có thể đi đến Rô-ma, ngày hôm nay, và mỗi con đường sẽ dẫn đến Rô-ma. Và có một trinh nữ Ma-ri trẻ đang đứng ở mỗi góc, chỗ rẽ con đường, với hài đồng Christ trong tay nàng, đang chỉ con đường đó hướng về Rô-ma. Thấy không? Nó xuất hiện đầu tiên, Kinh Thánh; nó xuất hiện vào giữa Kinh Thánh; và ở đây nó ở trong phần cuối của Kinh Thánh.

Bây giờ tôi chỉ muốn đọc tiếp, chỉ trong một vài phút, để anh em lấy bối cảnh của điều này. Hiểu không? Được rồi. “Và tôi thấy người đàn bà,” bây giờ để ý, “giáo hội.” Khi anh em thấy người đàn bà, cứ nghĩ về “giáo hội.” Thấy không?

...Tôi thấy người đàn bà say sưa với huyết của những thánh đồ...

⁴⁸ Bây giờ, chữ thánh đồ đến từ đâu? Chữ thánh đồ đến từ “người được phong thánh,” hay “người được thánh hóa,” được coi như thánh thiện. Được rồi.

...Tôi thấy bà ta say sưa với huyết của các thánh đồ...

⁴⁹ Vậy thì, nếu người đàn bà này là giáo hội, nó đã bắt bớ các thánh đồ. Và nó là giáo hội lớn nhất. Nó có quyền lực khắp cả đất.

Nó ở trên nhiều dòng nước. Và nó là...Các vua của đất phạm tội tà dâm với nó. Ồ, nó là ai? Hầu như một sự bí mật. Bây giờ Thánh Linh sắp sửa...Anh em biết, được cho là có chín ân tứ thuộc linh trong hội thánh; với sự khôn ngoan, và người thì được ban cho sự hiểu biết, và kẻ thì được ơn chữa lành, và người thì ơn khác vân vân.

...và với huyết của những kẻ tuận đạo vì Đức Chúa Jêsus:...

50 Giống như họ không quan tâm nhiều những gì Chúa Jêsus phán. Đó là những gì giáo hội đã nói. Đúng vậy. Và điều đó, cũng đúng.

...và khi tôi thấy nó, tôi lấy làm lạ lắm.

51 “Tôi lấy làm lạ lắm. Tôi...Đó là một—một—một điều kỳ lạ về nó, thật tôi lấy làm lạ như thế nào mà nó...” Bây giờ để cho tôi thay thế Giăng và cố gắng mở điều đó ra một chút, đây. Giăng nói, “Nó ngồi đó. Nó đang giả vờ là hội thánh Cơ-đốc. Nó có mọi lối tiếp cận với tiền bạc của thế gian. Nó có các vua của thế gian quỳ tại chân nó. Nó là một thứ đầy màu sắc và giàu có, và làm sao nó có thể bị say với những người tử đạo của Chúa Jêsus? Làm sao nó có thể bắt bớ những thánh đồ? Làm sao nó có thể giết hại những người tử vì đạo đó của Đấng Christ? Và tuy nhiên nó đang tự mình tuyên bố là một người Cơ-đốc, chính nó, một giáo hội Cơ-đốc.” Bây giờ hãy xem.

Và thiên sứ phán với tôi rằng, Sao người lấy làm lạ? Ta sẽ nói cho người biết sự bí mật của người đàn bà, và của con thú chở nó, và là con thú có...bảy đầu và mười sừng.

52 Bây giờ, đây chỉ là một phần đọc chung ở đây bây giờ. Anh em nắm điều này. Điều này sẽ rất dễ dàng.

Con thú mà người đã thấy trước đã có, mà bây giờ không còn nữa; và sẽ đi xuống từ...đi lên từ dưới vực không đáy, và sẽ đi vào chốn hư mất: và những dân sự trên đất sẽ làm lạ, là những kẻ không có tên ghi trong sách sự sống từ khi sáng thế, khi họ thấy...khi họ—khi họ đã thấy con thú mà trước đã có, mà nay không có nữa, và sau sẽ hiện đến.

⁵³ Bây giờ, bây giờ điều này phải là chỗ khó khăn, vậy nó đây này. Người nói, bây giờ để ý, rằng, “Khi tất cả,” không phải chỉ một vài, nhưng, “tất cả những người cư ngụ trên đất sẽ lấy làm lạ.” Tất cả họ sẽ lấy làm lạ. Cả thế gian sẽ lấy làm lạ về người đàn bà này. Chỉ có một nhóm người sẽ không lấy làm lạ về nó, và đó là những người có tên của họ trong Sách Sự Sống của Chiên Con.

⁵⁴ Bây giờ, tôi chỉ có thể siết chặt điều này vào ngay ở đây, bởi vì chúng ta sẽ đi vào điều đó trong một vài phút. Hiểu không? Khi nào tên của họ đã được ghi vào trong Sách Sự Sống của Chiên Con? Từ (Khi nào?) buổi nhóm phục hưng cuối cùng họ đã dự? buổi tối mà họ đi đến bàn thờ? buổi tối mà họ gia nhập giáo hội? Tôi cố gắng không làm tổn thương anh em. Nhưng, tôi đang nói cho anh em biết, Kinh Thánh nói, “Tên của họ đã được ghi vào Sách Sự Sống của Chiên Con từ khi sáng thế.” Chính xác! Khi Đức Chúa Trời, lúc ban đầu, đã thấy rằng Ngài sẽ sai Con của Ngài, và Ngài thế chỗ tội nhân, khi Huyết của Con Đức Chúa Trời bị đổ ra. Kinh Thánh nói rằng Huyết Ngài đã bị đổ ra trước khi sáng thế. Bao nhiêu anh em biết Kinh Thánh nói điều đó, rằng, “Dòng Huyết của Đấng Christ đã đổ ra trước khi sáng thế”? Khi Huyết đó đổ ra, mỗi chi thể của Thân, tên của họ đã được viết bằng Huyết đó, trong Sách Sự Sống của Chiên Con, lúc sáng thế. Anh em quá hoảng sợ về chuyện gì? Ồ, thưa anh em! Điều đó mở khóa những cánh cửa, phải không?

⁵⁵ Ồ, bây giờ chúng ta hãy chỉ đọc câu này ngay tại đây, và xem những gì mà điều đó nói có đúng không. Hiểu không? “Và thiên sứ phán với tôi, ‘Ở đâu...’” Tôi tin đó là câu thứ 8, “Và con thú mà các người đã thấy...” Được rồi. Chính là nó.

*Con thú mà người đã thấy có, và bây giờ không còn nữa;
và sẽ từ dưới vực lên,...*

Bây giờ, chúng ta sắp quay trở lại với điều đó, nhưng tôi muốn lấy câu khác này, vì chúng ta sẽ học tiếp nó.

*...và sẽ đi vào chốn hư mất: và họ những người cư ngụ
trên đất sẽ lấy làm lạ, những kẻ không có tên ghi trong
sách sự sống từ khi sáng thế,...*

⁵⁶ “Sẽ có một nhóm người ở trên đất,” nói một cách khác, “mà sẽ bị lừa dối,” vì nó đã lừa dối họ. Và chỉ có một nhóm không bị lừa dối, và đó là nhóm người mà tên của họ được ghi trong Sách Sự Sống từ khi sáng thế. Chúng ta đi vào chỗ đó một lát sau.

⁵⁷ Bây giờ để ý người đàn bà, giáo hội, đó là “*Sự huyền bí, Baby-lôn*.” Chúng ta thấy nó xuất hiện bởi Nim-rốt. Mục đích của Nim-rốt là gì? Nim-rốt đã sáng lập một thành phố và khiến cho tất cả những thành phố khác phải triều cống cho thành phố này. Chúng ta có thể nhìn thấy một điều như vậy ngày nay không? Có một nơi như vậy ngày nay không? Có một giáo hội mà có sự thống trị trên mọi quốc gia trên thế giới không? Tất nhiên có. Ngày nay có một nơi mà khiến cho mọi quốc gia triều cống cho nó không? Có một nơi như thế không?

Chúng ta hãy đi tiếp và đọc phần còn lại của câu này, chỉ một chút, để anh em nắm được cả bức tranh của nó. Được rồi.

...mà đã thấy con thú mà trước đây đã có,...giờ không còn nữa, sau sẽ hiện đến.

Và đây là tâm trí mà có sự khôn ngoan.

⁵⁸ Bây giờ, bao nhiêu anh em biết rằng sự khôn ngoan đó là một trong những ân tứ của Thánh Linh không? Bây giờ, loại nhóm nào mà Ngài đang nói với, vậy? Ngài phải đang nói với một nhóm người mà có những—những ân tứ của Thánh Linh đang hoạt động trong Hội thánh này.

...đây là với tâm trí mà có sự khôn ngoan.

⁵⁹ Bây giờ, anh em dừng lại, tìm thấy rằng qua suốt tất cả những thời đại hội thánh này ở đây. Đang rút ra, Đức Thánh Linh đang phán ra, như thế nào những ân tứ đó sẽ làm việc trong những ngày sau rốt. Bây giờ, chúng ta có những ân tứ chữa lành đang làm việc.Ồ, nó thì—nó thì đang diễn ra tốt đẹp.Ồ, thưa anh em, có những ân tứ khác. Đó chỉ là một trong chúng. Đó chỉ là một điều nhỏ.Ồ, đây là một ân tứ lớn hơn ở ngay tại đây. Cái nào sẽ là ân tứ tốt nhất, ân tứ khôn ngoan của Đức Thánh Linh, để đặt Lời Đức Chúa Trời vào với nhau và tỏ cho Hội thánh thấy chúng ta đang đứng ở đâu, hơn là chỉ có người nào đó được chữa lành? Hết thấy chúng ta đều muốn khỏe mạnh. Nhưng tôi muốn thà có

linh hồn khỏe mạnh, hơn là thân thể khỏe mạnh, bất cứ lúc nào. Ồ, chào ôi!

Hãy nghe Đức Thánh Linh đang phán qua Giảng, trên đảo Bát-mô, nói, “Đây là sự khôn ngoan. Hãy để người lắng nghe Điều Này.” Chúng ta đang có một bức tranh được vẽ ra ngoài đây. “Đây là...”

Và đây là tâm trí có sự khôn ngoan. Bảy đầu tức là bảy ngọn núi, mà người đàn bà ngồi lên.

⁶⁰ Có một thành phố duy nhất, mà tôi biết về, trên thế giới... Có hai thành phố, mà tôi biết về, mà có bảy hay nhiều hơn những ngọn núi ở trong đó. Cincinnati là một trong chúng, được cho là câu chuyện hoang đường về Cincinnati. Nó là sói mẹ, anh em biết đấy, mà...vân vân. Nhưng nó có nhiều hơn thế ở trong đó. Nhưng không có một giáo hội nào thống trị Cincinnati.

Chỉ có một nơi trên cả thế giới, mà có một giáo hội đang ngồi trên bảy ngọn đồi, thống trị trên toàn thế giới. Vậy thì, tôi vừa đến từ đó. Tất cả những điều ấy.

Và tôi đã thấy ở đó nơi đã nói, “Và đây là tỏ ra sự khôn ngoan.” Khải Huyền 13. “Hãy để người có sự khôn ngoan đếm các số của con thú, vì đó là số của một người.” Không phải là một nhóm người, một nhóm đàn ông, nhưng là “một” người. “Và số của nó là sáu trăm sáu mươi sáu.”

⁶¹ Tôi thường nghe, rằng, trên ngai của giáo hoàng tại La-mã, nó được viết, “VICARIVS FILII DEI.” Tôi thường tự hỏi điều đó có thật không. Vẽ một đường thẳng, và vẽ nó lên trong những con số, trong các số La-mã, và xem thử nó là gì. Nó chính xác là sự thật. Tôi đã đứng đó sát với cái mào triều thiên ba góc của giáo hoàng, trong gương, “Quyền cai trị của hỏa ngục, thiên đàng, và lò luyện tội.” Thấy không? Vì vậy, những điều đó, tôi vừa mới đến từ đó, vừa mới đến từ La-mã và biết đó là sự thật. Bây giờ chúng ta biết nó được vẽ ra.

Và đây là bảy vị vua: năm vị trước đã đổ (mà là vào lúc đó), và một vị hiện có (đó là một người đến bây giờ, là Sê-sa), và một vị khác chưa đến (đó là Hê-rốt, là kẻ gian ác);...

62 Bây giờ để ý. Hãy để ý nó hoàn hảo như thế nào.

...và khi vị ấy đến, vị ấy chẳng còn được trong bao lâu.

63 Có người nào biết Hê-rốt đã cai trị trong bao lâu không? Sáu tháng. Đã kéo lê mẹ của hắn khắp đường phố, trên gióng ngang của con ngựa. Và đốt cháy thành phố; đổ tội đó cho những Cơ-đốc nhân. Và kéo vĩ cầm trên sườn đồi trong lúc chúng bị...trong lúc đang đốt cháy thành phố. Sáu—sáu tháng. Và xem đó, “Và con thú...” Bây giờ hãy xem, nhìn hắn là kẻ côn đồ thế nào. Thấy không? Bây giờ hãy xem.

*Và con thú trước đã có, nay không có nữa, thậm chí...
là vị vua thứ tám, và nó cũng ở trong thứ bảy (bản tính
của vua thứ bảy), và nó sẽ đi đến chỗ hư mất.*

64 Ai cũng biết *chỗ hư mất* có nghĩa là gì, là “địa ngục.” Và hãy xem nơi mà nó đã đi lên, “địa ngục.” Nó là gì? Vực không đáy. Không có nền tảng nào cho một tín lý Công giáo. Không có Kinh Thánh nào cho tín lý Công giáo. Không có một điều như vậy như bất kỳ Kinh Thánh nào cho tín lý Công giáo nào, không chút nào cả. Họ không tuyên bố có. Linh mục đã sắp đặt ở đó, vị linh mục quen thuộc này ở trên đây giáo hội Thánh Tâm trên đó. Ông nói, “Ồ, ông...” Tôi đang nói với ông về việc làm phép báp-têm cho Mary Elisabeth Frazier. Ông bảo, “Ồ, ông đã làm báp-têm cho cô ấy theo cách mà giáo hội Công giáo ban đầu đã làm.”

Tôi hỏi, “Đó là khi nào?”

Ông bảo, “Trong Kinh Thánh, Kinh Thánh của ông.”

65 Tôi nói, “Giáo hội Công giáo đã báp-têm như thế à? Đó có phải là sự giảng dạy của giáo hội Công giáo không?”

“Phải.”

66 Tôi nói, “Trong sự không thể sai lầm của giáo hội Công giáo, tại sao nó đã thay đổi quá nhiều như vậy?” Thấy không?

67 Ông nói, “Ồ, thấy đó, tất cả các ông tin Kinh Thánh. Chúng tôi tin giáo hội.” Thấy không? “Chúng tôi không quan tâm những gì Kinh Thánh nói. Chính là những gì giáo hội nói.” Điều đó hoàn toàn chính xác. Anh em từng đến chỗ tranh cãi, với nó, hãy thử điều đó một lần, đây. Họ không quan tâm những gì Kinh Thánh

nói; điều đó chẳng có gì liên quan với nó. Họ quan tâm những gì giáo hội nói. Thấy không?

⁶⁸ Nhưng chúng ta không quan tâm những gì giáo hội nói. Chúng ta tin những gì Đức Chúa Trời nói. A-men. Vì Kinh Thánh, đã được chép rằng, “Hãy để cho lời con người là lời dối, và Lời Ta là Lẽ thật.” Đó là lý do tại sao chúng ta không phải là giáo phái.

⁶⁹ Bây giờ hãy xem. Lắng nghe điều này, chỉ một phút. “Năm vị vua trước, đã đổ, năm vị vua.” Nếu anh em muốn lấy lịch sử chứng minh, tôi sẽ chỉ nó cho anh em. “Và một vị hiện có, và một vị nữa sắp đến.”

Bây giờ để ý, “con thú.” Vậy thì, con thú không phải là vị vua. Nó là “trước đã có, mà bây giờ không còn nữa; và tuy nhiên nó hiện có, và nay không có nữa; tuy nhiên nó hiện có, và không có.” Nó là gì? Sự kế vị của những giáo hoàng, một quyền lực, sự cai trị con thú. Đó là khi Rô-ma ngoại giáo trở lại đạo để tạo nên Rô-ma giáo hoàng. Rô-ma ngoại giáo đã cải đạo, và rồi nó trở thành chế độ giáo hoàng, cái mà, họ có một giáo hoàng thay vì một vị vua, và giáo hoàng là vị vua thuộc linh. Đó là lý do mà ông ta là một vua thuộc linh, được đội mão triều thiên, tuyên bố là người đại diện của Chúa Jêsus Christ. Thế đấy. Bây giờ để ý.

⁷⁰ Và chúng ta sắp mang tín lý Công giáo ấy ra khỏi nơi đó và tỏ cho anh em thấy nó đã gieo cỏ lùng xuống ngay trong các giáo hội Tin Lành như thế nào, đây, cách nó vẫn còn đang nằm ngay trong giáo hội Tin Lành, rất nhiều trong đó. Trái nghịch, hoàn toàn, với Kinh Thánh, trái nghịch hoàn toàn. Bây giờ, “Con thú trước đã có, nay không còn nữa.” Bây giờ hãy nhớ, “Tất cả họ sẽ bị lừa dối, ở trên thế gian, là những người không được ghi tên từ khi sáng thế.” Chúng ta hãy xem.

Và con thú trước đã có, mà nay không còn nữa, (câu thứ 11) và tuy nhiên là vị vua thứ tám, và...trong số thứ bảy, và nó sẽ đi đến chỗ hư mất. (Nó sẽ tiếp tục cho đến khi nó đụng những vực không đáy vào cuối con đường.)

Và mười sừng mà người nhìn thấy là mười vị vua,...

Nào hãy để ý đây. Nếu anh em muốn thấy điều gì đó gây kinh ngạc, hãy để ý điều này.

...là người vị vua, mà chưa nhận được nước mình; nhưng họ nhận quyền như những vị vua với con thú trong một giờ.

71 Họ không phải là những vị vua đội vương miện; họ là những nhà độc tài. Xem đó, họ chưa bao giờ là một vị vua đội vương miện, nhưng họ đã nhận lấy quyền lực như là các vua, cùng một giờ, trong sự cai trị của con thú. Điều đó chỉ ở trong thời buổi nhá nhem này ngay bây giờ nơi mà các nhà độc tài đang dấy lên. Hiểu không? “Nhận quyền như vua, với con thú trong một giờ.” Bây giờ, được rồi.

Chúng cũng một lòng một ý, và sẽ trao thế lực và quyền phép mình cho con thú.

Chúng sẽ chiến tranh với Chiên Con, và Chiên Con sẽ thắng chúng: (Vinh hiển thay!) vì Ngài là Chúa của chúa, và Vua của các vua: và những kẻ được kêu gọi, và những kẻ được chọn, cùng những kẻ trung tín đều ở với Ngài.

72 Ước gì tôi có thể giảng một bài ngay bây giờ về điều đó, “Những người được chọn, trước khi sáng thế, và ở lại trung tín trong sự kêu gọi của họ.” Halêlugia! Chính là điều đó. “Họ được kêu gọi, những người được chọn, và những người trung tín.” Và là một liên từ, đấy, “Những người được chọn, và trung tín.” Họ sẽ thắng nó. Cho dầu họ có vĩ đại thế nào.

73 Và chủ nghĩa cộng sản lớn này, chủ nghĩa cộng sản mà chúng ta có hôm nay, đừng lo lắng về điều đó. Điều đó đang làm việc một cách chính xác trong đôi bàn tay của Đức Chúa Trời. Tôi có thể chứng minh điều đó bằng Kinh Thánh này. Ngài sắp làm cho nó chịu khổ vì mọi người tử vì đạo mà nó từng giết hại. Vâng, thưa quý vị. Anh em hãy xem những vị vua này tất cả đồng ý với nhau, và sẽ căm ghét nó. Và cả quốc gia, cả thế giới, cần quét chủ nghĩa cộng sản. Ô, phải là một phong trào của Đức Chúa Trời, để trừng phạt nó. Anh em nói, “Chờ một phút, Anh Branham. Chủ nghĩa cộng sản, một phong trào của Đức Chúa Trời ư?” Tất nhiên, chắc chắn, là một phong trào của Đức Chúa Trời. Kinh Thánh đã nói vậy. Nhưng nó đang di chuyển vào để loan báo sự phán xét trên một dân để hoang không tin kính và mất ân điển.

Cái gì còn lại trong thế giới này? Chúng ta đã có được gì? Tại đây ngày nọ...

⁷⁴ Tôi sẽ dừng lại về đề tài của tôi chỉ một phút, nếu có thể được. Tôi đang đọc trong một đoạn Kinh Thánh chỗ mà con ngoại tình không được vào trong hội chúng của Chúa trong mười bốn đời. Bao nhiêu anh em biết điều đó? Đúng vậy, Phục Truyền 23; đưa con ngoại tình. Nếu một người đàn bà bị bắt trong cánh đồng, đó là, ở ngoài sự bảo vệ của người đàn ông, và một người đàn ông cưỡng hiếp người đàn bà đó, người đàn ông đó sẽ phải cưới nàng. Và bất kể nàng trở thành một gái điếm không, anh ta phải sống với nàng cho đến chết. Nếu người đàn bà này được gả cho anh ta, giả vờ rằng nàng là một cô gái còn trinh, mà nàng không phải, thế thì nàng có thể bị giết chết vì chuyện đó. Và nếu một người nam và một người nữ kết hôn, và họ sinh ra một đứa con ngoài giá thú, mà, hội chúng của Chúa nó sẽ không được vào, đến mười bốn đời. Và bốn mươi năm là một thế hệ. Sẽ là bốn trăm năm trước khi dòng dõi tội lỗi đó từng ra khỏi Y-sơ-ra-ên.

⁷⁵ Đức Chúa Trời ghét tội lỗi! Làm thế nào anh em trông mong lợi qua Dòng Huyết Thánh khiết của Chúa Jêsus, chỉ bởi vì anh em thuộc về giáo phái nào đó, trông mong để đi vào? Anh em sẽ đến đất của Đức Chúa Trời hay anh em sẽ không đến gì cả. Đúng. Chấp sự, thầy giảng, bất kể chúng ta có thể là gì, chẳng có gì liên quan với nó. Anh em đến trong phiên tòa của Đức Chúa Trời.

⁷⁶ Mười bốn đời. Một người đang ngồi hiện diện bây giờ mà đã tranh luận điều đó với tôi. Đã nói, "Làm thế nào chúng ta biết ai sẽ được cứu lúc đó?"

⁷⁷ Tôi nói, "Đó là chỗ anh em nên là một người theo Calvin tốt." Tên của anh em đã được ghi vào trong Sách trước khi sáng thế. Đức Chúa Trời lấy dòng huyết đó. Điều đó là tùy ở Ngài. Hiểu không?

"Nhưng những gì điều đó có..."

⁷⁸ Hãy lắng nghe. Hỡi các bạn trẻ, ngày nay, tôi không biết là các bạn có đến nhà thờ này không, hay các bạn đến đâu, thưa các bạn thanh niên nam nữ. Các bạn có nhận ra, những điều mà mình đang làm, nếu có một đời khác, con cái các bạn sẽ bị phán

xét vì những gì các bạn làm không? Các bạn không có sự kính trọng về sự đứng đắn sao? Các bạn những cô gái ở ngoài đây đang mặc những quần soóc ngắn nhỏ và các thứ như thế, các bạn biết, điều đó được phản ánh trên con gái của các bạn. Các bạn biết bà nội của mình là một—một cô gái đuôi tóc dài thông, còn mẹ của các bạn là một cô gái trong dàn đồng ca, và đó là lý do mà các bạn vũ thoát y hôm nay sao? Chắc chắn. Con cái các bạn sẽ là gì? Vâng, thừa quý vị. Đức Chúa Trời phán Ngài sẽ báo trả sự gian ác của bậc cha mẹ trên các con cái và cháu chắt của họ, đến ba và bốn đời.

79 Và anh em có nhận ra, hồi anh em của tôi, mỗi lần anh em làm điều nào đúng, con cái của anh em sẽ nhận lãnh điều đó không?

80 Hãy nhìn đây, chúng ta hãy lấy Hê-bơ-rơ, chương thứ 7. Kinh Thánh nói, khi—khi Mên-chi-xê-đéc gặp Áp-ra-ham thắng trận các vua trở về, và đã ban phước cho ông, và Nó nói, này, “Lê-vi...” Người đang nói về chuyện dâng các phần mười. Nói, “Lê-vi có phép từ Chúa thâu lấy một phần mười của anh em mình. Và Lê-vi đã nhận một phần mười, cũng đóng một phần mười, vì người vẫn còn ở trong lòng của Áp-ra-ham khi người gặp Mên-chi-xê-đéc.” Và Áp-ra-ham là ông cố của ông. Áp-ra-ham sinh ra Y-sác, Y-sác sinh ra Gia-cốp, Gia-cốp sinh ra Lê-vi; Lê-vi, cha, ông, ông cố. “Và trong lúc Lê-vi còn ở trong lòng của Áp-ra-ham,” Kinh Thánh nói, “ông đã trả các phần mười cho Mên-chi-xê-đéc.” Halêlugia!

81 Đừng để cho ai bảo anh em rằng bất kỳ loại chuyển động nào trên thế giới từng có thể cản trở bánh răng cơ vĩ đại của Đức Chúa Trời. Nó đang tiếp tục vận hành đúng! Nó đã được hoạch định trở lại đó vào ban đầu. Không có các quỷ hay đủ các quỷ có thể can thiệp vào chương trình của Ngài.

82 Vậy thì, Kinh Thánh đã không nói “cách tiếm tàng” ông đã trả nó. Kinh Thánh nói, “Ông đã trả những phần mười,” khi ông ở trong lòng của ông cố của ông. Vinh quang thay! Đó là Chúa tôi. Ô, Ngài đã biết điều đó, thậm chí, trước khi thế gian được hình thành. Ngài đã biết mọi thứ. Và trong Áp-ra-ham, ông đã đóng phần mười.

⁸³ Và thưa anh, chị em, làm thế nào anh chị em có thể chạy ra ngoài đây, và nhiều người sống và chạy quanh quẩn với những người vợ của người khác, và những người vợ làm tan vỡ các gia đình, và đang sống theo cách mình làm, anh chị em trông đợi một thế hệ khác sẽ là gì? Đây là những gì nó là. Nó trở nên chẳng là cái gì bây giờ ngoài chỉ một đám con hoang, sanh ra đám hỗn độn, một đám của sự thối nát. Và có một điều để lại cho nó, và đó là thời đại nguyên tử mà chúng ta đang sống. Điều đó hoàn toàn đúng. Chúng ta hiện ở trong thời kỳ cuối cùng.

⁸⁴ Đang ngồi sáng nay, con đường phía sau đằng xa trên những ngọn đồi của Kentucky, một chàng trai nhỏ tuổi, anh em hầu như không thể đến gần cậu ấy mười bộ, đang làm mật lúa miến. Có lẽ hầu như không phân biệt được tay phải hay trái. Khi cậu ấy nghe...Tôi đã đi qua những khu đất có cấm biển. Tôi không biết mình đã có mặt ở đâu. Tôi chỉ ở trong một vài cái trứng. Và tôi định ở đó để đi săn sóc nâu. Và khi tôi ngồi xuống trên đó, tôi bèn trò chuyện với cậu ấy. Và chàng trai này nói rằng cậu sắp vào quân đội. Và đến để tìm hiểu, chúng tôi bắt đầu nói về Chúa, và cậu ấy nói, “Thầy giảng, ông không tin rằng chúng ta đang ở trong thời kỳ cuối cùng sao?” Con đường ở trên núi đó.

⁸⁵ Tôi nói, “Chắc chắn, chắc chắn vậy. Chắc chắn, con à, chúng ta đang ở trong thời kỳ cuối cùng.”

⁸⁶ Chúng ta ở đây này. Đây là thời đại chúng ta đang sống trong, thưa anh em. Chúng ta ở trong nơi đó. Anh em không thể thấy cách những người mẹ nơi xa kia, và những người bố, và ông bà nội, họ sống như thế nào ư? Anh em không thể thấy cha và mẹ sống như thế nào ư? Không lạ gì chúng ta đang ở trong sự thối nát ngày nay. Không lạ gì, anh em có thể giáng tránh trở; họ sẽ mặc đồ ngắn như vậy, và nhỏ vào mặt anh em. Họ sẽ hút thuốc lá và thổi khói vào ngay anh em, và nói, “Lo chuyện của riêng anh đi.” Tại sao? Bởi vì đó là chi phái họ xuất thân. Tôi sắp đi đến điều đó, ngay lập tức, *Dòng Dõi Con Rắn*. Chúng ta sẽ tìm thấy nơi nó di chuyển vào, thấy tại sao họ hành động giống như thế. Họ là con cái của ma quỷ kể từ khi sáng thế. Đúng vậy. Và chúng ta chẳng có cái gì ở trong, để lại cho nó, vì vậy chỉ sự phán xét là điều duy nhất còn lại. Không thể có điều gì khác ngoài sự phán

xét. Đức Chúa Trời sẽ chỉ quét sạch cả mọi thứ ra. Và con người đã tự thực hiện nó. Đức Chúa Trời đã không có ý định nó là cách đó, nhưng Ngài đã biết nó sẽ theo cách đó. Đó là lý do Ngài đã phán nó sẽ, “Lừa dối tất cả những người còn sống trên mặt đất, ngoại trừ những người mà tên của họ đã được ghi vào trong Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế.”

⁸⁷ Chúng ta hãy xem điều đó. Chúng ta hãy đọc thêm một chút nữa bây giờ. Bây giờ, bây giờ tôi tin chúng ta đang ở trong câu thứ 12.

Và mười cái sừng mà người đã thấy là mười vị vua, mà chưa nhận được nước mình; nhưng họ nhận quyền vua với con thú trong một giờ.

Chúng sẽ đồng một lòng một ý, và sẽ trao thế lực và quyền phép mình cho con thú.

Và chúng sẽ gây chiến tranh cùng Chiên Con, và Chiên Con sẽ thắng chúng: vì ngài là Chúa của chúa, và Vua của các vua; và những kẻ mà ở với Ngài được—được kêu gọi, là những kẻ được chọn, cùng những kẻ trung tín.

Và ngài lại phán với tôi rằng, Những dòng nước mà người đã thấy, trên có dâm phụ ngồi, là các dân tộc,... các chúng,... các nước, và các thứ tiếng.

...mười cái sừng mà người đã thấy trên con thú, chính những nước này sẽ ghét dâm phụ đó,...

⁸⁸ Hãy xem điều đó bây giờ, “mười cái sừng” này, mười vương quốc này. Hãy xem, đó là mọi thứ đang ngã vào, những gì các nhà độc tài này có. Hãy xem cách những nhà độc tài dựa vào. Nó đang dựa vào đâu? Cứ—cứ nói cho tôi một nhà độc tài mà không dựa vào hướng chủ nghĩa cộng sản. Thấy không? Và họ sẽ (gì?) ghét “dâm phụ,” người đàn bà, giáo hội. Nhưng điều gì? Hãy xem những gì sẽ làm điều đó.

...chính mình con thú sẽ ghét dâm phụ, và sẽ làm cho nó hoang vu và lỏa lồ, và sẽ ăn thịt nó, và thiêu nó bằng lửa.

⁸⁹ Họ sẽ thổi tung thứ đó khỏi bản đồ, thật chắc chắn như tôi đang đứng đây. Chúng ta rõ ràng đã có thời gian để tiếp lấy đề

tài đó về giáo hội đó, và nó chạy xuyên suốt Kinh Thánh, ở đó Nó nói, đọc, “Hết thủy các vua của thế gian này, và những người có tàu đi biển, và tất cả, đều than khóc, vì Ba-by-lôn lớn đã bị hoang vu trong một giờ.” Một giờ, giờ của nó đã đến! Và, ồ, Nó đã nói như thế nào, “Hãy vui mừng, hỡi các thánh, và tất cả các tiên tri thánh, vì Đức Chúa Trời đã báo thù cho huyết của các thánh đồ và các anh em nguoi trên nó rồi.” Đấy, đúng thế. Chắc chắn, chủ nghĩa cộng sản đang hoạt động ngay trong đôi tay của Đức Chúa Trời. Cũng giống như Vua Nê-bu-cát-nết-sa diễn ra ngay trong bàn tay, đến lấy những người Do Thái, khi họ đi ra khỏi!...?...

⁹⁰ Và tội lỗi có thể cứ thối nát, hạt giống công nghĩa có thể vẫn còn ở đó và hạt giống có thể cứ thối nát, và thối nát và thối nát cho đến sau một thời gian ngắn nó cạn kiệt. Nó đi đến một chỗ, vì những người mẹ và người cha và vân vân của họ đã sống như vậy trước chúng ta, và trong cách đó, cho đến khi chẳng còn gì để lại cho chúng ta. Và anh em biết Chúa Jêsus đã nói gì không? Nếu Ngài đã không giám bớt công việc ngắn đi, thậm chí sẽ không có xác thịt nào được cứu.

⁹¹ Anh em có thể thấy không? Anh em có thể thấy tại sao chúng ta có những thứ này (Tôi không đang đưa ra những nhận xét.) thứ của Arthur Godfrey, và mọi người, anh em biết, đấy, và thứ của Elvis Presley, và—và lắc mông, đồ ngoài liền quần, và tóc buông xõa xuống cổ của họ, và tất cả những cách này, cách mà lứa tuổi vị thành niên đang hành động? Nó làm điều gì? Đó là gì? Bởi vì nó đang sản sinh ra từ một đám người con hoang, đã sống trước đó. Không gì còn để lại! Ồ, họ sẽ đứng lên và hát, “Chúa ôi, cho tôi, gần Ngài hơn,” giống như Ernie người nhật đậu và tất cả những người khác giống như thế, hát loại thánh ca nào đó, và đại loại như thế. Thưa anh em, anh em biết điều gì không? Điều đó, điều đó hoàn toàn đạo đức giả. Vâng, thưa quý vị.

⁹² Người chẳng có việc gì trong bục giảng này mà đi ra ngoài đó và hát nhạc kích động và la ré cùng tất cả các thứ đó. Anh ta chẳng có một chút việc nào ở phía sau đây. Đây là dành cho chức tế lễ, những người được kêu gọi của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã kêu gọi các mục sư truyền đạo thuộc về đảng sau đây. Và không thuộc về phía sau đây cho người giống như thế. Đó là vấn

đề hôm nay, họ đã làm cho nhà thờ không hơn là một nhà nghỉ nào đó. Nhà nghỉ được thôi, nếu anh em muốn làm điều đó, điều đó tùy anh em. Nhưng hãy để tôi nói cho anh em, có nhiều sự khác biệt bởi cố gắng...giữa một nhà nghỉ và một nhà thờ. Vâng, thưa quý vị. Anh em muốn làm những điều đó trong một nhà nghỉ, và có tất cả các loại tiệc tùng và đại loại như vậy, điều đó là tùy anh em. Nhưng, thưa anh em, hội thánh nên được quét từ mọi ngõ ngách bụi giăng cho đến tầng hầm. Đúng thế. Tôi không có ý nói được quét bằng những cánh cửa sổ mới và đại loại như vậy. Tôi có ý nói bằng một khuôn mẫu, một cuộc phục hưng Đức Chúa Trời ban xuống mà sẽ phân tán thứ đó từ một phía đến phía khác. Vâng, thưa quý vị. Giống như bật đèn lên, đèn điện trên một đám gián bò quanh một cái lõi táo. Vâng, thưa quý vị, chúng sẽ tản đi khi ánh sáng tỏa ra.

93 Bây giờ quan sát, “Họ đồng một lòng một ý, trao quyền lực của mình.” Tôi ở dưới điều đó bây giờ. “Mười cái sừng.” Vâng, bây giờ.

Vì Đức Chúa Trời đã để cho chúng có lòng làm ứng nghiệm ý muốn của Ngài, (đó là cách anh em làm), cùng khiến chúng có chung một ý, và ban các vương quốc của họ cho con thú, cho đến khi những lời Đức Chúa Trời sẽ được ứng nghiệm.

Bây giờ, người đàn bà mà người đã thấy tức là cái thành lớn, mà hành quyền trên tất cả các vua ở thế gian.

94 Bây giờ, không cần phải xô đẩy chung quanh, chúng ta biết đó là hệ thống giáo phẩm Công giáo. Không cần người nào...Tôi—tôi tin điều đó cũng vững chắc như tôi tin rằng mình đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Tôi tin điều đó cũng tốt như tôi tin rằng tôi là một Cơ-đốc nhân đang đứng đây hôm nay, rằng hệ thống giáo phẩm Công giáo đó là—là...Thành Va-ti-căng là thành—thành phố tọa lạc trên bảy ngọn đồi. Hội đồng giáo phẩm giáo hội là con thú mà đã có, giờ không có nữa. Nó là Ba-by-lôn. Nó là mọi thứ được vẽ thành bức tranh hoàn toàn chính xác, thật hoàn hảo xuyên suốt qua Kinh Thánh. Nó là giáo hội Công giáo.

95 Bây giờ, bây giờ đây là điểm gây cảm phẫn của anh em. Anh em nói, “Ồ, anh không đang đánh tôi chứ, Anh Branham.” Nhưng

hãy để tôi hỏi anh em đôi điều. Chúng ta hãy quay trở lại bây giờ với câu thứ 5.

Và trên đầu nó có...ghi một tên, SỰ HUYỀN BÍ, BA-BY-LÔN LỚN, LÀ MẸ CỦA NHỮNG SỰ ĐÁNG GÓM GHIẾC... MẸ CỦA NHỮNG GÁI ĐIỂM VÀ NHỮNG SỰ ĐÁNG GÓM GHIẾC TRONG THẾ GIAN.

⁹⁶ Nó là gì? G-á-i-đ-ỉ-ế-m. Và nó là m-ẹ. Gì? M-ẹ. Nó đã sinh ra cái gì đó. Mẹ của các con trai phải không? Của những gái điểm! Gái điểm là gì? Cũng là một thứ như một—như một dân phụ, người đàn bà vô luân. Cái gì đã làm cho nó phóng đảng? Giáo lý của nó. Nó đang giả vờ là một giáo hội Cơ-đốc, nhưng đang đưa ra một giáo điều do con người tạo ra. Và ở đây nó nói rằng nó đã có...Nếu nó là một tổ chức đầu tiên, thì dường như có một vài tổ chức đi ra khỏi nó. Nó là mẹ của những gái điểm. Đúng thế không? Mẹ những gái điểm. Không thể là mẹ, vậy thì, của những con trai. Không thể là mẹ của...Nó phải là mẹ những người đàn bà. Và, nếu họ là đàn bà, thì họ là những giáo hội. Bây giờ chúng ta hãy tìm thấy. Điều gì sản sinh ra...

⁹⁷ Tổ chức đầu tiên là gì? Giáo hội Công giáo. Tổ chức thứ hai là gì? Luther. Tổ chức thứ ba là gì? Zwingli. Nó đi xuống đến cái gì? Calvin. Và ở đó đi vào Anh giáo, và Anh giáo tiếp xuống nữa vào Giám Lý. Người Giám Lý, người Giám Lý đã sinh ra cái gì? Ra từ đó xuất hiện Alexander Campbell. Từ Alexander Campbell đến John Smith. Từ...Alexander Campbell ra giáo hội Cơ-đốc; rồi, họ có bốn hay năm, giáo hội của Đấng Christ và tất cả những chủ nghĩa nhỏ khác ra từ đó. Rồi ở đây xuất hiện giáo hội Báp-tít, kéo ra nhiều nhóm nhỏ. Và từ giáo hội Giám Lý đến...ra từ giáo hội Giám Lý, đến, lần đầu xuất hiện Giám Lý Wesley, và rồi họ ly khai bốn hay năm lần. Rồi họ đến một loại khác của Giám Lý, và rồi họ tách ra lần nữa, rồi họ đến Giám Lý Tự do. Và—và rồi từ đó họ đến Na-xa-ren. Và từ Na-xa-ren đến Hành hương Thánh, và Hành hương Thánh xuống nữa. Chỉ là những chủ nghĩa nhỏ tuôn ra như thế, cứ tiếp tục chạy xuống, mỗi một chủ nghĩa đó lại là người khởi xướng nhỏ—nhỏ trở lại ở đó cứ xuống nữa. Và mỗi người trong đã họ làm gì? Và cuối cùng nó đã gom lại trong Ngũ Tuần.

⁹⁸ Và Ngũ Tuần đã làm gì? Cũng giống như mẹ họ đã làm, họ đã quay ngay trở lại và đã tổ chức. Và nó đã trở thành cái gì? Một—một giáo phái. Bước đi vào trong một giáo phái, điều đầu tiên, “Giáo lý của anh là gì?” Anh bạn à, họ chải tóc cho anh bằng một cái lược có răng đẹp, đấy, để tìm thấy anh em có gì, anh em tin cái gì. Và nếu anh em không gắn nhãn lên đúng với họ, thưa anh em, anh em bị dứt phép thông công ngay lập tức. Và đúng vậy.

⁹⁹ Và đừng nghĩ rằng chỉ vì anh em nói anh em là Ngũ Tuần mà anh em được bảo đảm. Thưa anh em, thực sự có nhiều những người Ngũ Tuần bị đá ra ngoài đường khi đang ở trên đường, tôi tin chắc. Thấy không?

¹⁰⁰ Bây giờ, tất cả những tổ chức đó, nếu họ cứ để cho ơn phước Ngũ Tuần diễn ra, không tổ chức nó, cứ gìn giữ nó trong tình huynh đệ và để cho Đức Thánh Linh làm sự phân rẽ. Đức Thánh Linh chia tách. A-na-ria và Sa-phi-ra đi vào trong lần nọ, nói *như vậy-như vậy*; và Đức Thánh Linh phán, “Tại sao các người nói dối?”

¹⁰¹ Nhưng chúng ta nói, “Này, đó là Anh Jones, anh em đừng có nói điều gì xấu về anh ấy lúc này, anh ấy là người trả tiền nhiều nhất mà chúng ta có trong giáo hội. Tôi biết anh ấy có Đức Thánh Linh; tôi đã nghe anh ấy nói tiếng lạ, và tôi đã thấy anh ấy hét lên trong Thánh Linh.” Điều đó không có gì hơn là đổ những hạt đậu trên một lớp da bò khô. Hiểu không? Không có một điều gì liên quan với nó cả. Đức Chúa Trời có quyền quyết định. Ngài phải nói anh ta đúng hay không. Tất nhiên. Nhưng chúng ta chuyển nó về giáo phái chúng ta. “Ồ, chúng tôi đá anh ta ra khỏi—ra khỏi giáo hội Phúc âm Ngũ Tuần, giáo hội Một ngôi lại nhặt lấy anh ta. Những người Một ngôi chứa anh ta trong một thời gian ngắn, và rồi họ đá anh ta ra. Bởi vì, họ mang anh ta qua đó, và Jêsus Duy Nhất nhặt lấy anh ta. Jêsus Duy Nhất bao bọc anh một thời gian ngắn, và rồi cái kế tiếp nhặt anh ta lên là hội thánh của Đức Chúa Trời, nhặt anh ta lên. Hội thánh Đức Chúa Trời của lời Tiên tri nhặt người đó lên, và phong trào Tomlinson nhận lấy anh ta.”Ồ, chà! Thưa anh em, nếu như chúng ta không gắn cận đi! Đó là trong Ngũ Tuần, cuộc phục hưng cuối cùng. Và bây giờ họ có Blue Flame, và họ có những người tôn thờ dầu, và—và

huyết ở trên mặt. Và, ồ, xin thương xót, tôi không biết họ đi tới đâu bây giờ.

¹⁰² Chỉ một điều, đó là toàn bộ sự việc đã trở nên thối nát. Anh em đã biết rằng Kinh Thánh đã nói nó sẽ đến lúc thối nát không? Anh em đã biết rằng—rằng Kinh Thánh nói về ngày này, sẽ là đây, khi mà thậm chí những bàn tiệc của Chúa sẽ đầy thứ nôn mửa không? Và nói, “Ta có thể dạy dỗ cho ai? Ta có thể khiến ai hiểu sự dạy dỗ của Ta? Vì giềng mối phải là dựa trên giềng mối, thêm giềng mối, hàng thêm hàng.” Ai Ngài có thể dạy khôn cho? Những trẻ con thôi bú, mới lìa khỏi vú mẹ. Hiểu không?

¹⁰³ Bây giờ, không có—không có một người đàn bà, một người đàn bà xấu nét trong thành phố này mà có thể sanh ra một con gái trinh tiết. Nó trong trắng khi mới được sinh ra, bấy giờ, và nó có thể bắt đầu tốt đẹp. Nhưng anh em có để ý không, cô gái đó, đã có bản chất đó của mẹ nó, chín trong mười lần đi ra ngoài, sẽ hành động hoàn toàn giống y như mẹ nó. Vậy thì, anh em biết điều đó đúng. Một bà già điều hành căn nhà có tiếng xấu, có thể sinh ra một bé gái. Nó có thể mười sáu tuổi, thật trong sạch và đạo đức như hoa huệ, nhưng, nếu nó vẫn ở lại trong cách đó. Nhưng, sự việc của nó là, nó quay ngay trở lại và hành động giống như mẹ nó.

¹⁰⁴ Vậy thì, giáo hội Công giáo là dâm phụ già đầu tiên xuất hiện với những tín lý mà nó tự làm cho chính mình, những điều mê tín, điều mà, Kinh Thánh nói, “Nó từ dưới vực không đáy đi lên và sẽ đi trở lại chốn hư mất.” Kinh Thánh nói thế. Bây giờ, nếu họ dạy điều đó, nó thì sai. Nó thì sai, theo Lời Đức Chúa Trời. Rồi ở đây xuất hiện giáo hội Giám Lý, mà xuất thân từ nó, một thiếu nữ xinh đẹp, nhưng cô ta đã làm gì? Cô ta quay ngay lại và làm những điều giống y như mẹ mình làm. Để cho hội chúng của mình mặc những quần soóc. Để cho họ hút thuốc. Để cho họ phô diễn và hành động thật giống như thể họ nên làm. Chẳng có nói điều gì về điều đó. Mục sư trẻ tuổi còn non nớt trẻ ở đằng sau đó, sau bục giảng đó, sợ ông ta sẽ bị hết lương, hay thùng bánh quy ngày nào đó.

¹⁰⁵ Hãy để tôi nói với anh em, thưa anh em, tôi thà rao giảng Tin Lành, và ăn bánh quy giòn sô-đa và uống nước suối, mà nói Lễ

thật về điều đó. Nếu mọi người thuộc hội chúng của tôi đứng lên và bước ra, tôi sẽ nói cho họ Lẽ thật về điều đó. Vâng, thật vậy.

106 Vấn đề gì vậy? Ồ, đó là một phiếu ăn. “Ồ, anh em biết, tôi là mục sư của giáo hội lớn nhất có trong thành phố.” Các anh em Báp-tít và Giám Lý lắng nghe một tiên tri giả. Bây giờ, điều đó nghe thô bạo, nhưng bất cứ điều gì dạy dỗ trái ngược với Kinh Thánh này đều là tiên tri giả. Tôi không quan tâm nó có thể được đánh bóng như thế nào, nó là lời tiên tri giả. Đúng vậy.

107 “Ồ, mọi thứ đều tốt hể chừng nào anh em có tên mình trên cuốn sách.” Anh em có thể có tên anh em trên một tá sách. Nếu nó không phải là Sách Sự Sống, anh em bị hư mất! Anh em có thể từng thật tốt, anh em có thể thật trung thành và trong sạch và đạo đức như có thể được, điều đó sẽ chẳng có một điều nào liên quan với nó.

108 Ê-sau là anh em sanh đôi mà Gia-cốp đã có, khi ra đời thành một người, chăm sóc người cha già bị mù lòa của mình và mọi sự khác. Còn Gia-cốp là một cậu bé thiếu trung thực quanh quẩn bên tạp dề mẹ mình, cậu bé nhút nhát. Nhưng Đức Chúa Trời phán, “Ta yêu Gia-cốp và ghét Ê-sau,” trước khi chàng trai được sinh ra. Rô-ma 8 đã nói vậy. Điều đó hoàn toàn đúng.

109 Đức Chúa Trời biết điều gì ở trong một người. Và Ngài, cũng biết những gì ở trong hội thánh. Chúng ta sống nhờ Bánh Sự Sống, Bánh của Lời Đức Chúa Trời. Vậy thì, đó là lý do tại sao chúng ta không phải là một giáo phái.

110 Bây giờ tôi muốn nêu cho anh em một minh họa nhỏ khác... Tôi muốn nêu một sự minh họa nhỏ tôi đã viết ra đây. “Đại...” Bây giờ trong Khải Huyền, trong 19:2. Tôi đã đánh dấu ra đây. Tôi muốn nhìn và xem nó là cái gì bây giờ.

Vì sự phán xét của Ngài đều chơn thật và công bình: vì Ngài đã đoán phạt đại dân phụ, mà nó lấy những điều dân loạn làm hư hỏng thế gian, và đã báo thù huyết các tôi tớ Ngài đã bị tay nó làm đổ ra. (Đó là sự kết thúc của giáo hội Công giáo.)

111 Bây giờ, chúng tôi cũng muốn anh em để ý, cũng ở đây, mà một giáo phái—mà một giáo phái cũng được tìm thấy trong lời

Kinh Thánh ở đây, mà... Và Kinh Thánh không hề nói về một giáo phái. Giáo phái đến từ giáo hội Công giáo. Nó là người mẹ đầu tiên của giáo phái, và mọi giáo phái đã sản sinh dần. Bây giờ, điều này sẽ thực sự đau đớn một chút. Nó sẽ làm cho đau đớn hơn một chút mọi lúc, đấy. Nhưng tôi—tôi muốn anh em thấy rằng các giáo phái không được sinh ra hay được ban hành bởi Đức Chúa Trời. Nó được ma quỷ ra lệnh.

¹¹² Hội thánh Đức Chúa Trời là một... Chúng ta không bị phân chia, tất cả chúng ta là một thân; một niềm hy vọng và sự dạy dỗ, một trong tình yêu thương. Đó là Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống. Bất kể họ là gì, các việc họ, chúng ta là một với nhau! Đúng vậy. Dù người đó là Giám Lý hay Báp-tít, thưa anh em, nếu người ấy được tái sinh và được đầy dẫy với Đức Thánh Linh, người ấy là anh em tôi. Chúng ta đang bước đi vai kề vai. Đúng. Vâng, thưa quý vị. Không có gì quan trọng.

¹¹³ Môi-se. Đôi lúc tôi nhìn quanh và nói, “Anh biết cái đám Ngũ Tuần cuồng tín đó, Anh Branham, vì sao anh lại từng đi ra với một đám người như thế?” Anh em biết gì không? Môi-se đã ngược nhìn con cái của Y-sơ-ra-ên. Ông nhìn ra cùng cánh cửa sổ mà Pha-ra-ôn đã nhìn ra. Pha-ra-ôn đã nhìn họ như một đám người lem luốc bùn, nhưng Môi-se đã nhìn họ như là những người được lựa chọn của Đức Chúa Trời. Ông biết họ có lời hứa. Tại sao? Ông biết điều đó bởi Lời. Và bởi đức tin... Với chân ông đặt đến ngai, là Pha-ra-ôn, với tất cả thế gian đang đặt ở chân ông, ngồi đó và có những người đàn bà đẹp, quạt và rót rượu vào miệng ông, như là một hoàng đế, hay một nhà độc tài, hay vua của thế gian, Môi-se trai trẻ, ở tuổi bốn mươi, nắm chắc trong tay. Ông nhìn ra trên đám người lem luốc bùn đó, song ông biết ông là một người trong họ. Halêlugia! Vâng đó. Ông biết ông là một người trong họ. Và chỉ, bởi đức tin, ông đã chọn!

¹¹⁴ Mọi người phải đưa ra một sự lựa chọn. Anh em phải có một sự lựa chọn. Anh em sẽ đưa ra sự lựa chọn bây giờ. Anh em sẽ đưa ra sự lựa chọn vào buổi sáng. Anh em sẽ có sự lựa chọn tối mai, nếu anh em sống. Anh em phải lựa chọn lúc lúc nào đó. Thưa anh em, cách đây một thời gian lâu tôi đã chọn. Kinh Thánh này là quyển từ điển của tôi. Kinh Thánh này là Sách Sự

Sống của tôi. Kinh Thánh này là Lời Đức Chúa Trời. Kinh Thánh là những gì tôi sống nhờ vào. Kinh Thánh này là những gì mà tôi ủng hộ.

¹¹⁵ Do đó, Môi-se đã nhìn ra trên con cái Y-sơ-ra-ên. Và ông không chỉ nói, “Ồ, họ là dân sự tuyệt vời. Tôi chẳng có điều gì chống lại họ.Ồ, không, tôi sẽ không nói một lời nào chống lại họ.” Đó là cách mà nhiều người làm ngày nay. “Ồ, những người Ngũ Tuần đó và những người kia có Đức Thánh Linh, và những người đó tin vào sự chữa lành Thiêng liêng, ồ, tôi—tôi—tôi không có điều gì chống lại nó cả.” Nhưng đó không phải là Môi-se. Ông đã từ bỏ Ai Cập và trở nên một người trong họ. Ông đi ra ở giữa vòng anh em mình. Ông là một người trong họ.

¹¹⁶ Thưa anh em, đó là nơi tôi chọn con đường của mình. Tôi sẽ chọn con đường với số ít dân bị khinh dể của Chúa, nếu đó là một nhóm ít người, bất kể nó là thứ gì đi nữa. Họ có lời hứa, và tôi thấy tên của họ trong Sách Sự Sống của Chiên Con. Họ là các anh em của tôi. Đúng vậy. Hãy lựa chọn cho mình và đứng với họ. Đúng hay sai, hãy đứng đó dù thế nào đi nữa. Nếu họ sai trật, hãy giúp họ thành đúng. Đúng. Anh em không bao giờ làm cho họ tốt hơn bằng cách đá họ đi loanh quanh. Đấy, cố gắng kéo họ ra.

¹¹⁷ Charlie, giống như họ đã nói về Anh Allen, về lửa họ...huyết ở trong các bàn tay. Tôi nói, “Không bao giờ, không bao giờ tôi xem thường A. A. Allen.” Tôi nói, “Nếu tôi có thể rao giảng giống như A. A. Allen, tôi có thể thậm chí không bao giờ có một buổi nhóm chữa lành.” Bây giờ, khi đến sự bất đồng về huyết như là bằng chứng của Đức Thánh Linh, trong bàn tay anh em, tôi sẽ bất đồng với điều đó. Nhưng khi đến với tình anh em, anh ấy là người anh em của tôi. Tôi đứng vai kề vai với anh ấy trong chiến trận. Đúng vậy. Nếu anh ấy sai, tôi sẽ cố gắng giúp anh ấy. Và nếu anh ấy không sai, nếu tôi sai, tôi muốn anh ấy giúp đỡ tôi. Đó là cách mà chúng ta tiến—tiến bộ. Bây giờ hãy xem ở đây.

...nó là SỰ HUYỀN BÍ, BA-BY-LÔN...MẸ NHỮNG GÁI
ĐIỂM...

¹¹⁸ Bây giờ các bạn thấy giáo hội ngày nay như thế nào không, thưa các bạn, các bạn có thể thấy những giáo hội này ngày nay

cứ sống theo bất kỳ cách nào mà họ muốn sống không? “Hoàn toàn được lắm, cứ tiếp tục ngay đi,” lợn ăn lợn lẫn nhau, không chú ý gì. “Ồ, chẳng có hại gì trong việc làm điều đó.Ồ, các anh em cứ cố theo cách lối thời.” Bây giờ hãy để ý giáo lý của họ. Bây giờ tôi muốn...Bây giờ hãy xem. Đó là thói quen của họ. Anh em thấy, rằng cách đây một vài năm, giáo hội Công giáo là giáo hội duy nhất mà được phép đi xem chiếu bóng không? Giáo hội Giám Lý sẽ không nghĩ đến chuyện như vậy. Tất cả họ những giáo phái, “Không! Đó là những công việc của ma quỷ.” Tôi tự hỏi điều gì đã xảy ra. Vâng, thưa quý vị.

¹¹⁹ Và anh em biết, anh em có thể lấy ví dụ những cô gái trẻ Công giáo, họ đi ra mặc những thứ nhỏ này...(Bây giờ, một vài trong các anh những chàng trai cùng tuổi như tôi)...đi ra và để ý những thứ nhỏ này mà họ mang cao tới đầu gối. Gã đó, tôi đoán, ở trong địa ngục, tối nay. Tôi không biết. Tôi không phải là quan tòa của gã. Nhưng khi gã soạn bài hát đầu tiên bản thủ đó để lên đưa ra trên đài phát thanh, mà không bị kiểm duyệt, rằng, “Cuốn chúng lên, các cô bé ơi, cuốn chúng lên; cuốn chúng lên và phô ra những đầu gối xinh đẹp của các bé đi.” Bao nhiêu anh em còn nhớ bài hát đó khi bài hát ấy đầu tiên phát ra, cách đây nhiều năm? Đó là điều sai lầm đầu tiên ngay tại đó. Đúng vậy. Và khi họ đưa gã này đến từ Texas, và đem họ những phụ nữ ra ngoài đó và dùng đồ lót làm cho họ trông giống như là thứ gì đó mà họ đã không phải, và những việc giống như thế, và để họ chấp nhận nó. Và bây giờ nó đã làm gì? Nó đi đến chỗ đang bò vào trong. Nó là một linh.

¹²⁰ Một người đàn ông trò chuyện, ngày nọ. Ông ta nói, “Tôi không biết những gì tôi sẽ làm. Tôi có một đứa con trai chân thật, tốt, và đứa con trai đó đang bắt đầu đến nỗi đụng gì lấy nấy.”

Tôi hỏi, “Tại sao?”

“Nó đang kết bạn với một tên ăn cắp.”

¹²¹ Bạn la cà với người nào đó là một kẻ ăn cắp, chính bạn sẽ là một tên ăn cắp. Người mẹ già Kentucky của tôi thường nói, “Con nằm xuống với một con chó có rận, con cũng, sẽ thức dậy với những con rận đấy.” Anh em lấy ví dụ một—anh em lấy người đàn bà không tốt, và để cho...một cô gái, và đặt cô ấy với một—

một chàng trai tử tế đứng đắn, và điều đầu tiên anh em biết chàng cũng trở thành xấu tính như một gã thanh niên hỗn láo. Biến nó ngược lại. Anh em được biết bởi đồng bạn của mình. Hãy tự phân rã! “Hãy ra khỏi giữa vòng họ,” Kinh Thánh nói, “các ngươi hãy phân rã!” Đúng vậy.

¹²² Nếu những giáo phái của họ quay trở lại với những sự thói nát như là để cho dân sự của họ...Ồ, ở đây ngày nọ, trong một giáo hội Báp-tít lớn tốt đẹp, họ đã phải giải tán. Chỉ có thể giảng trong hai mươi phút, người đó có thể, bởi vì mục sư phải hút thuốc. Tất cả hội chúng đi ra bên ngoài. Tất cả họ đứng ngoài đó hút thuốc dây chuyền, và quay trở lại lần nữa, mục sư và hết thấy họ. Tôi đã đi đến một giáo hội Hội Chúng, một người đang đứng ở đó, một áo dài lớn trên người, đang đứng tại đó, nói, tựa trên bục giảng giống như thế này, nói về loại hoa nào đó mà ông đã tìm thấy trên đồi. Đó là cách mọi chuyện xảy ra ở đó, và quay trở ra. Và các ngón tay của ông ta vàng vì khói thuốc lá. Vàng. Và nói về những người đàn bà, mà người đàn ông đó sắp chơi...Họ chơi với thứ trò chơi nước Đức này là gì với điều đó, thật nhiều anh em—anh em chia bài ra, anh em biết không? Đã có...Ồ, tôi nghĩ tôi có thể nhớ điều đó. Pinochle, họ sẽ chơi bài pinochle. Tôi nghĩ đúng vậy. Đúng thế, đó là chỗ anh em chia. Nó là những lá bài chia bình thường. Một trò chơi bốn mươi tám lá, trong tầng hầm! Chà, chào ôi! Nền tảng của nó là ở đó. Chẳng có gì ngạc nhiên! Họ làm gì chuyện đó? Và rồi hô hoán về giáo hội Công giáo ngoài đây ở những chỗ Rotary này và chơi xổ số.Ồ, anh em Tin Lành cũng ô uế y như họ, vậy anh em có thể nói gì về chuyện đó? Cái nồi không thể gọi cái ấm là “nhớ bản.” Chắc chắn không. Anh em đang làm điều đó, rồi nói, “Ồ, tôi là tín đồ Trưởng Lão. Tôi là tín đồ Giám Lý.” Anh em chẳng là gì cả cho đến lúc anh em được sanh lại. Đúng vậy. Và khi anh em làm điều đó, anh em biết, có điều gì đó trong anh em bảo cho anh em những điều đó là sai trật, và anh em sẽ đi ra khỏi nó cũng chắc chắn như anh em chỉ cao hơn so với một con vịt. Anh em biết đó là Sự thật. Tất nhiên. Vàng, thưa quý vị. Thứ gì thì đi theo thứ đó. Tại sao?

...MẸ CỦA NHỮNG GÁI ĐIỂM...

¹²³ Một trong những ngày này, mẹ già đó sẽ bảo, “Con biết gì không? Con yêu quý, rất cuộc, cả hai chúng ta đều giống nhau.” Và anh em biết nó là cái gì lúc đó? Liên Hiệp các Giáo hội sắp liên hiệp tất cả với nhau giống như họ có bây giờ. Và anh em biết những gì sắp xảy ra cho một nhóm nhỏ như thế này không? Các bạn sắp trả giá cho nó, thưa các bạn. Điều đó hoàn toàn đúng.

¹²⁴ Nhưng đừng lo lắng, Chiên Con sẽ đắc thắng nó. Vì Ngài là Chúa của chúa, và Vua của các vua, và Đức Chúa Trời sẽ đi đến lãnh đạo Hội thánh Ngài, thay vì một giáo phái. Ngài sẽ đổ Dầu bằng vàng đỏ của Đức Thánh Linh ra trên Hội thánh đó. Thưa anh em, Lửa sẽ giáng xuống từ Trời, và những dấu kỳ phép lạ sẽ xảy ra, giống như anh em chưa bao giờ thấy trước đây. Vâng, thưa quý vị. “Đừng sợ chi, hỡi bầy nhỏ, vì ý tốt của Cha các người ban cho các người Nước trời.” Vâng, thưa quý vị. “Người nào chịu đựng đến cuối cùng!” Thế đấy. Giữ đúng đường. Giữ đầu anh em hướng về Đồi Sọ. Kinh Thánh này đúng. Đừng lo lắng.

¹²⁵ Bây giờ để ý. Họ có một vài thói quen. Họ có một số luân lý. Chúng ta có thể cứ tiếp tục. Điều đầu tiên anh em biết, nó lọt vào những giáo hội Tin Lành. Rồi những người nữ Công giáo bắt đầu...Ồ, mặc những quần soóc ngắn chẳng hại gì, hễ chừng nào họ đi nhà thờ và đặt cái khăn tay trên đầu của họ. Kiểu truyền thống nào đó, “Đừng ăn thịt vào thứ Sáu.” Và, ồ, chỗ nào anh em từng tìm thấy đặt một khăn tay trên đầu mình để vào nhà thờ? Tôi muốn anh em chỉ cho tôi thấy lời Kinh Thánh đó. Nó là lời tiên tri giả. Anh em có thể tìm thấy chỗ nào được cho là đội mũ trong nhà thờ? Khi anh em đội mũ trên đầu, anh em không tôn kính Đấng Christ, đúng; các ông, tôi đang nói về. Những người nữ, các chị có khăn trùm đầu, nhưng tôi sẽ thách thức bất kỳ ai để tỏ cho tôi thấy chỗ nào nó là một cái mũ hay là một cái khăn tay. Đó là mái tóc của chị em! Và chị em đã cắt nó đi. Vậy về điều đó thì sao? Ồ, họ nói, “Điều đó lỗi thời.” Nếu thế, nó là Kinh Thánh! Và Lời Đức Chúa Trời thì đúng.

¹²⁶ Cách đây không lâu, có giảng ở đây, về người đàn bà rửa chơn cho Chúa Jêsus, và đã lấy mái tóc nàng, anh chị em biết đấy, và— và lau bằng nó. Tôi nói, “Cách duy nhất mà một người nữ có thể làm điều đó, là đứng trên đầu nàng để có đủ tóc ở đó để rửa chơn

Ngài, để lau.” Đúng vậy. Ồ, thật là, thật là xấu hổ để thấy cách... Ở đây, thời tiết lạnh giá, đi dạo quanh với chiếc áo khoác nhỏ bé trên người như thế, và thân thể trần truồng của họ phô bày ra.

127 Vậy thì nói, “Tại sao anh cứ chĩa vào những người nữ?” Chị em cần được chĩa vào.

128 Và đàn ông các anh để những người nữ của mình làm điều đó, thưa anh em, tôi—tôi không biết anh em nghĩ về điều gì. Vậy thì, điều đó đúng.

129 Và anh em mục sư, tôi không nghĩ anh em có mặt ở đây. Nhưng nếu anh em thấy anh chàng đó, anh em hãy bảo anh ta đến, bảo, gặp tôi. Hiểu không? Nếu anh ta không tôn kính Đấng Christ hơn là để cho hội chúng anh ta chấp nhận điều đó mà không có...Bây giờ anh ta...Họ có thể làm điều đó ngoài đó phía sau anh ta, nhưng nếu anh ta không nói với họ về điều đó, anh ta không thích hợp là đầy tớ cho Đức Chúa Jêsus Christ. Điều đó hoàn toàn đúng. Anh ta không xứng đáng là đầy tớ của Đấng Christ. Một đầy tớ của Đấng Christ nên can đảm nếu đó là nguyên do để đến với Kinh Thánh. Tất nhiên. Nhưng họ đẩy, họ đi ra và họ làm điều đó dù thế nào đi nữa.

130 Và thế thì, anh em biết việc trước tiên, những người Tin Lành đã phải nhật nó lên. Anh em Giám Lý tốt đẹp, và anh em Báp-tít, và anh em Trưởng Lão, hay Nazarene, Hành Hương Thánh, và hết thấy anh em, cũng đi ra, như nhau, kẻ sáu lạng, và người nửa cân. Thế đấy, “Mẹ những gái điếm.” Giáo phái của anh em, “Miễn là họ bắt đầu tại tổng hành dinh, điều đó có gì quan trọng?” Hiểu không? Tạo nên nhiều sự khác biệt. Nó không bao giờ đã khởi đầu, Tổng hành dinh đó. Có thể bắt đầu tại tổng hành dinh của anh em dưới đây, nhưng không có Đấng đó trên Đó. Tùy thuộc vào anh em đến từ đâu. Đúng thế.

131 Bây giờ, tôi không nghĩ chúng ta có thời gian để hiểu được vấn đề khác này, có lẽ tôi nên để nó lại cho buổi sáng. Được rồi, chúng ta hãy chỉ lấy phần ngắn nhỏ này. Chúng ta có, tại đây, “phép báp-têm bằng nước.” Chúng ta cũng có “sự định trước,” và, ồ, nhiều điều. Vì vậy chúng ta hãy lấy phần này, phần nhỏ, ngắn này về “những nữ thầy giảng,” và nắm được phần này.

¹³² Bây giờ, bây giờ, nữ thầy giảng, tôi không muốn làm tổn thương tình cảm của chị em, nhưng tôi muốn nói cho chị em đôi điều. Các chị không có một vết nhỏ nào trong Kinh Thánh, không có một nữ thầy giảng trong Kinh Thánh. Vâng, tôi biết chị em đang đến đi đâu, và tôi đã tìm lời giải đáp cho tất cả, đúng thế, “Và các con trai và các con gái của người sẽ nói tiên tri.” Vậy thì, nếu mục sư của các bạn không biết tên “nói tiên tri” có nghĩa là gì, ông—ông ấy không biết gì cả. Ông ấy không có rất nhiều việc đăng sau bục giảng, cố gắng bảo chị em là một thầy giảng. Hiểu không? Bởi vì điều đó, hoàn toàn, đã bị lên án từ Sáng thế ký đến Khải Huyền. Bây giờ hãy để tôi tỏ cho chị em thấy điều này, đây.

¹³³ Tôi muốn anh chị em giữ với tôi tới Ti-mô-thê Nhất 2:11. Cứ giữ đến đây và chúng ta sẽ thấy điều này bây giờ, và chúng ta sẽ lấy câu đó ở đây, cũng, Công Vụ 2 của anh chị em. Vâng, và chỉ—chỉ lắng nghe ở đây những gì lời Kinh Thánh có nói về đề tài này.

¹³⁴ Bây giờ, người nào đó cứ bảo, “Ồ, Anh Branham, anh chỉ là một người ghét đàn bà.” Tôi không phải là người ghét đàn bà. Tôi là một...Tôi chỉ không thích nhìn thấy những người nữ đang cố gắng chiếm chỗ mà họ không thuộc về.

Anh em nhớ tại Xưởng đóng tàu Howard trên đây, một trong những xưởng đóng tàu thành công nhất từng có trên Sông Ohio không? Họ giao việc quản lý cho một người đàn bà. Hãy nhìn những gì đã xảy ra.

Họ cho phụ nữ có quyền bỏ phiếu. Hãy xem điều gì đã xảy ra.

¹³⁵ Cho phép tôi nói với anh em ngay bây giờ. Không chỉ lột da phụ nữ. Tôi muốn đàn ông hiểu anh em cũng ở trong điều này nữa. Nhưng hãy để tôi nói cho anh em đôi điều, thưa anh em. Đất nước này là đất nước của phụ nữ. Tôi sẽ chứng minh điều đó cho anh em, bằng lời Kinh Thánh, bằng bất kỳ điều gì mà anh em muốn chứng minh bởi nó. Đây là...Cái gì xuất hiện trên tờ tiền của chúng ta? Một người đàn bà. Người đàn bà được tìm thấy ở đâu? Trong Khải Huyền, ở đây, anh em thấy nó. Nó là con số mười ba, cũng là, mọi thứ bắt đầu nó; mười ba ngôi sao, mười ba sọc, mười ba thuộc địa. Mười ba, mọi thứ, bắt đầu với mười ba.

Người đàn bà xuất hiện trong chương 13 của Khải Huyền. Người đàn bà, mười ba!

¹³⁶ Và vào năm 1933, khi mà Chúa...Khi chúng tôi đang có những buổi nhóm tại đây nơi mà hội thánh của Đấng Christ đang đứng bây giờ, nhà Tương Tế cũ, khải tượng của Chúa đã đến với tôi trên đây và tiên đoán rằng “Đức quốc sẽ dấy lên và xây Phòng tuyến Maginot ở đó.” Nhiều người trong các anh em còn nhớ điều đó. Và cách họ có thể được làm cho vững chắc ở trong đó như thế nào, và những người Mỹ sẽ nhận lấy sự thất bại lớn ở ngay tại phòng tuyến đó. Và cũng đã nói điều gì sẽ xảy ra, và về Roosevelt cùng các thứ, ông sẽ ra ứng cử và sắp đặt nhiệm kỳ thứ tư đó như thế nào. Một cách hoàn hảo, hoàn toàn chính xác theo cách nó xảy đến. Và cũng nói rằng các xe hơi sẽ trở nên giống một quả trứng hơn, cho đến những ngày sau rốt chúng sẽ trong hình dạng của một quả trứng. Và tôi đã nói, “Sẽ ứng nghiệm rằng những chiếc xe hơi đó sẽ không được điều khiển bằng một tay lái. Sẽ có cái gì khác điều khiển chúng.” Đó là những chiếc xe hơi họ đang đưa ra ngay bây giờ, điều khiển từ xa, cho an toàn. Chính xác. Anh em sẽ không có thể đi vào trong một thành phố...Lúc đó, một khu vực hai mươi dặm, anh em có thể chỉ đi hai mươi dặm. Anh em không thể đụng xe hơi khác, bởi vì nó được điều khiển từ xa. Đấy, nó sẽ giống như thế, và ngay bây giờ. Và tôi nói, “Hãy nhớ, vào ngày đó, trước khi thời kỳ cuối cùng đến, trước khi thời kỳ cuối cùng đến, rằng một người đàn bà...Bây giờ, tất cả anh em cứ viết điều này xuống. Sẽ có một người đàn bà đầy quyền lực, vĩ đại dấy lên, hoặc là Tổng thống, hay nhà độc tài, hay người đàn bà đầy quyền lực vĩ đại nào đó trong hiệp chủng quốc Hoa Kỳ này. Và nó sẽ bị nhận chìm, dưới ảnh hưởng của những người đàn bà. Bây giờ, anh em hãy nhớ, đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Hiểu không?

¹³⁷ Và nó sai trật. Và nó đã cho đi cái gì? Hãy để tôi nói cho anh em. Là thuộc linh. Hãy để...Hãy mở mắt lên. Nhìn. Tại sao nó đang làm điều đó? Để cho giáo hội Công giáo một chỗ để đi vào. Thấy không? Các bạn tôn thờ những minh tinh màn bạc này và tất cả những thứ khác này bên ngoài đây. Nhớ bài giảng mà tôi đã giảng không? Margie, chị nhớ điều đó, cách đây nhiều năm,

về sự—sự xâm lăng của hiệp chủng quốc Hoa Kỳ, để lật đổ chính quyền nước Mỹ. Và tôi nói nó đã dấy lên tại Paris như thế nào sau khi ở trên đó chúng ta đã cứu họ khỏi những người đàn bà, rượu và thi giờ vui thú. Và nó chiếu sáng ngay xuống Hollywood. Bây giờ, thay vì chúng ta gọi đến Paris để mua mẩu, họ gọi đến đây để mua mẩu. Nó đã làm gì? Nó đã có...Chúng ta sẽ không để cho những con cái mình đi xem chiếu phim, nhưng nó bắt đầu ngay vào truyền hình, di chuyển ngay ra ngoài và làm ô nhiễm cả toàn bộ, nó chạy tiếp ra ngoài. Và chúng ta có mặt ở đây hôm nay, tất cả những cô cậu, tất cả đều giống như kiểu nào đó của những diễn viên truyền hình này. Đó là gì? Nó đang tạo nên một con đường. Thưa các bạn, một người đàn bà tai tiếng có thể đưa nhiều người vào hỏa ngục hơn tất cả các quán rượu mà anh em có thể cộng lại trong một thành phố. Đúng vậy. Hãy xem nàng đi xuống đường phố với bộ đồ khóa thân của nàng, không quan tâm người đàn ông đó là ai, nếu anh ta là một người đàn ông bình thường khỏe mạnh, khi anh ta nhìn vào người đàn bà anh ta chắc có điều gì đó phải lơ đi. Bây giờ cứ thành thực. Tôi không quan tâm...

¹³⁸ Tôi đã có Đức Thánh Linh trong nhiều năm. Anh em không thể nhìn một người đàn bà và bà ta ăn mặc hở hang...Tôi—tôi mang một cây thập tự nhỏ trong xe hơi, nhiều người trong các anh em đã nhìn thấy nó. Người nào đó nói với tôi, “Ông có phải là người Công giáo không?” Nơi nào mà người Công giáo đã có sự chọn lựa về cây thập tự? Thập tự giá có nghĩa là “Cơ-đốc nhân.”

¹³⁹ Thánh Cecilia xưa và các thứ đó là dấu ấn của đạo Công giáo. Chúng ta không tin vào những thứ như thế. Chúng ta tin vào Đấng Christ. Họ có tất cả các loại tôn thờ người chết. Nó là hình thức cao của thuyết thông linh. Tất cả điều đó là, thờ cúng những người chết. Không có chuyện như vậy, không.

¹⁴⁰ Tôi đã hỏi linh mục đó. Tôi nói, “Tại sao đã, thế thì, nếu...Phi-e-rơ là giáo hoàng đầu tiên à?”

Ông ta đáp, “Đúng vậy.”

¹⁴¹ Tôi nói, “Thế thì tại sao Phi-e-rơ đã nói, ‘Chẳng có một đấng trung bảo nào khác giữa Đức Chúa Trời và loài người ngoài Con Người là Chúa Cứu Thế Jêsus’? Và các ông có năm ngàn người

đàn bà chết, cùng mọi điều khác, các ông làm cho họ là những người trung bảo. Vậy thì điều gì đã xảy ra?” Thế đấy. Họ không có câu trả lời cho điều đó. Đúng vậy.

¹⁴² Bây giờ một số giáo lý của họ, giáo lý giả dối của họ, một đám những vị tiên tri Tin Lành giả đã đi loanh quanh và giảng dạy điều đó, và anh em những người Tin Lành đang nuốt nó. Điều đó hoàn toàn chính xác. Các giáo phái và các hình thức của những phép báp-têm, và những nghi thức khác biệt và những điều mà anh em đang trải qua, tuyệt đối không phải là lời Kinh Thánh. Nó chống lại điều đó, trong Kinh Thánh, tuy nhiên anh em chịu để nó khuất phục. Đó là sự thật.

¹⁴³ Bây giờ lắng nghe điều này về những nữ thầy giảng. Được rồi. Ti-mô-thê Nhất, tôi muốn đọc Ti-mô-thê Nhất 2:11. Bây giờ lắng nghe Nó nói những gì tại đây.

Hãy để phụ nữ của các anh yên lặng mà học hỏi với sự vâng phục mọi đàn ông.

Nhưng ta không cho phép người đàn bà dạy dỗ, cũng không được cầm quyền trên đàn ông, nhưng phải yên lặng.

¹⁴⁴ Tôi không chịu trách nhiệm về đưa nó vào đó. Tôi chịu trách nhiệm vì nói với chị em nó ở trong đó. Hiểu không? Hiểu không?

Hãy để phụ nữ của anh em yên lặng mà học hỏi và phải ở trong sự vâng phục mọi đàn ông. (Nếu anh em đã từng đi vào một giáo hội Chính thống và quan sát họ, đấy. Thấy không?)

Nhưng ta không cho phép đàn bà dạy dỗ, cũng không được cầm quyền (làm mục sư, chấp sự, hay bất kỳ điều gì giống như thế) trên người đàn ông, đấy, cũng không được cầm quyền trên đàn ông, nhưng phải ở yên lặng.

Vì A-đam đã được dựng nên trước nữ, và rồi mới tới Ê-va.

¹⁴⁵ Chị em có biết không? Bây giờ lắng nghe, hỏi phụ nữ. Chị em những người nữ Cơ-đốc công bình, tốt đẹp là điều tốt nhất mà Đức Chúa Trời có thể ban cho một người đàn ông, hay Ngài có thể ban cho anh ta điều gì đó khác biệt. Vâng, thưa quý ông.

Hiếu không? Một người nữ thậm chí đã không có trong sự sáng tạo nguyên thủy. Người nữ không phải là sản phẩm được sáng tạo của Đức Chúa Trời. Nàng là sản phẩm phụ của người đàn ông. Đức Chúa Trời đã tạo nên người đàn ông, cả người nam và người nữ. Và Ngài đã phân rẽ họ. Và sau khi người đàn ông đã sống trên đất rồi và đã đặt tên những loài thú, và sống tại đây một thời gian dài, Ngài đã lấy một xương sườn của A-đam, để làm nên một sản phẩm phụ, và lấy nó tạo nên một người nữ. “A-đam đã được dựng nên trước nhứt, và rồi mới tới Ê-va.” Bây giờ hãy xem.

Lại không phải A-đam bị đổ dành, bèn là người đàn bà bị đổ dành mà sa vào tội lỗi.

¹⁴⁶ Đức Chúa Trời đã lấy người đàn ông. Ma quỷ đã lấy người đàn bà. Hãy nhìn nó, thẳng ngay vào mặt, nó đang làm gì ngày hôm nay. Nhìn xem Hội thánh thật của Đức Chúa Trời, sẽ nói, “Jésus!” Kẻ chống lại Đấng Christ sẽ nói, “Ma-ri!” Hãy xem những linh họ. Thấy không? Họ đấy. “Kính mừng Ma-ri, mẹ của Đức Chúa Trời, được ơn giữa vòng những người nữ, và cầu nguyện cho những tội nhân chúng tôi bây giờ, và ngày chết của chúng tôi. A-men. Ma-ri, cầu nguyện!” Ô, chà, chao ôi! Đấy, chị em hành động như thế đấy, “người đàn bà,” chủ đề của ma quỷ. Đấng Christ, đối tượng của sự thờ phượng, và Đấng duy nhất! Thế đấy. Thế đấy.

¹⁴⁷ “A-đam đã được dựng nên trước nhứt, và rồi tới Ê-va.” A-đam đã không bị lừa dối. Và làm thế nào anh em có thể có một nữ mục sư, hỡi chấp sự? A-đam đã không bị lừa dối, nhưng người nữ đã bị lừa dối. Nàng đã thực sự...Nàng đã không nghĩ mình sai trật, nhưng nàng đã sai trật. “Người nữ bị lừa dối trong tội lỗi.” Bởi vì, nàng, mỗi lần mà một—một đám tang đi xuống đường phố, một người nữ đã gây ra nó. Mỗi lần một con trẻ kêu thét, một người nữ đã gây ra nó. Mỗi lần ai đó chết, một người nữ đã gây ra nó. Mỗi sợi tóc bạc, một người nữ đã gây ra nó. Mọi sự, và cái chết, một người nữ đã gây ra nó. Mọi sự mà sai trật, một người nữ đã gây ra nó. Và rồi đặt nàng lên làm đầu hội thánh, làm mục sư, ồ, đôi khi là giám mục. Thật xấu hổ về nàng.

148 Bây giờ xin để tôi giở cho anh em trong đây, một câu khác, chỉ một phút. Hiểu không? Bây giờ chúng ta hãy giở sang Cô-rinh-tô Nhất 14:32 ở đó, và thấy những gì mà Phao-lô nói ở trên đây, và rồi chúng ta sẽ đi ngay đến thêm vài câu nữa, chỉ trong một phút. Và rồi chúng tôi không muốn giữ anh em quá lâu, vậy anh em sẽ rất mệt mỏi vào buổi sáng anh em không thể quay trở lại. Được rồi. Tôi muốn đọc. Bao nhiêu anh em tin rằng Phao-lô là một giáo sư được hà hơi? Bây giờ, hãy nhớ, Phao-lô cũng đã viết điều này cho Ti-mô-thê. Thấy không? Mà, bây giờ, Cô-rinh-tô Nhất 14:32. Nào chúng ta hãy bắt đầu ngay ở đây, và bắt đầu đọc ở đây, 14:34, tôi tin vậy.

Hãy để đàn bà của anh em giữ im lặng trong các hội thánh:...

149 Anh em đã nghe ông nói điều gì không?

Hãy để đàn bà giữ im lặng trong các hội thánh của anh em: vì ấy là họ không có phép nói tại nơi đó; nhưng họ phải vâng phục như luật pháp dạy,...

150 Anh em có đọc phần bên lề về điều đó chưa? Nếu có, hãy trở lại và xem thử nó có đi với câu Sáng thế ký 3:16 không. Khi Đức Chúa Trời bảo Ê-va, bởi vì nàng đã lắng nghe con rắn thay vì chồng nàng, rằng ông sẽ cai trị trên nàng suốt trọn đời nàng. Làm sao người nữ có thể đến và cai trị trên đàn ông, là mục sư hay chấp sự, khi Kinh Thánh nói hãy để nàng “vâng phục,” thật giống như trong lúc ban đầu? Khi Ngài...Đức Chúa Trời—Đức Chúa Trời không thể thay đổi. Anh em không thể làm cho Lời nói một điều ở đây và điều khác ở đây. Nó không làm điều đó. Lời không hề thay đổi mọi lúc.

151 Vì vậy, ban đầu, đó là chỗ, trước khi kết thúc điều này, nếu tôi có cơ hội, tôi muốn làm rõ vấn đề trường hợp *Hôn nhân Và Ly dị* đó cho anh em. Tôi chưa bao giờ làm điều đó trong hội thánh này. Nhưng hãy xem giao ước kép này. Một bảo rằng nàng có thể kết hôn; cái khác bảo rằng họ không thể kết hôn; và cái này nói điều này, điều nọ, hay điều kia. Chờ một chút và xem Kinh Thánh nói những gì, khi chúng ta đi đến điều đó. Hiểu không? Được rồi. Bây giờ hãy xem ở đây.

Hãy để đàn bà giữ im lặng trong các hội thánh của anh em:...ấy là họ không có phép nói tại nơi đó; nhưng phải vâng phục, như luật pháp dạy.

¹⁵² Thế thì, trong Cựu Ước, họ đã không được phép để giảng, vì Phao-lô nói ở đây họ không được. Đúng thế không? “Hãy để đàn bà phải giữ im lặng. Đó là sự vâng phục.” Bây giờ nếu anh em muốn đọc dọc theo lề ở đó, nó sẽ đưa anh em trở lại Sáng thế ký 3:16. Thấy không? Được rồi. “Dưới, như dưới luật pháp.”

Và nếu họ...học khôn điều gì, hãy để của họ...hỏi—hỏi chồng mình...ở nhà: bởi vì đàn bà nói lên trong hội thánh thật là một sự xấu hổ.

Điều gì vậy?...

¹⁵³ Bây giờ hãy nhìn vào dấu hỏi đó trên mỗi quyển Kinh Thánh của anh em, trên điều đó, “Điều gì vậy?” Điều gì đã khiến cho Phao-lô nói điều đó và hành động giống như thế? Bây giờ, nếu anh em từng nhận được những lá thư mà những người Cô-rinh-tô đã viết cho Phao-lô. Bây giờ, anh em có thể có chúng trong bất cứ thư viện đáng tin cậy nào, đây, mà những người Cô-rinh-tô đã viết thư cho Phao-lô. Họ đã viết và kể với ông, sau khi những người nữ này đã trở lại đạo...Họ đã có một—một nữ thần trên đó, được gọi là “Đi-anh.” Và nó, cũng là của Ê-phê-sô. Và những người Cô-rinh-tô thờ phượng giống như vậy, bởi vì đó là sự tôn thờ ngoại giáo. Và họ đã tìm được một vàng đá bên ngoài trên cánh đồng một ngày nọ, nó trông giống hình dạng của một người nữ. Họ nói, “Đức Chúa Trời là một người đàn bà, và bà đã thả tượng của bà xuống cho chúng ta.” Và đền thờ của họ ở xa bên kia đền thờ Sa-lô-môn, những nhà sử học, họ nói. Ồ, tất cả đều bằng cẩm thạch, được nạm với vàng; nơi mà, đền thờ Sa-lô-môn được làm bằng cây bá hương, được nạm với vàng. Hiểu không? Và ở bên kia nó. Và điều đó, thế thì, nếu Đức Chúa Trời là một—một người đàn bà, ồ, chắc chắn, nàng có thể có những nữ linh mục. Chắc chắn, nếu Đức Chúa Trời là một người đàn bà, thế thì một nữ thầy giảng là đúng. Nhưng, Đức Chúa Trời là Đàn Ông. Kinh Thánh nói Ngài là Đàn Ông, và Ngài là Đàn Ông. Hiểu không? Và nếu Đức Chúa Trời là Đàn Ông, thế thì thầy giảng nên là đàn ông.

Bây giờ để ý ở đây, “Điều gì?”

154 Bây giờ, một số người của họ là những nữ linh mục, khi họ trở lại đạo từ ngoại giáo sang Cơ-đốc giáo, họ nghĩ họ có thể duy trì chức vụ của họ như là một thầy giảng, ổn thỏa thôi. Nếu họ đã rao giảng ở trên đó về Di-anh, họ đi qua đây và giảng về Đấng Christ.

155 Ông nói, “Điều gì? Có phải là Đạo Đức Chúa Trời ra từ nơi...” Chỉ lắng nghe Điều Này. Thừa anh em, làm thế nào những mục sư truyền đạo có thể làm điều đó? Câu thứ 36.

Điều gì vậy? có phải đạo Đức Chúa Trời ra từ nơi anh em? hoặc chỉ đến cùng anh em mà thôi chăng?

Nếu ai nghĩ mình là tiên tri, hay là thiêng liêng (thậm chí không phải là một vị tiên tri; chỉ là con người suy nghĩ thuộc linh), hãy để người ấy phải biết rằng điều tôi viết cho anh em đây là mạng lệnh của Chúa. (Anh em tin điều đó không?)

Mà nếu người nào, nếu bất cứ ai muốn bỏ qua, thì cứ để mặc họ bỏ qua.

156 Bây giờ, điều đó đúng là rõ ràng như tôi biết để đưa ra. Thấy không? Ông nói, “Nếu ai tưởng mình là người thiêng liêng, hay là một tiên tri, thì người ấy hãy biết rằng điều tôi viết cho anh em đây là những Mạng lệnh của Chúa.” Nhưng nói, “Nếu ai—nếu ai muốn bỏ qua, thì cứ để mặc họ bỏ qua.” Thấy không? Đó là điều duy nhất anh em có thể làm. Nếu họ muốn tiếp tục với điều đó, anh em chỉ phải để họ hành động, bởi vì ông đã thấy nó bắt đầu ở đó.

157 Và một người nữ nào đó đã bảo tôi, nói, “Ồ, Phao-lô chỉ là người ghét đàn bà.”

158 Ông không phải là người ghét đàn bà. Anh em biết, Phao-lô là sứ đồ, và cho Hội thánh dân Ngoại. Hãy nhìn đây. Anh em có biết Phao-lô... Bao nhiêu anh em tin đó là những gì Phao-lô đã giảng? Đó có phải là những gì ông—ông đã nói ở đây không? Và Phao-lô đã nói...

159 Anh em nói, “Ồ, đợi một chút nào, Anh Branham. Chỉ một chút! Bây giờ, giám mục của chúng tôi nói điều đó được lắm. Tổng giám mục, Hội Phúc âm, nói nó được lắm. Giám mục Một ngôi nói rằng nó được lắm.”

¹⁶⁰ Tôi không quan tâm họ nói gì. Nó sai! Và tôi bảo anh em chúng ta sắp gắn chặt điều này. Và những tiên tri giả sẽ nói vậy. Vì Kinh Thánh nói, “Nếu ai nghĩ mình là được soi sáng, hay là tiên tri, thì hãy để người ấy biết rằng điều tôi viết cho anh em đây là những Mạng lệnh của Chúa.” Và nếu linh người đó không làm chứng với Lời đó, anh ta là một tiên tri giả, từ đầu. Tôi thà là một người ghét đàn bà hơn là một người yêu đàn bà, để đi làm thứ giống như thế, chịu đựng với những thứ giống như thế trong Hội thánh của Đức Chúa Trời, trái ngược với những mạng lệnh của Đức Chúa Trời. Và Phao-lô đã nói...Lấy Ga-la-ti 1:8. Phao-lô nói, “Nếu một Thiên sứ từ Trời rao giảng bất kỳ tin lành nào khác hơn những gì mà tôi rao giảng cho anh em, hãy để cho người bị rửa sả.” Bây giờ anh em định làm gì về Điều đó?

¹⁶¹ Bây giờ anh em bảo, “Thế còn về chỗ Nó đã nói, ‘Các con trai và các con gái các người sẽ nói tiên tri,’ trong Giô-ên, và—và Phi-e-rơ đã nêu ra vào Ngày lễ Ngũ Tuần ở đâu?” Điều đó hoàn toàn chính xác.

¹⁶² Anh em có biết, trong Cựu Ước, rằng cách duy nhất, và cách duy nhất bây giờ, để bất kỳ người nào có thể đi vào giao ước, qua, bởi...Áp-ra-ham là người đã được ban cho lời hứa, và ấn—ấn chứng của lời hứa là bởi sự cắt bì. Bao nhiêu anh em biết điều đó? Đó là Đức Chúa Trời xác nhận.

¹⁶³ Giống như một anh em Báp-tít, anh ấy nói, “Anh Branham, ồ, chúng tôi, những người Báp-tít đã nhận lãnh Đức Thánh Linh.”

Tôi hỏi, “Các anh đã nhận Nó khi nào?”

Nói, “Vào giờ chúng tôi tin.”

¹⁶⁴ Tôi nói, “Phao-lô nói, ‘Anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh từ khi anh em tin chưa?’” Thấy không? Tôi nói, “Bây giờ, các anh Báp-tít đến có một ít của Điều đó, và chúng ta sẽ nói một số vấn đề sự an ninh Đời đời với anh em.” Tôi nói, “Nhưng, ồ, anh nhận Nó ở đâu như thế?” Thấy không?

¹⁶⁵ Người đã nói, “Anh em đã nhận được Nó kể từ khi anh em tin chưa?” Họ là những người tin, và đang hét lên và mừng rỡ và mọi điều khác. Họ đã chưa nhận Đức Thánh Linh. Phao-lô nói

họ chưa nhận. Thấy không? “Anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh kể từ khi anh em tin chưa?”

Họ đáp, “Chúng tôi không biết có Đức Thánh Linh nào.”

Hỏi, “Thế thì anh em đã chịu báp-têm như thế nào?”

¹⁶⁶ Họ đáp, “Chúng tôi đã được báp-têm.” Nhưng, sai trật, đấy. Vậy người đó đã phải chịu báp-têm, lại. Được rồi.

¹⁶⁷ Bây giờ để ý điều này bây giờ, rằng những nữ thầy giảng này, khi họ đi vào, họ nghĩ họ có thể nhận lấy thẩm quyền của mình. Nhưng điều đó Đức Chúa Trời tuyệt đối không cho phép làm vậy. Và để...chỉ trong khi chúng ta đang ở ngay trên đề tài này ở đây, những người nữ này, đấy. Và nó, bây giờ, người nói, “Nếu có người nào ở giữa anh em, mà tưởng mình là thiêng liêng, hay là một tiên tri, hãy để người ấy biết rằng điều tôi viết cho anh em đây là những Mệnh lệnh của Chúa. Nhưng nếu người ấy muốn bỏ qua, thì cứ để mặc người ấy bỏ qua.” Và đó là vì sao mà...đền tạm này không đồng ý và tấn phong các nữ thầy giảng, các nữ chấp sự, hay bất kỳ điều gì cho một người nữ để làm như là một chức vụ của hội thánh này, là bởi vì lời Kinh Thánh này nằm ở đây và nó trần trụi.

¹⁶⁸ Vậy thì, Kinh Thánh đã nói, “Các con trai và con gái các người sẽ nói tiên tri.” Vậy thì, từ *nói tiên tri* có nghĩa là gì? Hãy tra xem nó. Đó là “nói điều gì đó, dưới sự hà hơi,” hay “nói trước điều gì đó.” Đó là một từ ghép.

¹⁶⁹ Giống như *thánh hóa* có nghĩa “được tẩy sạch, để qua một bên cho sự hầu việc.” Thấy không? Hay là, nó là một từ ghép, có nhiều nghĩa hơn là một, như chúng ta có rất nhiều trong tiếng Anh ở đây.

¹⁷⁰ Giống như, chúng ta nói từ “board.” Ồ, từ *board* có nghĩa là gì? Anh em nói, “Ồ, anh ấy muốn nói anh ấy đã trả *tiền cơm tháng* [trong tiếng Anh: *board*—Nd.] của mình.” “Không, anh ấy không bao giờ. Anh ấy muốn nói anh ấy *đục* [trong tiếng Anh: *bored*] một cái lỗ.” “Không, anh ta không hề. Anh ta muốn nói anh ta *đã làm phiền* [trong tiếng Anh: *bored*] ông ấy.” Hay là, anh em thấy, chỉ là một từ, anh em phải biết mình đang nói về điều gì. Thấy không?

171 Và đó là cách với từ ghép này, chỗ mà, “Các con trai các người và các con gái của các người sẽ nói tiên tri.” Bây giờ, đó là cách duy nhất mà Đức Chúa Trời...

172 Người Báp-tít này nói, “Ồ, chúng tôi đã nhận lãnh Đức Thánh Linh.” Tôi nói... “Thế thì khi chúng ta đã tin nó.” Tôi nói...Bây giờ, đây, ông ấy nói, “Đức Chúa Trời ban cho Áp-ra-ham...” Nói, “Áp-ra-ham đã tin Đức Chúa Trời.” Đó là cách mà ông ấy đưa điều đó vào. Ông ấy nói, “Áp-ra-ham đã tin Đức Chúa Trời và điều đó được xưng là công bình cho người.” Bao nhiêu anh em biết đó là sự thật? Bây giờ hãy xem cách mà—cách mà Sa-tan có thể nhét điều đó vào để dằng trên một anh em. Xem đó, đúng là dễ dàng. Vậy thì, đó là lời Kinh Thánh.

173 Thưa anh em, tôi đang nói với anh em, trong điều này ở trên đây, anh em nên được xúc dầu trước khi đi vào điều này. Anh em nên đi vào một nơi bí mật và cầu nguyện. Nhiều người hỏi, “Tại sao anh không đi ra ngoài và gặp dân sự?” Thưa anh em, nếu anh em sắp nói chuyện với dân sự hay giảng dạy cho họ, tốt hơn anh em nên ở lại với chính mình, với Đức Chúa Trời, trong một khoảng thời gian, trước khi anh em đi vào bực giảng đó. Nhất định thế, đây, bởi vì Sa-tan thì quỷ quyệt, rất quỷ quyệt.

174 Ông ấy nói bấy giờ, để ý, ông ấy nói, “Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và điều đó được kể là công bình cho người.” Đúng vậy. Ông nói, “Vậy thì, Áp-ra-ham có thể làm gì thêm nữa ngoài tin?”

Tôi nói, “Đó là tất cả những gì người có thể làm.”

175 Ông nói, “Huống chi anh hay bất cứ ai khác có thể làm nhiều hơn bao nhiêu nữa ngoài việc tin?”

176 Tôi nói, “Đó là tất cả mà chúng ta có thể làm. Nhưng nhìn xem, thưa anh em, thế thì Đức Chúa Trời đành cam chịu, hay đã công nhận đức tin của Áp-ra-ham. Ngài ban cho ông ấn chứng, một dấu hiệu của sự cắt bì, như là ấn chứng của giao ước. Thấy không? Ngài ban cho ông. Ngài phán, ‘Bây giờ, Áp-ra-ham, Ta công nhận đức tin của người, vậy Ta sẽ ban cho người một dấu hiệu bây giờ rằng Ta đã nhận người.’”

177 Vậy Ngài đã làm phép cắt bì cho Áp-ra-ham, và đó là ấn chứng của giao ước. Và bây giờ trong ngày hôm nay...Bây giờ,

một người nữ không thể ở trong giao ước đó; chỉ có người nữ đã kết hôn. Nhận thấy, không thể làm phép cắt bì cho người nữ; vì vậy, họ đã phải đến, để nàng và chồng nàng là một. Họ không còn là hai nữa; họ là một. Bao nhiêu anh em biết điều đó? Kinh Thánh nói vậy. Vậy là, nàng đã lập gia đình, rồi nàng—nàng trở nên một. Và đi tiếp xuống đây và xem nhanh qua đây trong Ti-mô-thê, đã nói điều tương tự, nói, “Dâu vậy nếu đờn bà lấy đức hạnh mà bền đỗ trong đức tin và sự thánh khiết, thì sẽ hơn đê con mà đợc cứu rỗi.”

178 Bây giờ, nhưng, lúc đó, sự cắt bì của Cựu Ước là ở trong xác thịt, nhưng ở trong Tân Ước này, Giô-ên đã nói, “Ta sẽ đổ Thần Ta trên mọi loài xác thịt, và các con trai và con gái các người sẽ nói tiên tri.” Bây giờ, từ *nói tiên tri* không có nghĩa là giảng dạy. Từ *nói tiên tri* có nghĩa là “kể một kinh nghiệm, dưới sự hà hơi,” hay “báo trước điều gì đó sắp xảy ra.” Và chúng ta biết rằng có các nữ tiên tri trong Cựu Ước. Họ đã không bao giờ có thể nói ra trong tòa nhà, nói ra trong nhà hội, trong hội chúng, như là một giáo sư. Nhưng bà ấy, An-ne, và nhiều người trong họ ở trong đền thờ, họ là những nữ tiên tri, và họ thì...Mi-ri-am là nữ tiên tri, hay điều gì đó giống như thế. Bà có Thánh Linh ở trên bà, điều đó đúng, nhưng bà có những sự giới hạn về địa vị. Phụ nữ có thể là những nữ tiên tri ngày nay, hoàn toàn; nhưng không phải là những giáo sư, và đại loại như vậy, đằng sau bục giảng ở đây. Nếu chị em làm, chị em làm—chị em làm cho Kinh Thánh mâu thuẫn với chính Nó. Kinh Thánh không thể nói một điều ở đây, và lại nói điều khác ở trên đây. Nó phải luôn luôn nói cùng một điều hoặc Nó không phải là Lời Đức Chúa Trời. Thấy không? Vì vậy, “Các con trai và con gái của các người sẽ nói tiên tri,” có nghĩa là họ sẽ hoặc là “nói trước” hay “làm chứng.” Bây giờ, anh em tìm kiếm điều đó, anh em lấy tự điển Kinh Thánh và xem nó có đúng không. “Các con trai và con gái các người sẽ nói tiên tri.”

179 Vậy thì, Kinh Thánh cũng nói về người đàn bà giả vờ, để, hay tuyên bố rằng bà ta...Điều này sẽ làm việc cả hai cho giáo hội Công giáo, và cũng sẽ làm với...với đề tài này mà chúng ta sắp giảng bây giờ. Chúng ta hãy lật qua Sách của—của Khải Huyền, và chúng ta hãy lấy khoảng chương thứ—thứ 2 và câu thứ 20,

ngay khi chúng ta đang có tại đây gần với nó, mà anh em có thể để ý tại đây và nhìn thấy cái đó có thể là ma quỷ như thế nào, về việc nói trong những ngày sau rốt này điều gì sẽ xảy ra, cách mà những người này...người đàn bà này sẽ là gì. Hãy nhớ, giáo hội Công giáo là một người đàn bà. Chúng ta vừa mới đọc điều đó, phải không? Hãy lắng nghe điều này bây giờ, Nó nói như thế nào. Khải Huyền 2:20, “Bây giờ điều chống lại...” Ngài đang phán với hội thánh Thi-a-ti-rơ này, đây, “Bây giờ điều chống lại...” Mà là giáo hội thời đại trung cổ ở đó, xuyên suốt Thời đại Hắc ám.

Bây giờ điều chống lại Ta có vài điều trách người, ấy là người còn dung cho Giê-sa-bên, mà tự xưng mình là một nữ tiên tri, dạy dỗ và...phỉnh phờ các thầy tớ Ta và rủ chúng nó phạm các tội tà dâm, và ăn thịt cúng cho các thần tượng. (Thấy không?)

¹⁸⁰ Bây giờ, nếu anh em từng để ý, hãy xem các thời đại hội thánh này, rồi chúng ta sẽ kết thúc. Rồi vào buổi sáng chúng ta sẽ chọn ra những điều khác. Hãy xem. Trong sự...Dưới các—các chân đèn bằng vàng của đèn tạm Do Thái, ở bên trong, về bánh trần thiết và đại loại như vậy, có bảy chân đèn bằng vàng. Tất cả anh em biết điều đó. Thấy không? Có bảy thời đại hội thánh. Điều đó nói về bảy thời đại hội thánh, một ngọn đèn. Bây giờ nếu anh em để ý trong Khải Huyền 1, chúng ta tìm thấy Chúa Jê-sus đang đứng trong bảy thời đại hội thánh, bảy chân đèn vàng, khi người quay lại và nhìn thấy Đấng giống như Con Người, đang đứng, mặc áo như thế nào. Chính là Nàng Dầu đang đứng giữa những chân đèn, được vẽ ra.

¹⁸¹ Bây giờ, trong Cựu Ước, họ sẽ lấy cái...một ngọn nến này, và thắp nó lên, lấy một ngọn nến khác và thắp tiếp ngọn nến đó, thắp ngọn đó, từ ngọn này thắp cho ngọn khác, cứ như thế, cho đến lúc họ đã tạo nên toàn bộ bảy chân đèn.

¹⁸² Nếu anh em để ý, vào lúc ban đầu, khi Đức Chúa Trời bắt đầu giải quyết với những người Do Thái, và họ đã đi xuyên suốt thời đại hoàng kim. Và rồi thời đại đen tối nhất của việc đối xử Do Thái, Đức Chúa Trời đã có với những người Do Thái, là trong triều đại của A-háp. Và nếu anh em để ý, đọc những thời đại hội thánh ở đó, Ngài quay ngay trở lại với nó một lần nữa. Bấy

giờ, Ngài phán, “Một vài điều trước đây,” và phán...Bây giờ, ngay trong Thời đại Đen tối đó, một ngàn năm trăm năm ở đó, hay vào thời đại của A-háp, đầu tiên, và những người Do Thái. Thời đại đen tối nhất họ đã có, khi A-háp cưới Giê-sa-bên và mang thần tượng vào Y-sơ-ra-ên, và làm cho hết thầy dân chúng thờ phượng theo A-háp...theo thần của Giê-sa-bên. Anh em nhớ, họ đã lấy, đặt lên những lùm cây, và giết đổ xuống những bàn thờ của Đức Chúa Trời. Và Ê-li-sê đã kêu la, ông là “người duy nhất,” và Đức Chúa Trời đã có bảy trăm người không hề quỳ gối trước Ba-anh. Anh em nhớ điều đó không? Đó là hình bóng của Hội thánh được tuyển chọn ra đó. Hiểu ở đó không? Hiểu nó như thế nào không?

¹⁸³ Bây giờ, trong hội thánh này, nếu anh em để ý hội thánh đầu tiên, hội thánh đầu tiên, hội thánh Ê-phê-sô, là một hội thánh lớn. Ngài phán, “Người có sự sáng, tuy nhiên.” Và nếu anh em để ý, mỗi hội thánh, nó bắt đầu mờ dần, mờ dần, mờ dần, cho đến lúc nó đến hội thánh Thi-a-ti-rơ. Rồi, một ngàn năm trăm năm. Rồi Ngài xuất hiện trên một phía khác, “Và người chỉ có một ít sự sáng. Hãy làm cho vững chắc những công việc người có, bằng chẳng vậy chân đèn của người sẽ bị cất khỏi chỗ nó.” Và đi xuống nữa đến thời đại hội thánh Phi-la-đen-phi, và rồi vào trong thời đại hội thánh Lao-đi-xê.

¹⁸⁴ Bây giờ, đây là vẻ đẹp. Ô, chao ôi! Tôi thật ưa thích điều này, Anh Smith à. Đấy, hãy xem điều này. Bây giờ, trong thời đại hội thánh này, khi chúng ta đi qua...Bây giờ hãy xem điều này. Thời đại hội thánh đầu tiên là Ê-phê-sô, thời đại hội thánh Ê-phê-sô. Bây giờ, mỗi một trong những thời đại đó, cho đến lúc nó đến trong một ngàn năm trăm năm này, nếu anh em để ý...Hãy đọc nó bây giờ khi anh em đi về nhà đêm nay, nếu anh em có thời gian, hay sáng sớm mai, trước khi anh em đến nhà thờ, trong chương thứ 1, thứ 2, và thứ 3 của Khải Huyền. Anh em sẽ tìm thấy, mỗi một thời đại hội thánh đó, Ngài phán, “Người có ít năng lực, và người đã chẳng chối Danh Ta,” cho đến lúc Ngài đến với một ngàn năm trăm năm này của Thi-a-ti-rơ, Thời đại Hắc ám. Rồi Ngài đi ra ở mặt khác, và phán:

...người có tiếng là người sống, nhưng mà người chết.

¹⁸⁵ Và những, không có hội thánh nào trong những thời đại hội thánh này, mà hay thời đại hội thánh Phi-la-đen-phi, đã chưa bao giờ chọn ra Danh đó lần nữa. Chưa bao giờ lấy Danh đó, bởi vì nó đã đi ra trong suốt thời đại này. Bây giờ, ồ, chúng ta có thể giảng một đòn trên những sự giảng dạy giả dối của họ như thế nào bây giờ, ngay ở đó, tỏ cho anh em thấy nó là mẹ, giáo hội Công giáo, mẹ của tất cả điều đó, như thế nào nó là “mẹ, sự huyền bí, Ba-by-lôn.” Và đó là, nhìn xem, thời đại hội thánh này ở đây khi nó lộ ra, nó có một chút ánh sáng, rồi nó trở nên mờ dần, mờ dần, và rồi nó đi vào một tổ chức ở sau đây, một ngàn năm trăm năm này. Và nó xuất hiện lúc này, không phải như một Hội thánh của Chúa Jêsus Christ, nhưng như là giáo hội Công giáo. Luther đã làm gì? Như giáo hội Lutheran. Báp-tít đã làm gì? Như giáo hội Báp-tít. Không phải là Danh Ngài, không phải là Danh Ngài; một danh khác, “người có một danh.” “Vì ở dưới Trời chẳng có danh nào khác được ban cho loài người để nhờ đó mà anh em được cứu, chỉ có Danh Chúa Jêsus Christ.” “Người có tiếng là sống, nhưng mà là chết,” đó là với giáo phái đó.

¹⁸⁶ “Ồ, tôi là tín đồ Trưởng Lão,” và anh em chết! “Ồ, tôi là tín đồ Báp-tít,” và chết! Anh em chỉ sống khi anh em trở nên sống động trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Đúng vậy. Các phép báp-têm sai trật của anh em, bằng nước, phép báp-têm giả; rảy nước, đổ nước, thay vì dầm mình; dùng “Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh,” thay vì Danh Chúa Jêsus Christ. Tất cả những điều giả dối đó sụp đổ ngay, Kinh Thánh nói, giống như đang đổ vào trong nó thật khó khăn hết sức. Và ở đây chúng ta chịu đựng theo với họ, “Ồ, giáo hội của tôi tin Nó theo cách này.” Nhưng Kinh Thánh nói *Đây*. Thấy không? Không có những điều như vậy. Không có điều như vậy.

¹⁸⁷ Và không có chỗ nào trong Kinh Thánh họ đã từng thè lưỡi của họ ra và nhận lấy Bí tích thánh thể, còn linh mục uống rượu và gọi nó là Đức Thánh Linh. Không bao giờ trong Kinh Thánh họ đã từng bắt tay và trao bàn tay phải của sự thông công, và gọi đó là Đức Thánh Linh. Chưa bao giờ có bất kỳ người nào đứng lên và nói, “Bây giờ tôi là một tín đồ,” mà nhận lãnh Đức Thánh Linh. Nếu có, đây là cách mà sẽ phải đọc Công Vụ 2, “Và khi đến Ngày

lễ Ngũ Tuần, một linh mục Rô-ma xuống đường, và ông mặc áo cổ dựng lên. Ông bước lên, nói, “Tất cả anh em thề lưỡi ra bây giờ và nhận lấy Bí tích thánh thể, tiệc thánh đầu tiên.” Chẳng phải đó là cách nào đó để đọc Công Vụ 2?

¹⁸⁸ Ồ, anh em Tin Lành cũng tệ như vậy. Quay trở lại đó và nói, “Bây giờ khi chúng tôi bước đến với anh em Giám Lý; đặt tay phải trên họ, hay là, đưa bàn tay phải của sự thông công cho họ, và thời gian thử thách sáu tháng.” Anh em đọc điều đó ở đâu trong Công Vụ 2? Thấy không? Anh em nhận điều đó ở đâu? Thấy không?

¹⁸⁹ Có lời chép, “Khi họ hết thấy nhóm họp tại một chỗ, đồng một ý!” Chưa bao giờ có một giám mục nào đến và thực hiện *điều này*, và không hề có một linh mục đến và đã thực hiện *điều này*. “Nhưng có tiếng từ Trời đến như tiếng gió thổi ào ào, và Nó đầy khắp nhà nơi họ đang ngồi.” Đó là cách mà họ đã nhận Nó, vâng, thừa quý vị, như một ngọn gió mạnh mẽ ào ào đến từ sự Vinh hiển. Không phải trên con đường hay từ giáo phái nào đó.

...người có *tiếng* là người đang sống, nhưng mà người *chết*.

¹⁹⁰ Xem đó, các tín điều và các giáo phái của anh em đã cản trở Đức Chúa Trời ra xa như thế, cho đến khi, “Chúng tôi tin *điều này*, và chúng tôi tin những ngày của phép lạ đã qua rồi.” Ấy là một tiên tri giả nói thế. Ấy là một tiên tri giả mà bảo anh em, rằng, “Anh em có thể bắt tay và nhận lãnh Đức Thánh Linh.” Ấy là tiên tri giả là người bảo cho anh em rằng, “Anh em nhận lãnh Đức Thánh Linh khi anh em tin.” Ấy là tiên tri giả mà bảo anh em, “Anh em nên được đổ và rảy nước thay vì chịu báp-têm.” Đó là tiên tri giả mà bảo anh em để “được báp-têm trong danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh,” khi không có câu Kinh Thánh nào cho nó trong Kinh Thánh. Đúng vậy. Không có một câu Kinh Thánh nào trong Kinh Thánh bảo anh em chịu báp-têm, chỗ mà bất kỳ người nào đã từng được báp-têm, chỉ trong Danh của Chúa Jêsus Christ. Chỉ, các môn đồ của Giảng; và họ đã phải đến, chịu báp-têm lại, trong Danh của Chúa Jêsus Christ, để nhận lãnh Đức Thánh Linh. Đúng vậy. Vậy thì, đó không phải là

giáo lý Jêsus Duy Nhất. Tôi biết giáo lý Jêsus Duy Nhất. Đó không phải nó. Đó là thật sự là sự Dạy dỗ Kinh Thánh. Đúng thế.

¹⁹¹ Nhưng thế đấy. Anh em làm gì với nó? Đó là mẹ của anh em. Đó là mẹ của những tín điều kia.

¹⁹² Bây giờ, anh em nhìn ngay trở lại trong Kinh Thánh và bảo cho tôi chỗ nào có người đã từng được rảy nước. Giám Lý, Trưởng Lão, Công giáo, hãy nói cho tôi chỗ nào một người đã từng được rảy nước, trong Kinh Thánh. Nói cho tôi chỗ nào một người đã từng được đổ nước, trong Kinh Thánh, cho được tha tội lỗi. Đề cập nó đi. Anh em có thể tìm thấy nó không? Nếu anh em tìm được, hãy đến với tôi, tôi sẽ đi bộ xuống đường phố này cùng với một tấm biển trên lưng của tôi, và nói, “Một tiên tri giả! Tôi đã sai.” Hay là, anh em tìm được một chỗ trong toàn bộ Kinh Thánh chỗ mà bất kỳ người nào đã từng chịu phép báp-têm trong cái danh của Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh, cách mà tám mươi phần trăm của anh em đã được phép báp-têm. Tìm cho tôi một câu Kinh Thánh chỗ người nào đã từng chịu báp-têm cách đó, và tôi sẽ đặt một tấm biển trên lưng của tôi, “tiên tri giả,” và đi bộ xuống đường với nó giống như thế này. Và chỉ cho tôi thấy chỗ ai đã từng chịu báp-têm, trong một Hội thánh mới, mà đã không phải đến và chịu báp-têm lại, trong...không phải chỉ trong cái tên của “Jêsus” mà thôi, nhưng trong Danh của Chúa Jêsus Christ chúng ta. Đúng thế. Xem thử điều đó có không đúng không.

¹⁹³ Và, ở đây, nó là gì? Nàng là mẹ của những gái điếm. Cái gì đã tạo nên nó là gái điếm? Cái gì đã tạo nên nó là dân phụ? Tín lý của nó! Cái gì đã tạo nên họ là gái điếm? Giáo lý của nó!

¹⁹⁴ Và đó là lý do mà chúng ta không nhân nhượng với các giáo phái của họ và giáo điều của họ. Chúng ta ở lại trong sạch với Kinh Thánh này. Tôi không biết anh em sống Nó tốt như thế nào, nhưng anh em được dạy Nó, dù sao đi nữa. Đúng. Đó là tùy anh em. Tôi không thể buộc anh em thực hiện được Nó. Tôi chỉ có thể nói cho anh em những gì là Lẽ thật. Đó là lý do chúng ta không phải là giáo phái. Tôi không muốn—không muốn làm ô uế chính chúng ta để đi vào một thứ như thế, phải quy lụy trước loại giáo điều nào đó. Tôi thà nhận lấy con đường của một ít người bị khinh dể của Chúa. Tôi thà ở lại trong sạch và thuần

khuyết trước Lời và Đức Chúa Trời, và đứng tại đó và nói, “Không có máu người nào đổ trên áo xống tôi.” Đó là lý do chúng ta ở lại tại Đền tạm Branham. Đó là lý do chúng ta không phải là Hội Phúc âm. Đó là lý do chúng ta không phải là Một ngôi. Đó là lý do chúng ta không phải là Jêsus Duy Nhất. Đó là lý do chúng ta không phải là Giám Lý. Đó là tại sao chúng ta không phải là Báp-tít. Mà chỉ là một—một đền tạm nhỏ ở tại đây. Chúng ta không có một giáo phái nào cả. Chúng ta được tự do, trong Đấng Christ. Đó là lý do chúng ta ở lại đường lối chúng ta. Và Đức Chúa Trời đã ban phước cho chúng ta, Đức Chúa Trời đang và giúp chúng ta.

¹⁹⁵ Bây giờ, tôi có thể nói cho anh em tại sao chúng ta dự tiệc thánh, chúng tôi nói cho anh em tại sao chúng ta dự lễ rửa chân, tại sao chúng ta không chịu để cho những thuộc viên dự nó nếu chúng ta biết họ ở trong tội lỗi. Đó là lý do, hai hay ba tuần lễ vừa rồi này, tôi đã đi từ thuộc viên này đến thuộc viên khác, chỗ mà anh em, cũng đã có những điều cãi vả nhỏ của anh em xung quanh. Đi khắp nơi, người này không chịu nói chuyện với người khác, và đi vượt qua anh em khác ở trên đường và quay đầu đi. Thật xấu hổ cho anh em, những người mà đã nhận lấy cái chén phước hạnh của Đức Chúa Trời bỏ qua điều này, bàn thờ tại đây, và đã gọi anh chị em là anh em và chị em, và rồi lấy điện thoại và tán tâm phào về nhau. Anh chị em không xứng đáng được gọi là Cơ-đốc nhân khi sống theo cách đó. Đùng. Anh chị em tránh không nghe điện thoại của họ; nếu anh chị em không thể trò chuyện tốt đẹp về người nào đó, anh em đừng nói chuyện gì hết. Nên nhớ, Đức Chúa Trời sẽ bắt anh em chịu trách nhiệm. Hễ chừng nào loại linh đó ở trong anh chị em, anh chị em biết mình không đứng với Đức Chúa Trời. Nếu anh chị em không cảm thấy...

¹⁹⁶ Nếu một người có sự sai trật, hãy đến với anh ta và hòa giải. Nếu anh em không thể hòa giải được, hãy đem người nào đó đi với anh em. Thảo nào Đức Chúa Trời không thể kỷ luật Hội thánh của Ngài, vì anh em đang không làm điều ấy đúng. Thay vì lên điện thoại và trò chuyện về người này, những gì đã xảy ra, và các nhóm giáo phái nhỏ và vân vân, đi loanh quanh như thế. Thay vì làm điều đó, tại sao anh em không làm những gì Kinh

Thánh nói? Nếu người anh em nào đó đã tình cờ phạm lỗi, hãy đến với người ấy và xem thử anh em có thể được hòa giải với anh ta không. “Ồ, này, anh ta đã làm cho tôi!” Tôi không quan tâm những gì anh ta đã làm, hãy đi đến với anh ta dù thế nào đi nữa! Nó không nói cho anh ta đến với anh em. Anh em đi đến với người ấy nếu anh ấy sai trật. Anh em nói, “Ồ, anh ta đã sai trật. Anh ta nên đến với tôi.” Đó không phải là những gì Kinh Thánh nói. Kinh Thánh nói cho anh em đi đến với anh ta. Nếu anh ta sai, anh em đi đến với anh ta.

197 Và rồi nếu anh ta không chịu lắng nghe, thì đem người nào đó với anh em, như là một người làm chứng.

198 Và rồi nếu anh ta không chịu gặp người làm chứng đó, thì hãy nói, “Bây giờ tôi sẽ đưa anh đến mục sư của anh.” Rồi anh em nói với anh ta, nói, “Tôi sẽ nói điều đó với hội thánh, và trong vòng ba mươi ngày nữa, nếu các anh em chưa làm hòa được...Anh em này ở đây sẵn lòng được giải hòa. Anh không chịu làm điều đó. Và nếu anh không chịu làm hòa trong vòng ba mươi ngày, thế thì điều gì sẽ xảy ra? Anh không còn là một người trong chúng tôi nữa.”

199 Kinh Thánh nói, “Nếu người không chịu nghe hội thánh, thì hãy coi người như người ngoại và kẻ thù thuế vậy.” Anh em thấy, hãy chừng nào một anh em ở dưới sự che chở của hội thánh, thì Huyết Đấng Christ đang bảo vệ cho người ấy. Đó là lý do chúng ta không làm cho hội thánh lấn dãi trên con đường. Vậy thì, đúng, *Đây* là sự Dạy dỗ của Báp-...của giáo hội Báp-tít, hay Đền tạm Branham ở đây, nếu anh em làm điều đó. Xem đó, tại sao không thể...

200 Anh em đến đây, nói, chẳng hạn, hai người, nói Leo và tôi. Anh em muốn tôi có...Và tôi nói, “Ồ, anh ấy—anh ấy đã không phải với tôi.” Điều đó chẳng có gì quan trọng. Tôi được cho là phải đi đến với anh ấy.Ồ, anh ấy là thuộc viên hội thánh này. Anh ấy—anh ấy đã trở thành Cơ- đốc nhân. Anh ấy đã dự tiệc thánh ở đây với tôi. Và chúng tôi đã được báp-têm trong Danh Chúa Jêsus. Bước đi thẳng hàng, như những người anh em, trước đó với nhau, rồi điều gì đó xảy ra.

201 Đó không phải con người. Chín mươi phần trăm thời gian đó là ma quỷ xen vào giữa dân sự. Đó không phải là dân sự. Chính là ma quỷ. Và hể chừng nào anh em để cho ma quỷ làm điều đó, thì anh em đang làm tổn hại người anh em mình. Đúng vậy.

202 Ô, điều gì đó sai trật với Leo và tôi; chúng ta hãy đi làm hòa đi. Và nếu anh em thấy có điều gì đó, bốn phận của anh em đi đến với chúng tôi, và nói, “Cả hai anh đến đây và đến với nhau. Chúng ta sẽ giải quyết điều này.” Vậy thì, rồi, nếu anh ấy đến ở đó, và đến để nhận ra, thế thì, chúng tôi có mặt đây. Tôi nói, “Ồ, điều đầu tiên, nếu chúng ta—nếu chúng ta không đồng ý, thì anh đến với hội thánh giống như thế.”

203 Và rồi chừng—chừng nào anh em không làm điều gì về điều đó, mặc dầu, Huyết của Chúa Jêsus Christ che chở cả hai chúng ta. Hiểu không? Nhưng rồi cái ung nhọt cũ đó—đó sẽ khởi đầu một ung nhọt khác, và ung nhọt đó sẽ khởi đầu một ung nhọt khác, và mọi thứ sẽ bệnh hoạn, trên khắp cả, toàn bộ hội thánh. Thế thì anh em đến một chỗ anh em đến trong hội thánh, và thật lạnh lẽo, anh em sẽ phải có người giữ cửa đến phá vỡ những cột bằng đá ra, trước khi hội chúng có thể vào. Vậy thì, anh em biết điều đó là đúng. Và lạnh lùng! Người nào đó ngồi gần, anh em biết, và cứ chẳng nói điều gì. “Ồ, trước đây chúng tôi thì rất thiêng liêng.” Ô, điều gì đã xảy ra? Anh em đã chạy tốt, có chuyện gì vậy? Xem đó, tội lỗi của anh em chia rẽ anh em. Và Đức Chúa Trời sẽ bắt anh em chịu trách nhiệm về điều đó, thưa anh em. Bây giờ tôi sẽ giải quyết điều này.

204 Không có điều gì sai trật với tôi, không có điều gì sai trật với Leo; chính là ma quỷ len vào giữa chúng tôi. Đúng vậy. Hãy làm cho sự việc được giải quyết. Hãy đến với anh ấy. Rồi nếu anh ấy không chịu lắng nghe, hay tôi không chịu lắng nghe, là cách nào đó, lúc ấy hãy nói cho hội thánh. Nếu anh ấy không đến để được hòa giải với hội thánh trong ba mươi ngày, thì anh ấy bị ra khỏi sự che chở của Chúa Jêsus. Chúng ta mất anh ấy. Điều đó hoàn toàn chính xác. Rồi xem điều gì xảy ra. Hãy để Đức Chúa Trời thực hiện kỷ luật lúc đó. Anh em thấy nhẹ nhõm về vấn đề này. Anh em đã làm hết sức mình có thể làm. Thế thì để Đức Chúa Trời nắm lấy anh ấy một thời gian ngắn; Ngài sẽ giao anh ấy cho

ma quý. Lúc đó anh ấy sẽ đến. Nếu anh ấy không đến, đời sống của anh ta chỉ là một khoảng thời gian ngắn ngủi.

205 Anh em nhớ trong Kinh Thánh, ở đâu có một người anh em không chịu làm cho đúng với Đức Chúa Trời không? Bao nhiêu người còn nhớ trường hợp này? Người ấy sống với mẹ nuôi của mình, và họ đã không thể giải quyết với người ấy được. Phao-lô bảo, “Một người như thế phải phó cho ma quỷ, để hủy hoại.” Anh em tìm thấy, trong Cô-rinh-tô Nhì, người đó phải được loại bỏ.

206 Tôi có một anh em, một bạn tốt, tôi thích nhắc tên anh ở đây, một anh em thầy giảng. Và người anh em thầy giảng này, tên của anh là Anh Rasmussen. Nhiều người trong các anh em mục sư truyền đạo đang ngồi ở đây, tối nay, tên của anh ấy có trên những tờ báo của anh em. Là liên hệ phái đó ra từ Chicago. Và nhìn xem. Anh ấy có một con trai, một thầy truyền đạo, và cậu ấy đi cưới một cô gái Công giáo, và bắt đầu như thế. Và họ sẽ làm *điều này, điều kia*, và *điều nọ*, và—và tất cả những gì; lâm vào rắc rối nào đó. Và cha anh đến với anh, nói, “Bây giờ xem, con trai, con có định làm hòa không?”

Nói, “Bố...”

Anh ta gọi hội thánh của họ là một đám cuồng tín thánh, bố của anh. Ông hỏi, “Bây giờ, xem này, con có định giải quyết điều đó với hội thánh này không?”

207 Anh ta nói, “Bây giờ, thưa bố, bố là bố của con, và con không muốn có rắc rối nào với bố.” Được rồi.

208 Ông ấy đi và kiếm một trong những chấp sự và đi đến nhà anh ta. Nói—nói, “Wesley, tôi muốn trò chuyện với anh.” Nói, “Anh có định giải quyết điều này với hội thánh không?” Và ông cho anh ta hai câu trả lời ngắn giống như thế. Nói, “Hãy nhớ, Wesley, tôi là mục sư của hội thánh đó. Tôi là cha của anh, nhưng tôi sẽ làm những gì mà Đức Chúa Trời bảo làm. Tôi sẽ cho anh ba mươi ngày để làm cho điều đó cho đúng với hội thánh đó, nếu không thì chúng tôi sẽ dứt phép thông công của anh khỏi sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Anh là con trai của chính tôi; đó là Cứu Chúa của tôi.” Nói, “Tôi yêu thương anh. Và anh biết rằng tôi yêu thương anh, Wesley. Tôi sẽ chết ngay bây giờ cho anh.

Nhưng anh phải đến thẳng với Lời Đức Chúa Trời. Hiểu không?” Ông nói, “Tôi là mục sư. Tôi là người chăn bầy đó. Nếu anh là con tôi, hay bất kể anh là ai đi nữa, anh phải đi trong đường lối với Lời Đức Chúa Trời. Nếu anh không làm điều đó, thế thì tôi không xứng là người chăn bầy của Ngài.”

²⁰⁹ Thưa bạn, đó là một mục sư. Đó là một con người. Anh em không nghĩ vậy sao? Đó là một người đàn ông. Ông đã bảo con trai mình điều đó. “Và làm tổn thương nó,” ông nói. Nhưng nói, “Gì hả? Con sẽ làm tổn thương ai, con người, hay làm tổn thương Cứu Chúa của con? Vậy,” ông nói, “thế thì chúng ta cứ tiến hành.” Và nói, “Anh ta không chịu làm điều đó. Và chúng tôi...Tôi đã nói cho hội thánh.”

²¹⁰ Ông nói, “Con trai của chính tôi, Wesley, nó từ chối nghe tôi, trong việc này. Nó từ chối nghe chấp sự. Và anh là người làm chứng về chuyện này, Anh A gì đó?”

“Vâng, tôi làm chứng.”

“Được rồi. Vào tám giờ đúng, Chúa nhật tới, bốn tuần nữa từ bây giờ, nếu anh ta không làm điều đó cho đúng với hội thánh này, chúng ta giao Wesley, con trai của tôi, cho ma quỷ, để hủy diệt về phần xác thịt. Huyết Ngài, Huyết của...của Chúa Jêsus Christ, và hội thánh này, không bảo vệ cho anh ta nữa.”

²¹¹ Và đêm đó đến. Đứng trên bục giảng, ông nói, “Anh ta có thêm hai phút nữa.” Thì giờ đến. Ông nói, “Bây giờ, như con trai con, Wesley Rasmussen...đã nói với hội chúng này, với Ngài, Đức Chúa Trời Toàn Năng: Chúng con đã làm tất cả những gì mà chúng con có thể làm được, theo như những Lời Ngài và những lời chỉ dẫn của Con Ngài—Ngài, Cứu Chúa chúng con, đã rời bỏ chúng con. Giờ này chúng con, con giao con trai con, và hội thánh này cùng với con, qua cho sự hủy-...cho ma quỷ, để hủy diệt xác thịt nó, để linh hồn nó sẽ được cứu.” Chỉ nói thế thôi. Không có gì xảy ra, trong một hay hai tuần lễ, có lẽ một hay hai tháng.

²¹² Một đêm kia, Wesley đó bị bệnh. Và khi anh ta bị bệnh, anh cứ càng đau hơn. Anh gọi bác sĩ. Bác sĩ đến khám cho anh. Anh bị sốt một trăm lẻ năm độ [40,5 °C]. Ông không thể tìm được lý do cho căn bệnh. Chỉ cứ đau hơn. Bác sĩ nói, “Anh bạn, tôi không

biết những gì đã xảy đến cho anh.” Ông không biết làm gì. Nói, “Chúng tôi sẽ gọi một chuyên gia.” Họ gọi một chuyên gia, và chuyên gia đến đó. Họ đưa anh đến bệnh viện, khám cho anh, mọi điều khác. Và nói, “Tôi thật sự không thể nói cho anh biết được. Chàng trai đó chỉ—chỉ trông như chết rồi.” Vợ anh đang đứng đó, kêu khóc, mọi thứ như thế. Và các con đang đứng xung quanh giường và mọi nơi như thế. Ông ấy nói, “Anh ta sắp đi, chỉ thế thôi.” Nói, “Mạch và sự hô hấp của anh ta cứ đi xuống luôn.”

213 Anh ta nói, “Gọi cho bố.” Ồ, vâng. Đó là cách để làm điều đó. Chính là điều đó. “Gọi cho bố.” Và bố anh chạy ra đó đến bệnh viện, thật nhanh, để gặp anh. Anh ta nói, “Bố ơi, bây giờ con không thể, nhưng Đức Chúa Trời nghe những lời của con. Con sẽ làm cho mọi thứ đúng đắn. Con sẽ làm đúng. Vâng, con sẽ làm.” Vâng, thưa quý vị, thưa anh em. Ngay lúc đó sự hô hấp của anh bắt đầu trở lại bình thường.

214 Và Chúa nhật sau, anh đứng lên trước hội thánh. Anh nói, “Tôi đã phạm tội trước Đức Chúa Trời, trong sự hiện diện của hội thánh này. Tôi đã từ chối nghe những lời của mục sư. Tôi—tôi đã từ chối nghe chấp sự tại đây.” Và nói, “Tôi cầu xin hội thánh này tha thứ cho tôi vì tội lỗi mà tôi đã làm như thế.” Nói, “Đức Chúa Trời đã cứu tôi sống.” Tôi nói với anh em, anh ấy đã vào đúng hàng lối. Vâng. Đó là những gì anh em phải làm, đấy. Thấy không? Anh em, nếu anh em cứ làm điều đó đúng như đường lối của Đức Chúa Trời! Thấy không?

215 Bây giờ, xem, cách mà chúng ta làm, chúng ta có một buổi họp ban trị sự, và chúng ta nói, “Ồ, bây giờ, chúng ta có nên giữ...” Tôi không nói đùa, nhưng tôi có ý nói chúng ta những người Tin Lành. Chúng ta có một buổi họp ban ngành, và, “Anh em nghĩ gì về Jones? Anh em nghĩ chúng ta nên làm gì với anh ta? Tôi nghĩ anh ta sẽ làm một thuộc viên tín đồ Giám Lý tốt hơn là anh ta làm với chúng ta.” Thế đấy. Điều đó, điều đó sai trật. Đó là lý do chúng ta không phải tuân theo những truyền thống của họ. Và giám mục nào đó, chúng ta phải gọi ông ấy (từng là người nào đó...là gì, anh em gọi ông ấy là gì? người của quận trong giáo hội Ngũ Tuần này? “trưởng lão quận”)—gọi ông ta đến để xem hạnh kiểm của con người này.

216 Kinh Thánh nói cho chúng ta những gì để làm. Đó là lý do chúng ta không lãng phí thời gian với những giáo phái của họ. Chúng ta ở lại tự do khỏi điều đó. A-men. Không giận dữ với tôi đây chứ, anh em? Anh em đừng làm điều đó. Được rồi. Tôi sẽ chắc có một vài câu hỏi hay kinh khủng tối mai. Nhưng, ồ, điều đó tốt. Hiểu không? Hãy nhớ. Biết...

217 Tôi nói điều này bây giờ. Anh em dân sự có mặt tại đây từ các giáo hội giáo phái khác nhau, giáo phái của anh em, và, thưa anh em, tôi không nói rằng anh em không phải là Cơ-đốc nhân. Tôi không đang nói giáo phái của anh em không có hàng ngàn Cơ-đốc nhân đáng yêu ở trong đó. Tôi đang cố gắng nói lý do mà chúng ta không phải là một giáo phái. Bởi vì, tôi thật sự không thể chịu đựng được điều đó. Không, thưa quý vị. Chắc chắn tôi không muốn. Họ đang cố gắng bảo cho anh em điều gì để làm. Nếu Đức Chúa Trời kêu gọi tôi để rao giảng Phúc âm, thế thì tôi rao giảng Nó theo cách mà Đức Chúa Trời bảo tôi thực hiện nó. Điều đó hoàn toàn chính xác, cách nó được viết tại đây trong Kinh Thánh này. Không đi trong đường lối Này, thì ấy là điều mà...Đức Chúa Trời sẽ đoán xét tôi vì điều đó. Nhưng nếu tôi—nếu tôi—nếu tôi thấy chó sói đang đến, hay kẻ thù đang đến, mà tôi không cảnh báo họ, thì Đức Chúa Trời đòi tôi. Nhưng nếu tôi cảnh cáo anh em, vậy thì nó tùy thuộc vào anh em vậy. Thấy không?

218 Nên nhớ, “Trong những ngày sau rốt, sẽ có những thời kỳ khó khăn, người ta đều tư kỷ, khoe khoang, kiêu ngạo, nói năng báng bổ.” Đây, những kẻ báng bổ, “Ồ, họ là một đám ngờ nghếch. Những ngày của những phép lạ đã qua rồi. Không có chuyện như vậy.” Ông ta là một lão tiên tri giả. “Này, chúng tôi biết rằng phụ nữ chúng tôi cũng có giác quan giống như đàn ông chúng tôi.” Tôi không tranh cãi điều đó chút nào, nhưng Kinh Thánh của Đức Chúa Trời nói người nữ ở ngoài bụi giăng. Điều đó—điều đó thì khá đúng với tôi, đây. Đúng vậy. Được rồi. Hiểu không?

Và nói, “Ồ, bây giờ, những giáo phái của chúng tôi, chúng tôi cũng có nhiều người tử tế như các ông có tại đền tạm.” Tôi không nói điều đó một chút nào, nhưng Kinh Thánh lên án các giáo phái. Đúng vậy. Và, vì thế, tôi không nói anh em không có những thuộc viên tốt trong giáo hội của anh em. Điều đó tuyệt

vời. Họ là những người tốt. Một số trong những người tốt nhất, tôi gặp họ trong tất cả những người của họ, những người Công giáo và tất cả. Tất cả trong họ, tôi gặp những thuộc viên tốt.

²¹⁹ Bây giờ, cách mà chúng ta sẽ đưa điều này ra bây giờ, thưa các bạn, nếu Chúa muốn, trong một đôi bài nghiên cứu kế tiếp này, có lẽ...Tôi sẽ cho anh em biết sáng mai chúng ta phải tiếp tục vào chiều mai hay không, đây, để đưa nó ra. Lý do chúng ta đang cố gắng làm điều đó, tôi muốn mang chúng đến một điểm lúc này. Bây giờ, nếu anh em muốn đem người nào đó theo với anh em, anh em được hoan nghênh hoàn toàn để làm điều đó. Nhưng nên nhớ bây giờ, đừng—đừng đi ra ngoài và chỉ cố tìm lỗi lầm. Anh em đến đây...Tôi chỉ đang nói chuyện với hội chúng của—của tôi, anh em thấy. Tôi không giảng dạy điều này bên ngoài hội chúng của tôi ở đây, bởi vì đó là công việc của người khác. Mà, người đó là người chặn của bầy đó. Và—và tôi chỉ là... [Bằng trống—Bt.]

²²⁰ Trở lại ngay Sáng thế ký, anh em sẽ kéo nó ngay trở lại, và thấy nơi điều đó xảy ra. Bây giờ chúng ta sẽ đi trở lại với Sáng thế ký, để tìm thấy tại sao một đứa con bất hợp pháp không được đi vào hội chúng của Chúa trong mười bốn đời. Làm thế nào mất... Đó sẽ là bốn trăm năm cho tội lỗi đó hết. Cách mà chúng ta sẽ tìm thấy cách mà sự—sự không công bình của các bậc cha mẹ có giáng xuống đến các con cái và cháu như thế nào, cách mà điều đó đã khởi đầu trong Sáng thế ký như thế nào, và vân vân.

²²¹ Và anh em...rồi anh em sẽ thấy cách mà, đi suốt con đường trở lại, rằng Đức Chúa Trời, trước khi sáng thế, trước khi một nguyên tử đã từng nổ tung, trở lại ở đó trước khi từng có thiên thạch ánh sáng hình thành, Đức Chúa Trời đã biết mỗi vật thọ tạo và mọi thứ mà từng có mặt ở trên đất. Có người nào ở đây... Anh em không thể giải thích lời là gì, và mổ xẻ nó, và nói từ “vô hạn” có nghĩa là gì. Giống như vụn máy ảnh của anh em đến—đến vô cực. Chỉ, nó chỉ từ đó trở đi, chỉ thế thôi. Hiểu không? Vô hạn! Và chúng ta không thể, trong tâm trí hữu hạn, từng hiểu được những gì mà Trí vô hạn có thể cảm thụ. Xem đây, chúng ta không thể làm điều đó. Anh em, anh em không thể làm điều đó. Thấy không? Nhưng nếu anh em cứ quan sát, nắm giữ trong

Thánh Linh, anh em có thể cảm nhận được nó ở đó. Và—và trở lại đây trong lời Kinh Thánh và bây giờ anh em sẽ thấy, đây, cách trước khi sáng thế được sắp đặt.

²²² Bây giờ, Kinh Thánh nói rằng Chúa Jêsus Christ là Chiên Con của Đức Chúa Trời. Bây giờ hãy lắng nghe thật kỹ, để, nếu một số người trong các anh em sẽ không có mặt vào ngày mai, để nghe nó kết thúc. Kinh Thánh nói rằng Chúa Jêsus Christ là Chiên Con của Đức Chúa Trời, bị giết từ khi sáng thế. Đúng vậy không? Ngài đã bị giết khi nào? Từ sáng thế. Đó là thế giới, nếu nó được tạo nên từ một nhóm những nguyên tử đổ vỡ, đã kéo khỏi mặt trời trên xa kia, trước khi nó là thế. Thế thì, trước khi từng có một nguyên tử đầu tiên bị vỡ trong mặt trời, nếu đây là một thiên thạch không chiếu sáng, mà sẽ là một trăm tỷ nghìn tỷ năm quay trở lại trước khi thậm chí có một thiên thạch ánh sáng, Đấng Christ đã bị giết. Khi tâm trí vĩ đại của Đức Chúa Trời ở trên một thứ, đó là một sản phẩm hoàn chỉnh. Khi Đức Chúa Trời phán, “Hãy có,” nó đã được hoàn tất rồi. Nếu nó mất một trăm tỷ năm nữa để hoàn thành, nó đã xong rồi ngay khi Ngài phán điều đó. “Và khi Chiên Con bị giết từ khi sáng thế,” cùng quyển Kinh Thánh, cùng Thánh Linh đã viết và phán, “Tên của chúng ta đã được ghi vào Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế.”

²²³ Vì vậy người đã viết bài hát đó, “Có Một Tên Mới Đã Được Chép Vào Trong Sự Vinh Hiển,” anh em có những ý nghĩa tốt đẹp, nhưng ông không dựa vào kinh thánh. Thấy không? Tên đó đã được viết vào trong sự Vinh hiển khi thế gian...trước khi thế gian từng bắt đầu. Khi Chiên Con bị giết, tên của chúng ta đã được ghi vào trong Sách Sự Sống của Chiên Con.

²²⁴ Hãy để—để tôi lấy cho anh em một câu Kinh Thánh ngắn. Anh em đợi một chút chứ? Nó vừa mới đến trong trí tôi bây giờ. Tôi nghĩ tôi có thể giở ngay đến đó. Tôi không chắc lắm. Và giờ đây tôi xin lỗi giữ anh em lâu thế này, nhưng tôi nói cho anh em biết nó sẽ là nửa đêm; không hoàn toàn tệ như thế. Nhưng tôi—tôi cứ thích lấy—lấy câu này, chỉ một câu Kinh Thánh cho điều đó.

Lật với tôi bây giờ đến Sách Rô-ma, và tôi muốn anh em đọc câu này với tôi. Bây giờ, chúng ta hãy xem, Rô-ma, nếu tôi có thể tìm thấy nó, gần ngay ở đây. Bây giờ chúng ta hãy lấy Rô-ma 8, và—và chúng ta hãy bắt đầu câu thứ 28 của chương 8 Rô-ma. Và tôi muốn anh em đọc nó trong lời cầu nguyện với tôi bây giờ. Hãy lắng nghe ở đây chỉ những gì Đức Chúa Trời đã phán bây giờ.

Và chúng ta biết rằng mọi sự hiệp lại làm ích cho những kẻ yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho những kẻ...được gọi theo ý muốn Ngài đã định.

Vì những kẻ Ngài đã biết trước,...

225 Điều đó cho anh em...Anh em có thể đọc với tôi không? “Vì kẻ...”

Vì những kẻ Ngài đã biết trước, thì Ngài cũng đã định sẵn (tốt lắm) để trở nên giống như hình ảnh của Con Ngài, hầu cho Con này được làm con cả ở giữa nhiều anh em.

Còn những kẻ Ngài đã định sẵn, thì Ngài cũng đã gọi: và những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài cũng đã xưng là công bình: và những kẻ Ngài đã xưng là công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.

226 Từ khi sáng thế! Khi Đức Chúa Trời nhìn xuống...Vậy thì, Đức Chúa Trời không điều hành văn phòng của Ngài, phán, “Ồ, bây giờ, Ta sẽ...Ồ, chúng ta sẽ làm điều gì bây giờ?” Thấy không? Chẳng có điều gì...

227 Hãy nhớ, sự không công bình, tội lỗi, là sự công bình bị phản lại. Ma quỷ không thể sáng tạo. Tất cả, mọi người, hiểu được điều đó không? Đó là sự Dạy dỗ của hội thánh này. Ma quỷ không thể sáng tạo. Nó có thể làm hỏng những gì mà Đức Chúa Trời đã sáng tạo. Vậy, sự xuyên tạc là gì? Ở đây, tất cả anh em trông giống những người trưởng thành, hầu hết. Hãy lắng nghe điều này. Chúng ta là những người đã kết hôn. Và đàn ông các anh đã kết hôn và phụ nữ các chị đã kết hôn có thể sống với nhau như chồng và vợ, và họ những người nữ vẫn giống như họ chưa bao giờ là...Họ là những trinh nữ, chừng nào chị em ở lại với chồng mình. Đúng vậy. Bây giờ, điều đó là đúng luật và hợp pháp, và

nó được làm. Nó được định bởi Đức Chúa Trời để làm vậy. Người đàn bà khác có thể làm hành động giống như hành động của vợ anh em; một trong họ, anh em là công bình trước mặt Đức Chúa Trời; và hành động giống như vậy đối với một người đàn bà khác, anh em bị định tội trước Đức Chúa Trời, đến chết. Nó là gì? Sự công bình bị bóp méo, đấy, sự công bình bị xuyên tạc. Vậy thì, ma quỷ không thể sáng tạo, nhưng nó làm hỏng những gì mà Đức Chúa Trời đã tạo dựng rồi.

228 Lời nói dối là gì? Là sự thật bị xuyên tạc. Người nào đó bảo, “Ồ, kia, đó là tối thứ Bảy, chín giờ đúng, vâng, Bill Branham đã có mặt tại Jeffersonville,” chính xác. “Dưới quán rượu của Antz, say xỉn,” một lời dối trá. Nó là gì? Tôi đã có mặt tại Jeffersonville. Điều đó đúng. Đó là sự công bình đã bị xuyên tạc thành lời dối trá. Hiểu tôi có ý nói gì không? Xem đó, một lời dối trá xuyên tạc điều đúng. Nó là điều gì đó mà nói tôi đã ở đâu. Bây giờ, nếu nó nói, “Tại hội thánh, đang rao giảng,” chính xác. Đó là sự công bình. Anh ta đã nói sự thật. “Tại tửu quán, đang uống rượu,” một lời nói dối. Bị xuyên tạc; đấy, sự thật bị xuyên tạc. Hiểu tôi có ý nói gì không? Tất cả sự không công bình là sự công bình bị xuyên tạc.

229 Sự chết, nó là gì? Sự sống, bị làm hỏng đi. Sự đau ốm? Sức khỏe, bị làm hỏng đi. Anh em được cho là một người đàn ông tốt, mạnh khỏe. Tốt lắm. Nếu anh em đau ốm, nó là gì? Sức khỏe của anh em bị hỏng. Thấy không? Đối với điều đó chỉ thế thôi. Nó là gì? Chị em trước đây thường là những người nữ trẻ trung, xinh đẹp; và anh em những người nam trẻ trung, xinh đẹp. Bây giờ anh em đang nhăn nheo, trở nên già đi. Đó là gì? Sự sống, bị làm hư đi, đấy, đi lòng vòng trở lại lần nữa. Thấy không? Và nó phải quay trở lại. Đáng chúc tụng Danh của Chúa! Đức Chúa Trời đã hứa mang nó trở lại. Và thật chắc chắn như nó—như nó hiện có (chúng ta biết nó ở đây), vì vậy thật chắc chắn như nó hiện có, Đức Chúa Trời sẽ mang nó trở lại. Ngài đã hứa điều đó và đã thề Ngài sẽ làm nó. Đó là những gì ban cho nó.

230 Bây giờ, làm thế nào, loại dân sự gì chúng ta nên có? Bây giờ để ý những điều này xảy ra như thế nào. Vậy thì, những kẻ mà Ngài đã biết trước, thì Ngài đã gọi; những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài

đã xưng công bình. Khi nào? Trước khi sáng thế, trước khi thế gian từng bắt đầu. Bây giờ, nếu chúng ta có thể lấy Kinh Thánh này và bào chữa điều đó thực sự, chúng ta sẽ mất hàng giờ về điều đó, nhưng chúng ta—chúng ta không muốn làm thế. Nhưng tất cả sự không công bình này ở đây, là sự công bình bị xuyên tạc thành sự không công bình. Đó là những gì mà ma quỷ làm.

Bây giờ, khi anh em đến tuổi chịu trách nhiệm, và anh em biết những gì sai và đúng, anh em được cho là phải quay khỏi điều sai trật của mình. Bởi vì, anh em sinh ra trong tội lỗi, hình thành trong gian ác, đến với thế gian nói những lời dối trá. Thế thì anh em là—anh em thực sự được sinh ra như là sự ham muốn tình dục, và rồi anh em phải được sinh lại, để nhận lấy một sự Sinh ra mới, để vào Thiên đàng. Bởi vì, loại sinh ra này anh em có tại đây...

²³¹ Thấy Chứng Nhân Giê-hô-va sẽ rất sai trật ở đó tới mức nào không, khi nghĩ rằng sự Sinh ra mới là sự sống lại của thân thể? Anh em thấy, điều đó không thể được. Thấy không? Nó phải là cái gì đó...

²³² Anh em, anh em ở trong một khoảng thời gian. Và điều duy nhất mà là Đòi đòi là điều gì đó đã không có sự khởi đầu cũng không có sự kết thúc. Bất kỳ điều gì Đòi đòi đã không bao giờ có một khởi đầu, hay nó sẽ không bao giờ có sự kết thúc. Thấy không? Vậy nếu anh em là một phần của Đức Chúa Trời, Thánh Linh ở trong anh em đã không bao giờ có một khởi đầu hay nó sẽ không bao giờ có một kết thúc, và anh em là Đòi đòi với Thánh Linh mà ở trong anh em. Thấy không? Giống như tình—tình—tình yêu thương *Agapao*, rồi nó đến tình yêu thương *phileo*, và rồi đến tình dục. Nó cứ tiếp tục xuống nữa và xuống nữa, xuyên tạc tiếp xuống nữa cho đến lúc nó trở thành một tổ hợp với một mớ hỗn độn biết chừng nào. Ồ, bây giờ cách duy nhất, Chúa Jêsus đã giáng xuống cùng cái thang đó, xuống đây để nhậ lên và mang trở lại hình thức cao nhất, từ hình thức thấp nhất; từ sự chết qua Sự sống, từ đau ốm trở thành khỏe mạnh, từ sự không công bình thành sự công bình. Thấy không? Ngài trở thành từ Cao nhất xuống chỗ thấp nhất, hầu cho Ngài có thể mang người thấp nhất lên thành người Cao nhất. Ngài trở nên tôi để tôi có

thể, qua ân điển của Ngài, trở nên Ngài, người thừa kế của Ngài trong sự Vinh hiển. Hiểu những gì tôi nói không? Những điều đó.

Bây giờ hãy xem. Con đường trở lại trước khi thế giới này đã bắt đầu bằng những nguyên tử nơi xa kia, khi Đức Chúa Trời nhìn thấy những gì sẽ xảy ra, ngay ở đó Ngài đã thấy anh em, Ngài đã thấy tôi, Ngài đã thấy từng con rận, từng con ruồi, từng con ếch, từng con cào cào. Mọi thứ từng có trên đất, Ngài đã thấy nó ngay lúc đó. Chắc chắn, Ngài đã thấy.

²³³ Bây giờ, Ngài không hề nói, “Ta sẽ sai Con Trai của Ta xuống và để cho Người chết, và có lẽ người nào đó sẽ thương tiếc Người. Và nó sẽ là một trường hợp thật đáng thương, có lẽ có thể người nào đó có thể được cứu.”

²³⁴ Ngài đã biết trước ai sẽ được cứu! Vâng, thưa quý vị. Ngài phán, “Ta ghét Ê-sau, và Ta yêu Gia-cốp,” trước khi hoặc một người từng có cơ hội để chứng minh họ là ai, vì Ngài đã biết họ là ai. Ngài biết. Ngài đã biết mọi thứ. Ngài đã biết anh em sẽ làm những gì, trước khi anh em sinh ra, hay khi thế gian bắt đầu.

²³⁵ Bây giờ nhìn xem. Như anh em biết, tôi—tôi—tôi là tay súng trường. Tôi—tôi thích những khẩu súng trường. Và một người đàn bà nào đó ở Texas, tôi tin đó là Texas, đã mua cho tôi một khẩu Swift, một khẩu Swift hai-hai mươi. Tôi luôn luôn muốn một khẩu. Tôi muốn tra xem nó. Nó là khẩu súng nhỏ bắn mạnh nhất. Nó là loại đạn hai mươi hai, loại đạn bốn mươi tám grain. Và anh em có thể nạp đạn bằng tay. Bây giờ, nhà máy bảo, “Đừng làm thế; quá nguy hiểm.” Nhưng anh em có thể nạp đạn đó bằng tay đến năm ngàn fit mỗi giây, và vẫn giữ nguyên vị trí của nó. Năm ngàn fit mỗi giây, đó là một dặm một giây. Nói cách khác, một con diều hâu đậu, hai trăm thước. Anh em có thể bắn diều hâu, thấy những chiếc lông bay trước khi khẩu súng giật anh em. Thấy không? Điều đó, nhưng anh em lấy nó, phần đẹp của một tấm xĩa răng, và bỏ vào trong thuốc súng của mình, và đổ nhiều hơn *thế* vào trong đó, chỉ đủ để anh em có thể giữ nó trên một cái tấm xĩa răng; và anh em bắn vào một con heo đất đang ngồi ở cuối tòa nhà này ở đây, nó cứ ngồi và nhìn anh em. Chuyện gì vậy? Viên đạn bị tan rã, nó đi quá nhanh, đến nỗi...Và anh em có thể đặt một tờ giấy ở giữa đây và đó, và thậm chí anh em sẽ

không hề thấy chút vân thạch nhỏ rơi xuống trên tờ giấy. Nó chỉ quay trở lại; không thành—thành tro, tro núi lửa, nhưng nó đi xa hơn thế. Nó đi trở lại những a-xít nguyên thủy tạo nên đồng và chì có ở đó. Nó đi trở lại giống như nó đã có một trăm tỉ năm trước đây. Bây giờ, đây là một viên đạn nhỏ, đạn bốn mươi tám grain tôi đang giữ trong bàn tay tôi, và giây kế tiếp nó đã biến trở lại thành cái gì nó là cách đây một trăm triệu năm. Và nếu thế giới có thể tồn tại được thêm một trăm triệu năm nữa, nó sẽ quay trở lại là một viên đạn lần nữa, có thể được quay trở lại ngay lập tức, vì nó sẽ hình thành ngay thành đồng.

²³⁶ Bây giờ hãy nhìn những gì Đức Chúa Trời đã làm, và rồi anh em sẽ yêu mến Ngài. Sau đó anh em sẽ đi về nhà, và vào buổi sáng anh em ngủ dậy trễ một chút. Và—và anh em—anh em sẽ yêu mến Ngài hơn bao giờ hết. Vậy thì, Đức Chúa Trời là một Thâu Khoán. Bao nhiêu anh em biết điều đó? Ngài là Nhà Xây Dựng. Được rồi. Hãy lắng nghe thật kỹ. Bây giờ, Đức Chúa Trời trở lại nơi xa kia, hay là, họ nói...Bây giờ chúng ta sẽ lấy ý tưởng nhà nghiên cứu niên đại về điều đó. Đức Chúa Trời, cách đây một trăm tỷ năm, khi Ngài sắp tạo dựng thế giới, ồ, Ngài thật sự đã bắt đầu. Bây giờ, Ngài đã có...Ngài đã có một ý tưởng trong trí Ngài.

²³⁷ Bây giờ anh em sẽ nói, “Nếu Ngài vĩ đại như thế, Anh Branham, làm thế nào Ngài từng cho phép ma quỷ làm nên tội lỗi?” Ồ, Ngài đã biết, trước khi ma quỷ đã từng được tạo nên, rằng nó sẽ là ma quỷ. Vinh quang thay! Bây giờ tôi cảm thấy tôn kính. Ồ, chao ôi! Ngài đã biết, trước khi ma quỷ đã được tạo nên, mà nó sẽ là ma quỷ. Bây giờ anh em hỏi, “Còn chuyện đó thì sao?” Anh em nói, “Tại sao Ngài lại để cho nó là ma quỷ?” Để mà Ngài có thể được chứng minh là Đức Chúa Trời. Đó là lý do Ngài đã làm nó. “Tại sao đã từng có bất công? Tại sao?”

²³⁸ Cái nào là đầu tiên, một Đấng Cứu Rỗi hay một tội nhân? Cái gì trước tiên? Một Đấng Cứu Rỗi. Người nào là đầu tiên, Đấng Chữa Lành hay một người đau ốm? Tại sao cho phép có một tội nhân? Bởi vì những thuộc tính của Ngài là một Đấng Cứu Rỗi. Nếu đã chưa bao giờ có một tội nhân, thì Ngài đã không hề được biết như là một Đấng Cứu Rỗi. Halélugia! Ngài có thể tạo nên

mọi thứ cuốn xung quanh sự vinh quang của Ngài. “Thợ gốm có thể nói với cái...Hay là, cái bình há có thể nói với người thợ gốm, ‘Ngài đã làm tôi như vậy?’” Ai ở trên sự chuyển động? Ai làm ra đất sét? Nó ở trong tay ai? Phao-lô nói, “Ồ, hỡi con người đại dột kia, há Ngài đã không nói rằng Ngài đã đẩy Pha-ra-ôn lên cho chính mục đích này sao?” Chắc chắn. Ngài đã biết điều đó. Trước khi có một thế gian, Ngài đã biết điều gì sẽ là gì. Và Ngài để cho có tội lỗi, để Ngài có thể là Đấng Cứu Rỗi. Ngài để cho có bệnh tật, để cho Ngài có thể là Đấng Chữa Lành. Ngài để cho có bị ghét, để Ngài có thể là Tình Yêu. Chắc chắn, Ngài đã. Ngài là Đức Chúa Trời, và đó là các thuộc tính của Ngài. Và Ngài phải có điều gì đó để bày tỏ những thuộc tính của Ngài ra.

²³⁹ Làm thế nào anh em từng biết được có đêm, làm thế nào anh em từng biết được có đêm nào? Nếu có ánh sáng ban ngày suốt, làm thế nào anh em biết được có đêm? Có ban đêm, để nó có thể chứng minh ánh sáng ban ngày. Chắc chắn, có. A-men. Anh em thấy những gì mà Ngài đã làm không?

²⁴⁰ Nhưng khi Ngài ở trên đó, trước khi sáng thế, trước khi Ngài đã lấy mặt trời thân quen này và Ngài đã làm nó di chuyển xung quanh ngôi sao quen thuộc này mà chúng ta đang sống bây giờ, trái đất này, và Ngài nhào nặn nó ở trên đây bởi mặt trời, và đặt nó xung quanh mặt trời. Phán, *đây* là mặt trời. Ngài nặn ra nó bên mé *này*, và để cho nó treo ở đó trong một trăm tỷ năm. Ngài đang làm gì? Một ít hơi đốt. Ngài di chuyển vòng quanh trên mé *này*, Ngài tạo nên điều gì khác. Ngài đang làm gì ở đó? Một ít bột. Ngài di chuyển vòng quanh theo lối *này*, và Ngài đang làm gì ở đây? Tạo một ít can-xi. Ngài đang làm gì? Ngài tạo nên anh em và tôi. Ngài đang làm gì? Giống như một nhà thầu đang đặt ra tất cả những tấm ván hai nhân bốn và hai nhân tám của mình, lớp phủ của mình, ván ghép của ông, ông biết thật sự tòa nhà mà ông sắp xây có bao nhiêu. Và chúng ta được tạo nên từ mười sáu nguyên tố của trái đất, và Ngài tạo nên tất cả chúng ta, và đặt chúng ta ngoài đó trước khi thế giới từng hình thành. Và Ngài... Có thể là hình chữ nhật vào lúc đó; tôi không biết nó đã là gì. Ngài tạo nên vàng, và đồng đỏ, và đồng thau, và nước, và tất cả những thứ đó để làm gì? Ngài là Nhà Thầu. Ngài có thể...Nhà Xây

Dựng, Ngài đang đặt mọi thứ ngoài đó, có mọi thứ được cắt và theo mẫu. Khi Ngài có tất cả nó được tạo nên rồi, nó chỉ là một cú phun núi lửa lớn vĩ đại. Ngài để cho chúng những ngọn núi lửa cũ ủ trên đó trong một trăm triệu năm, để tạo một số can-xi. Nó là gì? Đó là một phần của anh em.

²⁴¹ Và rồi, trước khi từng có một đốm của sự sống trên trái đất này, các thân thể của chúng ta đang đặt tại đây. Halêlugia! Trước khi một giọt hơi ẩm từng đến trên trái đất, chúng ta đang nằm tại đây. Khi A-đam đi dạo lên xuống vườn Ê-đen, tôi đang nằm ở đây. A-men. Vâng, thưa quý vị. Ồ, vinh quang thay! Khi những Chê-ru-bim, những ngôi sao mai cùng hát hòa nhau, và các con trai của Đức Chúa Trời la lên vì mừng rỡ, tôi đang nằm tại đây chỉ đang chờ đợi hơi thở của sự sống đến. Tôi đã ở đây. Ngài đã tạo nên tôi ở đây, có thân thể của tôi nằm ở đây. Vâng, thưa quý vị. Nếu không phải, thì nó đến từ đâu? Hử? Làm thế nào nó đã đến được đây? Đức Chúa Trời đã đặt nó nằm trong đây. Đức Chúa Trời đã tạo nên nó. Chúng ta được tạo nên từ mười sáu nguyên tố: khí, bồ tạt, và ánh sáng vũ trụ, và thêm gì nữa. Xem đấy, chúng ta đã nằm ở đây.

²⁴² Rồi điều gì đã xảy ra? Rồi Đức Chúa Trời đã nói với Đức Thánh Linh, chúng ta chỉ sẽ nhận nó trong hình thức biểu tượng, “Bây giờ Người hãy ra đi, và Người ra đi để thể hiện tình yêu thương cho thế giới đó. Bởi vì, Ta là tình yêu thương, và Người là một sản phẩm của Ta, vậy bây giờ Người đi bày tỏ tình yêu thương cho thế giới.” Và Đức Thánh Linh lớn, chúng ta suy nghĩ, đi ra ngoài đó; chỉ là trong hình thức bức hình lúc này. Nó không phải là cách đó. Dĩ nhiên, Đức Thánh Linh và Đức Chúa Trời là cùng mục đích, cùng mục đích như nhau, Thân vị. Xin lỗi. Và chỉ nói Ngài đã tung đôi cánh của Ngài xung quanh đất, Ngài bắt đầu ấp ủ. Sự ấp ủ đó là gì? Giống như gà mái với những gà con của nó, gù gù, tỏ sự yêu thương, “Cục, cục, cục.” Ồ!

²⁴³ “Ồ, sự sống, hãy đến đi!” Ngài la lên. Ngài nhìn xung quanh. “Ta muốn vẻ đẹp trên trái đất này. Hãy đến đi, sự sáng!” Đức Thánh Linh đang vận hành. Và khi Ngài làm, tôi nhìn; đang đến, có ngọn suối chảy xuống ngọn đồi bên kia, bên kia có một ít can-xi đang đổ xuống, và trộn với bồ tạt. Nó đang gấp vào thành cái

gì? “Sự sống, hãy đến đi!” Và một bông hoa Phục sinh nhỏ ló đầu nó lên từ dưới tảng đá. “Đến đây, Cha ơi, nhìn xem điều đó.”

244 “Cái đó trông tốt đẹp. Cứ tiếp tục ừ.” Ngài ừ ra những bông hoa. Ngài mang ra tất cả thực vật. Ngài mang ra sự sống loài vật. Chim chóc bay ra khỏi bụi đất. Sau một lát, xuất hiện một người nam và một người nữ; một người nam xuất hiện, và người nam là cả người nam và người nữ. Không phải là động vật lưỡng thể, bây giờ. Chỉ, đã có chỉ ở trong người ấy, đã có một linh người nữ.

245 Khi anh em đơn cử một người nam mà rất nhút nhát, anh ta có thể bình thường, cân bằng bình thường, nhưng có điều gì đó sai trật. Và khi anh em lấy một người nữ, muốn cắt đi mái tóc của nàng và mặc một quần yếm, và đi ra ngoài đó, và, “Chúc tụng Chúa, tôi sẽ nói cho anh biết!” Có điều gì đó sai trật. Một người nữ có linh phái nữ, và một người nam là phái nam. Chúng ta biết điều đó. Và anh em biết điều đó. Một người nữ, cố gắng để, hành động giống như một người nam trông có đúng không?

246 Ồ, một lần tôi ngồi, tôi là người gác rừng tại đây, và tôi ngồi trên xe buýt và đi lên đó và đập vào chân một người đàn bà đó, bằng tay tôi, trò chuyện với chị ta, tôi không biết đó là một người đàn bà. Chị ta đội một trong những chiếc mũ lưỡi trai này của người thợ hàn, và đôi kính lớn giống như *thế*, và tôi ngồi ngay đằng sau ở đó, và chị ta đang kể điều gì khác về điều gì đó được làm. Chị nói, “Anh biết,” và chị nói, “và đêm qua,” cứ hút thuốc lá, đúng là lố mãng hết sức. Chị ta nói, “Đêm qua, tôi kể anh biết, gã đó bị trượt, trên đỉnh của thứ đó. Anh ta nói, ‘Chao ôi!’ Anh ta đến trượt xuống ở dưới đó.” Nói, “Tôi chưa bao giờ cười nhiều như vậy trong đời.”

247 Và tôi đang cười, anh em biết, giống như *thế*. Tôi nói, “Anh bạn, đó là một người, phải không?” Đang ngồi đó nói chuyện giống như *thế*. Và nếu chị ta không lấy thứ đó ra khỏi và lắc đầu, và chị ta có cái cột tóc trên đó, rằng chị ta là đàn bà. Tôi chưa bao giờ cảm thấy mình thật tầm thường như vậy trong đời. Tôi—tôi hỏi, “Chị là đàn bà à?”

Chị ta nói, “Ồ, dĩ nhiên!”

248 Tôi nói, “Xin lỗi.” Tôi chưa bao giờ thấy như vậy. Này, đó, đó là sự thật.

249 Tôi đã nhìn thấy một tấm biển ngày nọ, giống như làm tôi run lên. Nó có một tấm biển lớn dựng lên, nói, “Quý bà sẵn sàng để mặc quần áo.” Tôi nghĩ, “Ngợi khen Chúa vì điều đó.” Hiểu không? Nhưng, đến để tìm hiểu, đó chỉ là loại quần áo nào đó mà họ đã may sẵn rồi, anh em biết đấy. Tôi—tôi nghĩ họ thực sự sẽ mặc áo quần. Tôi thực sự nghĩ. Nói, “Quý bà sẵn sàng để mặc áo quần.” Tôi nói, “Ngợi khen Chúa vì điều đó. Điều đó tốt. Điều đó, tôi chắc chắn cảm ơn Chúa vì điều đó.” Nhưng, xem, nó chỉ là loại quần áo nào đó mà họ đã may rồi, điều gì đó. Phải là điều gì đó kỳ cục, có phải không, trong quốc gia này? Được rồi.

250 Rồi khi A-đam xuất hiện. Và lúc đó A-đam trông lẻ loi, vì vậy Ngài đã lấy một cái xương sườn từ hông của ông và tạo nên Ê-va, một sản phẩm phụ dành cho ông. Ngài đã làm...Ngài đã lấy linh người nữ ra từ A-đam, và đặt nó vào trong người nữ, linh thương yêu, nữ tính, tử tế, dịu dàng. Và Ngài đã để linh phái nam trong A-đam. Bây giờ, nếu có điều gì khác, thì có sự xuyên tạc nơi nào đó. Bây giờ, và lúc đó hai người họ là một.

251 Và vì vậy chúng ta hãy đơn cử một vở kịch nhỏ trước khi chúng ta kết thúc. Đến ở đây...Ở đây, đó là A-đam khoác tay Ê-va và họ bước ra. Tôi thật yêu thích câu chuyện này. Và họ bước ra, anh em biết. Và Ê-va nói, “Ồ, anh yêu, anh có ý nói anh có?”

“Đúng, anh đã đặt tên điều đó.”

“Nhưng anh gọi cái đó là gì?”

“Con đó được gọi là ngựa. Ừ-m.”

“Đó là cái gì?”

“Đó là con bò. Ừ-m”

“Anh đã đặt tên đó à?”

“Đúng. Ừ-m.”

252 “Anh gọi cái đó là gì, chúng đang đậu ở đó chụm đầu vào nhau?”

“Đó là chim uyên ương.”

253 “Ồ, em hiểu. Em hiểu.” Và tiếp tục như thế. “Và cái này ở trên đây là gì?”

“Anh gọi cái đó, *cái đó*, và cái này ở đây.”

254 Và, “Ồ, em hiểu rồi. Ừ-m. Cái đó thì đẹp.” Và một con sư tử gầm lên, “Anh gọi con đó là gì?”

“Đó là con sư tử.”

“Con *này* là gì?”

“Con *cọp*.”

255 Và, ồ, giống như... “Ồ, em hiểu rồi.” Cứ giống như những mèo con, anh em biết, và lảng vảng kêu meo meo.

256 Vậy, sau một lát, nàng nhìn xung quanh. Nàng bảo, “Anh yêu, nhìn xem kia, mặt trời đang lặn. Đã đến lúc đi nhà thờ rồi.”

Anh em biết, có điều gì đó khi mặt trời lặn, anh em muốn thờ phượng. Nếu anh em không đi đến nhà thờ tối hôm đó, anh em thích đi vào một căn phòng, đọc Kinh Thánh. Bao nhiêu anh em thích làm điều đó, đi ra với chính mình? Hiểu không? Thật là chỉ trong một người để làm điều đó. Anh em nên làm điều đó.

“Đến lúc đi nhà thờ rồi.”

257 Bây giờ, họ không hề nói, “Này, hãy đợi một chút nào, nào, Jones thuộc về Hội Phúc âm, và chúng ta thuộc về...” Không, không có điều gì giống như thế lúc đó, vậy họ cứ đi lên. Họ không có nhà thờ, một chỗ ngồi tốt để ngồi như thế. Họ chỉ đi lên dưới giáo đường lớn vĩ đại của những cánh rừng, và quỳ xuống.

258 Và Trụ Lửa sáng láng đó đang treo lơ lửng bên kia trong những bụi cây. Thấy không? Tôi có thể nghe một Tiếng phán xuống và bảo, “Các con của Ta có vui hưởng trên đất, ngày nay, mà Chúa là Đức Chúa Trời các người đã ban cho các người không?”

259 “Vâng, thưa Chúa, chúng tôi vui hưởng ngày nay.” “Phải không, em yêu?”

260 “Vâng. Vâng, anh yêu, chúng ta có.” “Thưa Chúa, chúng tôi chắc chắn biết ơn Ngài. Bây giờ tôi nằm xuống để ngủ.” Hiểu không? Và chàng đặt cánh tay lớn của chàng ra, và nàng nằm

xuống, trên cánh tay chàng, và chàng để con cộp và con sư tử nằm xuống, và mọi thứ nằm xuống để ngủ; rất bình an.

261 Vì vậy Đức Chúa Trời giáng xuống và Ngài đưa xuống, ồ, một nhóm các Thiên sứ, Gáp-ri-ên, sự sáng tạo Thiên đàng của Ngài. Vậy họ đi xuống và họ đi nhón chân thực dễ dàng vào trong phòng ngủ, đấy, nhìn xung quanh. Gáp-ri-ên bảo, “Đến đây, Cha ơi. Đến đây. Nhìn đây. Người ấy ở đây này. Đây, đây các con cái Ngài đang nằm ở đây.”

262 Bao nhiêu anh chị em ở trong đây đã từng đi tới mép giường, một vài người trong các chị những người mẹ, các chị và bố cùng nhau, và nhìn vào cậu bé, cô bé, và anh chị cứ nhắc nhau, “Nó chẳng—chẳng trông giống anh, cách *này* và cách *kia* đó sao?” Anh chị em có từng làm điều đó không? Ồ, nhiều lần, tôi đi và nói với Meda, nói về Giô-sép. Nàng sẽ nói, “Bill à, nó có cái trán cao giống như anh đấy.”

263 “Đúng. Nhưng, Meda, nó có cặp mắt lớn giống em.” Tại sao? Nó là một phần của sản phẩm chúng ta-...Nó là sản phẩm của—của sự phối hiệp của chúng ta.

264 Bây giờ, và Cha đã nói, có thể nói điều này về điều này. Nói, “Các người biết...” Và Gáp-ri-ên nói, “Ngài biết đấy, người trông cứ giống như Ngài.” Đó là cách Đức Chúa Trời nhìn; nhìn xem chính anh em. Đó là cách Đức Chúa Trời nhìn. Ngài trông giống như anh em. Anh em là hậu tự của Ngài. Bao nhiêu anh em biết điều đó? Thấy không?

265 Bây giờ hãy xem. Hình thức thấp nhất của sự sống chúng ta có là gì? Con ếch. Hình thức cao nhất của sự sống là gì? Con người. Chắc chắn. Và hình thức cao nhất là gì? Nó cứ tiếp tục đến từ nơi thấp nhất, lên trên, từ một con ếch đến *cái này* và đến *cái đó*, và đến con chim, cho đến lúc, vân vân, trong hình thức cao nhất của sự sống, cho đến lúc nó đến tới hình thức cao nhất nó có thể đến, rồi nó được tạo nên trong hình ảnh của Đức Chúa Trời. Anh em đó. Và người nữ đã không được tạo thành trong hình ảnh Đức Chúa Trời, nhưng trong hình ảnh người đàn ông. Hiểu không?

Bây giờ, bây giờ, họ ở đó. Và Đức Chúa Trời nhìn họ, phán, “Đúng, họ trông—họ trông đáng yêu.”

²⁶⁶ Điều đó là gì, thưa anh em? Họ đã không bao giờ phải chết. Đó chỉ là một nắm đầu tiên của chất can-xi, bô-tạt đầu tiên, và mọi thứ đã khởi đầu giống như thế. Nó chẳng xinh đẹp sao? Nhưng tội lỗi đã đến và bôn bôn bức tranh. Bây giờ, là Đức Chúa Trời... Đức Chúa Trời đã cho phép nó làm gì? Tại sao Ngài đã cho phép nó giống như là chúng ta đang nói cách đây một lát? Ngài đã cho phép nó xảy ra để Ngài có thể chứng minh rằng Ngài là Đấng Cứu Rỗi. Ngài đã làm điều đó. Ngài đã để cho bệnh tật xảy ra, để Ngài có thể chứng minh Ngài là Đấng Chữa Lành. Ngài để cho sự chết xảy ra, để chứng minh rằng Ngài là Sự Sống. Thấy không? Ngài để tất cả điều tồi tệ này xảy ra, để chứng minh rằng Ngài là nhân lành, những gì Ngài là. Chúng ta sẽ...

²⁶⁷ Anh em nói về ca hát câu chuyện cứu chuộc! Ô, thưa anh em, khi Chúa Jêsus đến, Hội thánh này—này sẽ đứng bên kia trên những rìa của địa cầu này và ca lên những câu chuyện về sự cứu chuộc, khi các Thiên sứ sẽ cúi đầu, không biết chúng ta đang nói về những gì. Ô, họ không bao giờ bị hư mất. Họ không biết những gì mà chúng ta đã trải qua. Chúng ta biết nó nghĩa là gì và được tìm thấy. Ô, chúng ta có thể la lên những lời ca ngợi Ngài! Ngài không phải là Đấng Cứu Rỗi đối với họ. Họ đã không bao giờ cần sự cứu chuộc nào. Ngài không phải là Đấng Chữa Lành đối với họ. Không. Vinh quang thay! Ngài không phải—Ngài không phải là Sự Sống đối với họ. Chắc chắn không. Họ đã không hề chết trong tội lỗi và những vi phạm. Chúng ta đã, và chúng ta được làm cho sống. Chúng ta đó. Chúng ta sẽ nói gì, với những mào triều thiên của chúng ta giở ra, “Ồ, người là Mục sư *A gì đó*”? Không, không, không, không, không. Tất cả vinh quang thuộc về Ngài! Chính là điều đó. Thế đấy. Rồi chúng ta sẽ kể câu chuyện làm thế nào chúng ta chiến thắng. Chúng ta sẽ hiểu rõ hơn về nó ngay bây giờ.

²⁶⁸ Rồi, thế thì trong điều đó ở đó, rồi điều gì đã xảy ra? Có phải Đức Chúa Trời lúc đó chỉ nói, “Ồ, Ta có thể đơn giản là chỉ hủy diệt tất cả những chất bô-tạt và can-xi của Ta. Hết thủy nó bị thiêu rụi hết”? Không, không. Ngài đã biết nó sẽ là cách đó.

Bây giờ, bây giờ, nếu Đức Thánh Linh tạo nên tôi với những gì tôi có, và tôi ăn đồ ăn và đưa nó trở lại trong cơ thể của tôi, và gây dựng nên con người tôi bây giờ. Bây giờ, tuy nhiên, tôi đã được tạo trong hình thể. Mỗi hình ảnh mà Đức Chúa Trời đã thấy, trước khi sáng thế, trưởng thành, vật chất hóa. Thấy không? Nó đến từ người đàn bà, như Ngài đã phán nó sẽ; lần kế tiếp, nó đến từ Đức Chúa Trời. Nó đến lần đó, bởi người đàn bà; nó đến lần này, bởi Con Người. Thấy không? Đến lần đó, bởi sự ham muốn tình dục; nó đến lần này bởi Lời được phán của Đức Chúa Trời. Thấy không?

²⁶⁹ Ở đó, bây giờ, có điều gì có thể làm hại tôi không? Không, thưa quý vị. Không có điều gì có thể làm hại chúng ta. Phao-lô nói, “Thậm chí những điều bây giờ, những điều hầu đến, bệnh tật, sự chết; không có điều gì có thể phân rẽ chúng ta khỏi tình yêu thương của Đức Chúa Trời mà ở trong Đấng Christ.” Không có một điều gì có thể phân rẽ chúng ta.

²⁷⁰ Như tôi đã kể một câu chuyện nhỏ. Tôi chỉ còn khoảng năm sợi tóc bị hói, hoàn toàn. Và cách đây khoảng thời gian tôi đang chải vài sợi tóc đó, vợ tôi nói, “Billy, anh gần như hói hết rồi.”

Tôi nói, “Nhưng anh đã không mất một sợi tóc nào đâu.”

Nàng nói, “Chúng ở đâu?”

²⁷¹ Tôi nói, “Chúng đã ở đâu trước khi anh có chúng?” Thấy không? “Chúng từng ở nơi trước khi anh có chúng.”

Bấy giờ, có một lần, cách đây một trăm năm, những sợi tóc này đã không có mặt ở đây gì cả, nhưng chúng ra từ trong bụi đất ở đây. Đúng thế không? Rồi khoảng cách đây năm mươi năm, chúng bắt đầu đến trên đầu của tôi. Chúng đến từ đâu? Từ bụi đất. Và bây giờ chúng đang quay trở lại chỗ mà chúng đã có. Đúng thế không? Chúng đã không có, rồi chúng đã có, và bây giờ chúng không còn nữa. Nó là gì? Điều gì đã tạo nên chúng là gì? Đức Chúa Trời! Ngài đấy. Ngài đã vẽ nên một bức tranh, phán, “Đó là cách mà Ta muốn có người ấy.”

²⁷² “Hỡi sự Chết, cái nọc của mày ở đâu? Hỡi mồ mả, sự thắng của mày ở đâu?” Anh em có thể chôn tôi một trong những ngày

này từ nơi đây. Tôi không biết. Nhưng, thưa anh em, tôi sẽ không chết. Tôi sẽ nói cho anh em biết điều đó. Không, thưa quý vị. Ồ!

Chúng ta sẽ sống lại, (Halêlugia!)

Chúng ta sẽ sống lại!

Vào buổi sáng phục sinh đó,

Khi những thanh chắn của sự chết bị bẻ gãy,

Chúng ta sẽ sống lại, (Halêlugia!) chúng ta sẽ sống lại!

Không có điều gì có thể ngăn cản tôi khỏi sống lại. Không có đủ ma quỷ trong tất cả địa ngục có thể ngăn cản tôi khỏi sống lại được. Không có đủ cái gì không nơi nào để ngăn cản tôi khỏi sống lại. Tôi có lời hứa của Đức Chúa Trời. Tôi có Đức Thánh Linh. Tôi có Zoe, Sự sống Đời đời của Đức Chúa Trời, đang an nghỉ trong đây. Thân xác cũ này đến từ đó, và Đức Chúa Trời áp tôi ra khỏi mặt đất. Và nếu Ngài Đấng áp tôi ra từ mặt đất...

²⁷³ Khi tôi bắt đầu có tuổi, bây giờ, mỗi lần tôi nghe một hồi chuông nhà thờ, Điều gì đó sẽ phán với tôi, một cậu bé nhỏ xíu. Một Thiên sứ phán từ bụi cây, phán, “Ngươi đừng bao giờ uống rượu hay hút thuốc. Ta có một công việc cho ngươi để làm. Đừng làm ô uế thân thể của ngươi, hay chạy lòng vòng với phụ nữ và các thứ. Ngươi, Ta có điều gì đó cho ngươi làm khi ngươi lớn hơn.”

“Ngài là Ai? Ngài là Ai?”

²⁷⁴ “Ngươi sẽ biết thêm về điều đó sau.” Sau một lát, Ngài đến đây. Ngài ở trên kia tại phép báp-têm. Ngài bày tỏ chính Ngài. Ngài tuyên bố chính Ngài. Ngài trả lời. Tôi nhìn thấy Ngài đang đứng bên kia, ở mọi nơi, trên mỗi bàn tay.

²⁷⁵ Anh em sẽ thế nào, nếu Ngài đã tạo nên tôi những gì tôi hiện có, mà không có bất kỳ sự chọn lựa nào cả...? Tôi đã chưa bao giờ quay trở lại đó và nói, “Này, Charlie Branham, bố cưới mẹ Ella Harvey và sinh con ra từ bụi đất.” Không, thưa quý vị. Tôi đã không hề có sự chọn lựa của điều đó. Đức Chúa Trời đã làm thế.

Và nếu Ngài đã tạo nên tôi những gì tôi có, mà không có sự chọn lựa nào; hướng chi, khi mà Đức Thánh Linh đến để áp trên tôi, và tôi nói, “Vâng, thưa Chúa, Ngài là Đấng Sáng Tạo của

con. Con yêu mến Ngài, và con tin nhận Ngài là Cứu Chúa của con!” Làm thế nào anh em sẽ giữ chặt tôi trong bụi đất được? Thật không thể làm điều đó, thưa anh em. Thật không thể làm điều đó.

276 Đức Chúa Trời đã không bao giờ hình thành một mẫu của can-xi này, hay bồ tạt, hay bất cứ thứ gì khác, mà từng bị—bị lãng phí. “Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta, trước khi sáng thế, sẽ đến cùng Ta.” Chà! Tôi cảm thấy thích hét lớn; thành thật mà nói. “Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta, và không một ai trong họ sẽ bị hư mất, nhưng Ta sẽ làm cho họ sống lại trong sự phục sinh chung.” Tôi đã nghe Ngài kêu gọi, khi tôi đến với Ngài. Làm thế nào họ có thể giữ tôi trong bụi đất được? Không có đủ những nhân viên mai táng trên đời để vổ xểng vào mặt tôi, sẽ giữ tôi lại trong bụi đất. Tôi sẽ sống lại vào ngày nào đó và đứng trong sự giống như Ngài, được rửa sạch trong Huyết Ngài, được sanh bởi Thánh Linh Ngài! Halêlugia! Cứ có tất cả những giáo phái anh em muốn có; còn tôi sẽ nhận lấy Chúa Jêsus. A-men!

277 Người bán bảo hiểm đến với tôi. Wilmer Snyder, một người bạn tốt của tôi. Anh nói, “Billy, tôi muốn bán cho anh một kế ước bảo hiểm.”

278 Tôi nói, “Tôi đã có bảo hiểm rồi.” (Vợ tôi nhìn quanh, như muốn nói, “Anh đang nói dối để làm gì vậy, anh yêu?”)

Nói, “Anh đã mua bảo hiểm rồi à?”

Tôi nói, “Vâng, thưa anh.”

Nói, “Với công ty gì vậy? Nó là gì?”

279 Tôi nói, “Bảo hiểm phước hạnh, Chúa Jêsus của tôi, ồ, thật là một sự nếm trước vinh quang Thiêng liêng! Người thừa kế sự cứu chuộc, được mua của Đức Chúa Trời, được sanh bởi Thánh Linh Ngài, được rửa sạch trong Huyết Ngài.”

280 Anh ấy nói, “Tốt đấy, Billy, nhưng nó sẽ không đưa anh vào trong nghĩa địa.”

281 Tôi nói, “Nó sẽ đem tôi ra.” Halêlugia! Tôi không lo về việc đi đến đó; nó sẽ đem tôi ra.

282 Vì vậy, tôi đã mua cho mình sự bảo hiểm mà nói với tôi, “Ta sẽ mang lên. Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta là của Ta.” Tôi không quan tâm những gì mà cha tôi đã làm, những gì mẹ tôi đã làm, bất cứ cái gì đã có. “Tất cả những kẻ Cha ban cho Ta sẽ đến với Ta, và không ai có thể đến nếu Cha Ta không kéo người đến.” Halêlugia! Vì sao Ngài đã kéo họ đến? “Ta đã biết họ trước khi sáng thế. Khi Ta giết Chiên Con, Ta đã giết nó cùng với Người.” A-men. “Ta đã định trước Hội thánh.” Điều gì có sự định trước? Hội thánh. Làm thế nào anh em đi vào trong Hội thánh? “Bởi cùng một Thánh Linh tất cả chúng ta được báp-têm vào trong cùng một Thân.” Ngài đã biết, trước khi sáng thế, rằng chúng ta sẽ có mặt tại đó. “Và những kẻ mà Ngài đã biết trước, thì Ngài đã gọi. Những kẻ mà Ngài đã gọi, thì Ngài đã xưng công bình. Những kẻ mà Ngài đã xưng công bình, thì Ngài đã làm cho vinh hiển rồi.”

283 Trong những Sách của Đức Chúa Trời, Ngài đã nói Ngài sẽ gặp tôi ngay ở đó. Không có tất cả các quỷ ra từ địa ngục có thể từng giữ họ bất kỳ đâu khác ngoài giữ họ đến ngay đó, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán như vậy rồi, và điều đó giải quyết nó rồi. Nếu một trăm tỷ năm trước khi thế giới từng được hình thành, những ngôi sao mai cùng hát với nhau và những con trai của Đức Chúa Trời la lên vì vui mừng, trước lúc có nền tảng của thế gian, đấy, trước lúc có một nền-..., và họ các Thiên sứ và mọi thứ đang vui sướng, hét lớn về điều đó, trước khi có một nền tảng của thế gian, làm sao ma quỷ sẽ giữ tôi lại trong bụi đất được? Thật sự không thể làm điều đó. Anh em đứng.

284 Chúng ta hãy xem, nào. Đây là thì giờ dân chủ mà tôi có, ở đây. Còn hai mươi phút nữa là đến mười một giờ. Đó chỉ là mười giờ kém hai mươi. Đúng vậy không, Anh Wood? Đúng vậy, mười giờ kém hai mươi. Mọi người vui mừng chứ?

Ồ, tôi cảm thấy như đi lại trên,
 Tôi cảm thấy như đi lại trên;
 Nhà trên Trời rục rờ và đẹp đẽ của tôi,
 Và tôi cảm thấy như đi lại trên.

Ồ, tôi cảm thấy như đi lại trên,
 Tôi cảm thấy như đi lại trên;
 Nhà trên Trời rục rờ và đẹp đẽ của tôi,
 Và tôi cảm thấy như đi lại trên.

²⁸⁵ Anh em có thích những bài hát cổ giống như thế không? Trước đây thường có một bài hát cổ mà chúng ta thường hát về, điều gì đó về, “Ân điển và sự thương xót đã tìm thấy tôi. Ở đó Sao Mai chiếu sáng.” Đó là gì, Chị Gertie? Chúng ta hãy xem. Làm thế nào... Nó là gì, Anh Neville? Đấy, điều gì đó, “Ân điển và sự thương xót đã tìm thấy tôi. Ở đó sự Rục rờ và Sao Mai tỏ cho thấy của Ngài...?...quanh tôi.” Ừ-m. Đúng thế. “Trên cây thập tự.” Chơi cho chúng ta khúc dạo đầu của bài đó, chị ơi, đó, *Gần Cây Thập Tự*. Xin mời lên đây, Anh Neville.Ồ, tôi ưa thích những câu này. Bao nhiêu anh chị em thích những bài hát được hà hơi quen thuộc? Anh chị em có thể làm tất cả chuyện nhảy lên nhảy xuống theo điệu nhạc bugi-ugi của mình mà anh chị em muốn. Cho tôi điều này, “Đây là nơi ân điển và sự thương xót đã tìm thấy tôi.” Chính là điều đó. Được rồi, hát êm dịu nào.

Jêsus, giữ tôi gần thập tự,
 Gần nơi tuôn huyết báu ra,
 Dòng suối chữa lành, nhưng không cho mọi
 người,
 Lưu xuất từ núi Gô-gô-tha.

Thập tự giá, thập tự giá,
 Vinh hiển tôi muôn muôn đời;
 Cho đến khi linh hồn tôi bay về trời
 Được yên nghỉ bên kia bờ thánh thời.

²⁸⁶ [Anh Branham bắt đầu ngân nga bài *Gần Cây Thập Tự*—Bt.]
 Ồ, đẹp biết bao! Hãy nghĩ về nó! Chuyện gì xảy ra nếu không có một Cứu Chúa? Chuyện gì xảy ra nếu chúng ta không có Lời này? Chuyện gì xảy ra nếu Ngài đã không gọi anh chị em? Chuyện gì xảy ra nếu Ngài đã không biết trước anh chị em, và anh chị em ở ngoài đây trong phần còn lại này của thế gian tối nay? Anh chị em có yêu Ngài không?Ồ, chao ôi! Đừng quên những buổi nhóm vào buổi sáng, nào, lúc chín giờ ba mươi.

Thập tự giá, thập tự giá,
 Vinh hiển tôi muôn muôn đời;
 Cho đến khi linh hồn tôi bay về trời
 Được yên nghỉ bên kia...

²⁸⁷ Bây giờ đàn dạo cho chúng tôi bài *Có Chỗ Tại Nguồn*. Bài hát cổ hay này, “Có chỗ tại Nguồn.” Có bao nhiêu anh em biết bài đó? “Có chỗ, có chỗ, vâng, có chỗ, chỗ tại Nguồn.” Khi anh em làm điều đó bây giờ, thật im lặng cứ đến với, người bên cạnh mình, và bắt tay với người anh em đó. Anh em biết, có chỗ bây giờ cho tất cả những người Giám Lý. Có chỗ cho những người Báp-tít. Có chỗ cho người Ngũ Tuần. Có chỗ cho tất cả chúng ta bây giờ, tại Nguồn. Bao nhiêu anh em biết bài hát cổ đó? Ồ, chắc chắn anh em biết. Một vài người trong anh em những người kỳ cựu bây giờ, đây là một bài hát Kentucky cổ, hay bây giờ.

Có chỗ, có chỗ...

Hãy bắt tay.

...vâng, có chỗ,
 Có chỗ tại Nguồn cho bạn;
 Có chỗ, có chỗ, vâng, có chỗ,
 Có chỗ tại Nguồn cho bạn.
 Ồ, có chỗ, có chỗ, có nhiều chỗ,
 Có chỗ tại Nguồn cho bạn;
 Ồ, có chỗ, có chỗ, vâng, có chỗ,
 Có chỗ tại Nguồn cho bạn.

²⁸⁸ Bây giờ, tôi có một sự ngạc nhiên nhỏ dành cho anh em. Tất cả những bài giảng mới đây nhất, và những quyển sách, và mọi thứ, sẽ được bày bán vào đầu kia của nhà thờ, tuần tới, tại những buổi nhóm; các cuộn băng và mọi thứ, và tất cả, trong hình thức văn phẩm xinh xắn. Sẽ có một cái bàn ở phía sau đó, trong một trong những căn phòng. Và văn phẩm, những bài giảng mới đây nhất, và một vài trong những bản viết tốt đã trình diện với bản gốc, trong những quyển sách mới, biên tập mới, tất cả sẽ được sắp đặt, và trong—trong cuối của tòa nhà, tối thứ Tư này tới đây.

Và chúng ta đang mong đợi một—một thì giờ tốt đẹp trong Chúa. Hãy đến, cầu nguyện, bây giờ. Bây giờ, hãy gọi những

người bị đau ốm và khốn khổ của anh em, viết cho họ một lá thư. Đem họ vào đây. Chúng ta sẽ chỉ...Đức Chúa Trời sẽ chỉ vận hành mạnh mẽ. Và chúng ta biết rằng Ngài sẽ làm điều đó bây giờ.

²⁸⁹ Và bây giờ tôi đã đi đến mọi người mà tôi biết về, có điều gì đó bé nhỏ. Nếu có điều gì lệch khỏi đường lối lúc này, anh em nhớ, tôi đã bảo cho anh em một thời gian cách đây đã lâu, chúng ta sẽ giải quyết điều đó. Và tôi biết rằng anh em biết có một linh khác biệt ở đây hơn là những gì đã có. Hiểu không? Hiểu không? Hiểu không? Đúng thế. Bây giờ, đừng để nó bỏ đi nữa. Tôi vẫn bảo anh em trước Chúa Jêsus Christ, đừng để nó bỏ đi. Hãy ở ngay tại đây với nó, đấy, cứ giữ cho mọi điều được giải quyết và hoạt động tiếp tục ngay. Anh em là bạn đồng lao. Chưa bao giờ có anh em hay chị em làm điều gì sai trật; chính là linh đó của ma quỷ len vào ở đó. Đấy, nó đi dạo quanh. Và thật cảm thấy tiếc cho anh em hay chị em ấy, và biết rằng đó là Sa-tan đang chen vào ở giữa. Nếu anh chị em có cảm giác nào đó về nó, hãy lấy cái đó ra khỏi anh chị em ngay, anh chị em thấy, bởi vì nó sẽ làm anh chị em hư hoại. Vâng, nó sẽ làm. Vậy, hãy tránh xa nó. Chỉ nhớ.

Có chỗ, có chỗ, thật nhiều chỗ,

Có chỗ cho những người Giám Lý, có chỗ cho những người Báp-tít, có chỗ cho người Trưởng Lão. Có chỗ cho tất cả.

Có chỗ, có chỗ, vâng, có chỗ,

Có chỗ tại Nguồn cho bạn.

²⁹⁰ Bao nhiêu anh em nhớ bài hát kết thúc quen thuộc của chúng ta, vậy?

Mang Danh Jêsus với anh,
Hỡi ai sống trong lao khổ ưu sầu;
Lòng chắc sẽ được an ủi thánh thời,
Danh này chớ quên trong mọi nơi.

Ước gì anh có thể ở lại với chúng tôi, Anh Jeffreys, anh và Chị Jeffreys, và các cậu con trai ở đó, và tất cả họ.

Nhờ Danh Jêsus ta đến nghiêng mình,
 Quì nơi chân Ngài dâng tâm thành; (Ồ, chao ôi!)
 Vua trên muôn vua trên Thiên đàng chúng ta
 sẽ tôn cao Ngài,
 Khi cuộc hành trình chúng ta hoàn tất.
 Mang Danh Chúa Jêsus với anh,
 Như cái Khiên che mọi bẫy lưới;
 Ồ, khi những cám dỗ đến gần,
 Kêu Danh Thánh ấy trong lời cầu nguyện.

Ồ, tôi ưa thích điều đó. Còn anh em? Danh kỳ diệu đó của Chúa Jêsus! Bây giờ, chúng ta hãy đứng lên ngay bây giờ, trong khi chúng ta hát bây giờ. Được rồi.

Mang Danh Jêsus với anh,
 Hỡi ai sống trong lao khổ ưu sầu;
 Danh ấy sẽ...(...?...)
 Ô thật dịu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
 Danh tôn quý (Ồ Danh tôn quý), Ô thật dịu
 dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

²⁹¹ Bây giờ câu này khác một chút. Chúng ta hãy cúi đầu giờ này, và, thật yên lặng, chúng ta hãy gơ tay lên. Nói:

Nhờ Danh Jêsus ta đến cúi đầu,
 Sấp mình nơi chân Ngài,
 Vua của các vua trên Trời chúng ta sẽ tôn cao
 Ngài,
 Khi hành trình của chúng ta hoàn tất.
 Danh tôn quý, Ô thật dịu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
 Vâng, Danh tôn quý, Ô thật dịu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

²⁹² Chúng ta cứ cúi đầu, chúng ta nói...[Anh Branham ngân nga bài *Mang Danh Jêsus Với Anh*—Bt.]

TẠI SAO CHÚNG TA KHÔNG PHẢI LÀ MỘT GIÁO PHÁI? VIE58-0927

(Why Are We Not A Denomination?)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối thứ Bảy, ngày 27 tháng Chín, năm 1958, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org